Sequitur rubrica de translatione epi vel
electi qui in aliis libris usque in hodiernum diem
impressis lecta per abbatem non est repta. nunc vero nouiter
inventa emendatissima exhibetur. inserta etiam lectura
dni Anto de butrio in rubricis sequi

De translatione episcoporum Rub

Visum est in precedentibus de quibusdam modis pvide
di ecclesiis verum quia insdum etiam puidetur per viam translatio
nis io post titulos precedentes ponit istum ¶ Vel pt alit
continuari quia supra dictum fuit de postulatione an
titulum de electione verum quia allegati aliis ecclesiis
postulandi sunt est de postulatione c bone i c si et
oportet tales transferri ad ecclesias ad quas postulat
et io post titulos precedentes ponit istum et de hac
materia habet in decre vii q i per totum et xxi q ii
per totum et no quod dicit rubrica epi vel electi quia
eps proprie dicitur qui est consecratus unde ante consecra
tione non appellatur eps sed electus tali ecclesie

Quum ex illo patriarcha qui con
firmatum archiepm transfert ad
sedem epalem ab ipsorum
confirmatione suspendit h d
et dividitur in iiii partes In prima
ponit translationem epos soli pape competere In 2a
narrat factum reprehensibile patriarche In 3a
respondet tacite questioni In quarta penam imponit
2a ibi mirantur 3a ibi lex 4a ibi ne igitur
In tex. ibi privilegio simplex de quo he mathei
xvi ~~de quo h~~ dicit dominus Tu es petrus et super hanc
petram edificabo ecclesiam meam et quodcumque ligaveris
super terram ligatum erit et in celis vel pt etiam dici
quod loquitur de illo quod he Jo ultimo c pasce pasce
oves meas facit quod habetur e de elec significasti
et quod consuevit dici in c cum ex illo e de consu
¶ te ibi apanien hec ecclesia apanien archi
epalis est sed tripolitana epalis est ut pz in ex
tra ¶ te ibi quantum ei licuit quia ex hoc dicit pz ex
his que habentur in glo penultima ¶ No primo
quod papa videtur recipere ptatem immediate a deo
facit quod he infra de iudi c. nouit et no
etiam quod ex tali ptate processit ptas condendi ca
nones materia at canonum processit ex auctoritatibus
veteris et novi testamenti i de accu qualr. el ii
et c cum oportet ¶ No quod in materia concernente
dignitatem expressio proprii nominis non restringit
dispositionem ad psonam sed censetur realis esse
dispositio et sic potius opatur natura subiecte
materie quam nois proprii expressio facit quod no i le
in l si fuerit ff de stipu ser. R. B. in
l post mortem ff quando ex fac. tu et R. predicta
quod privilegia concessa plato acquiruntur dig
nitati et privilegium illi concessum censetur esse concessum
ecclesie facit quod he inf de testa requisisti
¶ No quod regulariter maiores cause sunt referende

ad papam facit quod he de elec quamvis in vi i de
appel. ut debitus ad fi ¶ No que dicuntur maiores
cause quia ille que sunt sedi aplice reservate de quibus
no per glo in de offi. le. quod translatione. et qui dixi
de offi. or. quod sedes ¶ No. quod translationes eporum
et mutationes sedium numerantur in causis maioribus
et ut dixi de mutatione sedis intellige epalis
non secus vero de inferioribus per ea que habentur in
de excess. pla. sicut unire et in de eccl edi i c pe
¶ No quod ille qui in epm vel archiepm electus
licet sit confirmatus non dicitur eps vel archieps antequam
sit consecratus sed solum appellatur electus. fa.
quod no glo in de religio. domi i c i et ita vi li
intelli in v mutari ¶ No. ob. licet dum subiunxit
episcopale archiepm et ubi vi innuere contrarium
quia intelligo quod appellat eum archiepm in specta
animi destinatione. Vel pt dici quod appellat
eum archiepm s. futurum non autem quod tunc vere sit
archieps ante consecratione ¶ No quod non debet fieri transitus
de minori ad maiorem absque debita forma a iure
permissa per id quod he i c ii et in i i de. no re si
¶ No quod per actum confirmationis recipit electus in
archiepm ptatem epalia ministrandi quod qualiter
sit intelligendum patebit in gi pe et quod etiam conse
uit confirmatio hic e de elec transmissa ¶ Et no
quod per confirmationem factam de electo in archiepm
transfertur ptas confirmandi sibi suffraganeos
¶ Ite no penam transferentis et confirmantis epm
illegittime quia illegittime transferunt ad aliam ecclesiam
non suspendit a ptate confirmandi. facit quod he
i c fi ¶ No quod pena debet imponi delinquentibus
ad exemplum et terrorem aliorum ut sic tollatur auda
cia similia perpetrandi ¶ In gl i ibi c quamvis
et quod fuerit illud privilegium dixi sup lia ¶ In
eadem glo ibi a eodem principio s. sacerdotium et
imperium et istud est verum saltem illo respectu quia ut
dicit hosti omnis ptas a dno deo est. ad ro xiii. et
xi q iii qui resistit et per id quod he xxiii q v c illud
et xxiii q i quod culpatur. et sic etiam ptas principis
pt dici a deo sed ptas pape immediate processit
a deo ut sequitur in glo ptas vero principis imme
diate a populo manat ut dixit glo de An. ne h dicit
quod multi communiter tenent quod papa habet habitum utriusque
ptatis videlicet spualis et tpalis et hoc habuit a deo
ut pz ex his que no i c nouit in de iudi Exercitium
autem tpalium olim habuit imperator a populo romano
sed hodie dicitur habere a papa qui habet ipm confirmare
et approbare e de electione c venerabilem et post
hoc dicit ipse quod assignari pt ro quare valeat statutum
factum ab inferiore a principe et non ab inferiore
a papa contra legem papalem de prima pz in l omnes
populi ff de iusti et iur de 2a pz inf c fi de offi. ar
chipresbyt. de maiori et obe quod sup his Nam
ro diversitatis est prima cum est prima cum quia in translatione
ptatis facta in imperatorem per populum. populus sibi retinuit
ptatem legis particularis condende ut d l omnes populi

si ecclesie

sed ecclesiastici inferiores a papa non / non enim re
cipit papa potestatem ab eis sed a deo ut h pz io non
possunt facere legem uel statutum contra legem papalem
Sz certe dicit do An. ipsum in translatione potestatis
quam fecit in imperatorem retinuisse sibi potestatem
legis particularis condende non bn recipit contrarium imo
potius videtur quod translatio fuerit simpliciter facta per ea
que habentur in l. j. § cum enim. alle in gl et que habentur in l. fi. C de le
et in l. non ambigitur. ff. de l. Et si dicatur quo g populus
statuit contra legem imperialem potest dici quod illud facit ex
permissione principis qui permisit et approbauit quod
quilibet populus in sua ciuitate statutum faceret ut pz
in d. l. omnes populi. iuncto eo quod habetur in proemio ff ubi ap
paret quod approbat illa que continentur in volumine ff
et per consequens illam legem omnes populi et de ma aliquid
in cle ne romani de ele. papa autem non approbauit
statuta que fierent contra legem papalem sed potius reprobat
ut pz ex his que habentur in. d. c. fi de offi archipresb In gl
ij ibi ad petrum .i. ad successores petri et sic sede ex
~~pulsus possit cedere suo episcopatui et transire ad~~
~~alium~~ ad papam In gl pertineat in fi nunquam autem epus
a propria sede expulsus possit cedere suo episcopatui et transire
ad alium si eligatur sine auctoritate pape Dic quod non per ea
habentur in c nisi cum pridem in de renun vel in q c pas
toralis In gl pe ibi quod illud non tenent hec so
poterant procedere antequam h deceret esse in copulacione ap
bata sed cum hodie sit in ista compilacione approbata
illa so nullo procedit In eadem gl. ibi per ambitiones
ibi dicat eleccionem archiepiscopum consecrandum esse per suos suf
fraganeos et sic non multum facit Item ibi c quoniam
de intellectu istius c dicitur in c quod et tangitur ibi in
d § neque in tex Item ibi quod diuisitate sed ibi lo quoniam
propter delictum episcopus est suspensus quo casu recurrendum
est ad papam pz ex his que habentur in c si suppleri ne pla
h vj Item ibi et illa decretalis suffraganeis Adu te
quod illa decretalis videtur facere contra id quod dicit glo. quod electus
in archiepiscopum confirmatus non potest ea que ordinis sunt
licet possit ea que sunt iurisdictionis Nam vi probari
ibi quod possit etiam ea que sunt ordinis ut ibi pz. et sic
videtur quod per se etiam facere possit quod ea que habentur in regula
qui per alium de regul iu li vj. ubi quod per alium facit per
se ipsum facere videtur Et propter h glo laborat in dando
solutionem dicte decre. suffraganeis Sz vera so est quam
ponit glo in o tu dicitis In eadem glo ibi habes in
stanciam ad tollendum ar ut le. et. no. j q j sicut ve
gere In eadem glo in fi Et ex predictis ~~ex~~ potes conclu
dere si queritur an electus in archiepiscopum confirmatus et
nondum consecratus possit confirmare electos in episcopos
sibi subiectos et sic sibi suffraganeos Et dicendum
est quod sic quia ex quo est confirmatus potest etiam sibi bn
ficium conferre ut pz ex his que habentur s de elec. nosti.
et c transmissa et sic multo fortius debet posse confirmare
electos Si autem queritur an possit iurisdictionem exercere et
dicendum est quod sic regulariter Saluo nisi esset causa ardua

que esset reseruanda post consecrationem et pallii suscep
tionem s de ele transmissa et ~~sic multo fortius debet posse~~
~~confirmare electos Si autem queris an possit iurisdictionem~~
~~exercere~~ c quod sicut vidi dicebat Goff quod talis confirmatus
non poterat cognoscere de causa criminali clerici uel epi si
crimen venerit seu incident veniat et non principa
liter ut quando petitur aliquis priuandus ecclesie vel dignitatum
in canonicatu et obicitur crimen non posse nisi per papam
Nec ob. quod habetur l. di studeat. ubi d principaliter cognos
cere quia ibi cognouit de mandato pape Si autem queritur
an possit ea que sunt ordinis seu consecrationis
puta consecrare ecclesias vel consecrare episcopos uel conferre
ordines saltem sacros. et istis non potest per se ex quo non est
consecratus imo nec potest etiam post consecrationem ante
pallium receptum quod datur archiepiscopis post consecrationem
ut vi in fi ti j c j et etiam per totum ti. pz licet pallium
non detur episcopis sed archiepiscopis. et sic licet archiepiscopi non
possint ea que sunt ordinis ante pallium receptum ea tamen
possunt episcopi consecrati. licet autem electus confirmatus et
nondum consecratus non possit per se exercere illa que sunt
ordinis tamen potest bn committere alteri illa habenti potestatem
exercendi illa que sunt ordinis. Et io ~~non~~ licet non
conferre ordinem sacrum tamen poterit committere uni episcopo
quod clericum suum ipsius electi confirmati ordinet ad
sacros. et simi. licet ipse non posset ipse consecrare in epz
suum suffraganeum seu electum in episcopum et confirma
tum sibi suffraganeum ~~non~~ tamen potestatem poterit dare
aliis episcopis ut ipsum consecrent. et sic lo. c. suffraga
neos de ele. Et io est quia ipse non dat potestatem illis quibus
committit exercendi ea que sunt ordinis quia illa habent ante
mandatum ex suo officio sed solum dat licentiam
sine qua non debent in ipsius subditum de quo fit ma
datum ~~ex suo officio~~ exercere ea que sunt ordinis. et io
isto casu non censetur per se ipsum facere imo potius
illi qui faciunt censentur ex sui officio facere licet inter
cedente licentia que deficiebat respectu non subditi
Sz ubi quis committit alteri id quod non habet ex suo offi
cio tunc procedit regula c. qui per alium. de regu iur
in vj Sz in casu precedenti non procedit propter id quod
supius dixi. et quod dixi supra de causa criminali epi
uel clerici quam non potest expedire electus confirmatus
intellige quando causa est criminalis tendens ad deponendum
quem ab ordine secundum ea que no in c. transmissa de ele
Et gl tangit Jo an. si archiepiscopus de licentia
pape cessit archiepiscopatum an posset postea
promoueri seu sibi prouideri de episcopatu postea vaca
te et vi quod non per istum tex Et h etiam tenet aliqui quia
non vi esse licitum descendere de maiori ad minus. facit
xxiiij d legi. ad fi Item per h facit quod possit dari ma
ambicioni. Nam habens tenues redditus in archiepiscopatu
posset medium pecunie ut posset habere episcopatum pinguem
Contrarium tenet h Jo an post hosti dicens quod talis qui
cessat archiepiscopatum poterit promoueri Nec obstat si di
catur quod videtur tunc descendere quia potest dici h non est vere atteto

tpe quo pmouet' s'm qd tps nullu habuit archi
epatu sed e simplex eps nulli9 sz ecclesie. i de ex.
ab eo qui renu epatu. c. vinco. archiepatus enim
e dignitas et no ordo et sic quo ad ordine nichil
addit quo ad ordine epalem. vn etia papa se epm
appellat ut pz in phemio h9 libri et etia i phemio
vi ubi etia de ma. Et p pdictis etia facit qr i pmissi
one faciendi tali de quo dictu e no attendit decet
sed pmissio. vn m'du eidem puidet de ecclesia pa
rochiali i ti. ij. c. ad supplicatione de quo dicendu
ut ibi h9. g'o fortius potuit puideri de epatu facit
vij q i c pastoral. Nec obstat q posset fieri i fraude
qr papa ad que spectat solu admitte cessionem
potuit sup h' puide diligent'. et inquirendo de ca
cessiois. Contra in dubio no debz psumi dol9. l. qties
§ qui dolo ff. de pba. // Vltio tangit h' Jo an qs ha
bebit confirmare electos i archiepos durante suspe
sione patriarche de q' in lra dicit q recurrendu erit
ad papa s'm vm et Egi p ea q hnt' i de cocess pbe
c qr diusitate Et plus dicit q p expens qs faciet
euntes ad papa ultra illas qs fecissent eundo ad pa
triarcha potent age co' istu patriarcha ex cui9
culpa illas faciunt Et h' si habeat puu ipe pat
archa als no p ea q hn' de iu calu. c. i p'ncipibus
et xvj q vj c illud et c qmquidem

INter corporalia electos i epos et confirmatos solus papa trasferre pt. h. d. i summa Et diuidit in duas ptes pncipales. in pma po exordiu pn
seda facti narratio. ibi Sane Et ibi debz icipi cas9
in tinis. Prima subdiuidit' i tres. pmo pbat
coniugiu spuale dissolui no posse nisi p papam
Scdo pbat vinculu spualis coniugij ee int' electu
et confirmatu et ei9 ecclesia lz f no sit co'firmat9
Tertio dissoluit cuiusda canonis cotrarietate' 2a ibi
sicut at 3a ibi s' nec // In tex. qui construant. pz
exemplu in domo et libro qui facili9 destruu't
q construant' Jte honore dare. supple qr eps solus
pt conferre ordines etia sacros et tn solus auferre
ut he' xv q vij. c felix. i c si at. c vl Jte ibi condep
nari id. e deponi. na alit' bn possunt codepnari
i de offi or. pastoral. et eo. ti. c ij i vj Jte ppies
supple a9t' xij Jtem ibi sicut ergo pbat dissolutioe
matrimonij spual' etia int' electu et confirmatu
et ecclesia ad qua e electus licz no consecratus
Et p hoc infert q trasferre electu et confirmatu
e soli romano pontifici rseruatu / In tex ibi sed
nec h' rndz ad duo obiecta q poterat fieri ex canoe
qm queda c di Jte ibi sane hic facti narratio ex
qua sumit' casus Jte ibi metropolitanu suu. f
archiepm rothomagen. sub cui9 puincia e etia
ebruicen. eps ecce andagauen e sub archiepo turo
nen / No q corporalia facilius dissoluu't q constru
ant'. secus i spiritualibz qr illa facilius co'struunt

ecou q destruant' // No q eps solus no pt
deponere ab ordine lz solus pt dare ordinem
facit qd he' de peni c degradatio li vj Et sic pz
q h' casu no pcedit rgula q lz q ei9 e solue
cui9 e ligare // No q epi no pnt a metropolita
nis deponi sine licentia pape de q' i c j de iudi
pt tn alit' condepnari ut dixi sup littera
no q ar. a minori validu e in iure de q' i ca
cu in cunctis § de elec vn si id qd e leui9 cense'
rseruatu pape fortius id qd e grui9 // No q sol9
papa pt dissolue vinculu spual' matrimonij
qd contrait int' electu et confirmatu i epm i
eccliaz sua / No q factu q a vicario dei censetur
factu ee ab ipo deo i q gesta p ipm vicariu
vident' ee gestu p ipm dnz no auctoritate illa
Quos ds coniuxit ho no sepat Et sic vi q mat
moniu carnale a solo deo dissoluat / Et si dica
soluit' etia interdu a papa ut pz ex his q hnt'
i de diuor p totu. rnderi pt q cense' tuc dissolui
a deo cu fiat ab ipo papa ut vicario dei Et si
dicat' etia inte'du p snia' inferioru iudicu solui'
matrimoniu carnale ut pz ex his q hn inf de
infrigidis i c queadmodu. et inf de frigi p totu
et de diuortio p totu. dicit Inno. q tuc iudex n
dissoluit auctore ppa s' auctoritate canonu qui
capiunt auctoritatem a papa i sic a deo cu i
ptas condendi canones a do pcesserit ut i c pce
denti. vel posset dici q veru e dicere qs ds coiuxit
ho no separet na licz extrinsece coiuncti videant
ut qn aliqui cotraxerut in gradibz phibitis de
quibz i de 9sang no dz. host. tales bn sepat ho
seu iudex eleicus ex constitucione ecce qr no sut
ve tuc a deo coiuncti ppt' ipedimentu canonicu
subsistens / No. rseruata sedis aplice cessio tra
slacio et depositio epor et p qlibz istoru dissoluit
vinculu matrimonij spualis de multis alijs. no
i de coffi. le. q traslacoez. in. v sicut aute / No. p'
q confirmatus i epm quo ad vinculu matrimonij
spualis equipat' 9secrato i epm qr sicut eps co
secratus no pt cede aut trasferri sine auctoritate
pape sic no pt confirmatus electus Et e id qr
difficultas dissoluendi surgit a substatia vin
culi matrimonialis qd vinculu dat' p sola 9fir
matione lz no interessent co'secratio. Et no q vi
culu matrimonij spual' contrhit int' psonas elige
ciu et electi facit q he' sup de elec. cu int' canoi
cos i ut lite no contestata. c. qm § si vo et fit idisso
lubile i ipo actu confirmatiois ut h' colligitur
/ No q coniugiu spuale 9 contrahi int' psonas
eligenciu et electi. vn ipi eligentes sut q cotrahut.
et 9 contrahi int' electu et eligentes qui ecciaz rp
sentantes. et p h' etia int' ipm et ecciaz ut d c rlatu
/ No q consecratio q' ad substanciam vinculi
spualis nichil addit sed ex sola co'firmatioe e ppetuu

ipm matrimoniu. pt tn dici q confirmati p con
secratione consumut matrimoniu spuale p ea q
hnt i c si. sicut consumit carnale p copulam
Et lz consecratio quo ad vinculu nichil addat
tn addidit quo ad alia videlz quo ad ptate
exercendi ea q sunt ordinis epalis ¶ No q illud d
de substancia alicui q posito et illud etia ponit
illud at no d ee de substancia alicui ad cui
remocione no remouet sed remanet Et io digni
tas epalis seu consecracio no e de substancia mri
mony spualis qz sine illo matrimonio pt ee dig
nitas epal ut pz i epo qui renunciat epatui et
no ordini. et sic in epo nullatn et silr pt ee mri
moniu spuale sine dignitate epali ut pz i electo
confirmato et no consecrato Et ex predictis potes etia
no q ~~lex lex expresse~~ addicio noua q fit ex accidet
no alterat subiectu ex quo no confert ad mat
seu substancia ipius subiecti ¶ No q ibi remanz
eadem causa et substancia lz aliqd accides varietur
no variat disposicio. et ad hoc etia pt notare q vbi
dat principiu cause specifice. ex hoc eni no debet
dici principiu causati et iure sup ipa ca fundati
Et p hoc etia habes q vbi dat eade io ibi debz
ee eadem iuris disposicio Et ex h etia no q lz lex
expresse no disponat io de q qrit tn ex identitate
ronis extendi pt. facit qd he i l. no possunt. ff
d le et ad hoc sepe allegata decre Et no etia illud
vulgatu qd de filibz ad filia procedi pt. et qd silem
ide dz ee iudiciu de quo etia d de consti trans ¶ No
q illud qd e sile alteri no e ide cu illo proprie loquedo
de quo sup d re scp. decre caplz. et l. q nerua. ff.
depositi Ex h etia no. illud vulgatu qd nullu
sile e ide. no de dictioe imo q po correctiue vel de
claratiue sm subiecta mat. de q in prima constitu
C et l sticus. et l. paphilus ff. de ma. testa et c
predicator xvi q. i ¶ No q iura sut consideranda et
intelligenda sm sensum qui cadit in intellectu periti
et subtilit intuentis Et ex h etia no q ~~libera~~
subtilitas p inueniendo veru intellectu. l. commedat
fuit i de fer capellani. lz alias subtilitas preci
ciosa reprobat. vt in caplo dilecti i de iudi. de quo
etia ibi tangit ¶ In v. s nec ¶ No q eccla pt
dici viduata dupl vno mo simpl et oi respectu
et tuc nullu supponit vinculu int ea et sposu
seu platu Scdo mo d qi viduata quo ad quid
inspecto aliquo extrinseco cui respcu sponsus
e inhabilis et sic inutilis quo ad exercitu mri
moniale. et h mo pt dici eccla viduata q hz
electu confirmatu nodu consecratu qz inutilis est
ad exerciciu illo q sut ordinis vt h pz et d de. ele.
transmissa ¶ No. q paria videt aliqd no ee vel ee
et inutilr ee. et ad h sepe allega h decre facit
qd he in l quociens ff. qui satisda. cog. et l. i s qbz
ff qd cuiusqz vniuersit ¶ No q in ceptis verbor

iuris attendi dz coīs vsus loqndi. na vba dnt
intelligi plata no simplr put sonat s sm coem
vsu loqndi. facit qd he i de spo ex litis et l. libroz
s qd tn cassius ff de le iii et l cu delanionib s asi
na fi. d fun. instru ¶ No q licitu vide ee ualle
gare publica. facit qd he i c iudeos i de iudeis
¶ No q pmissu sb ioe pene no intelligit con
missu sub ioe gre Et etia no q concessio acti
no extendit ad casu oppositu. facit qd he i l.
legata inutili. ff de le i vbi inducta ad vnu
effm no debent opari oppositu ¶ No. q iure
singulari pmissa no sut extendenda ad alios
actus maxie si no sut paris roib. et ide eet etc
si forent p io qd he i de puile. sane et i ff de
le. l. ius singulare ¶ No q in ma regulari
et coit phibita oe illud qd no appaz concessu
intelligit phibitu et sic sub regula phibita
et h casu etia dicim qd omissu he p phibito
et predit ee illud generale Erubescimus cu sine
l. loquim. l. illa C. de colla. et io qd a lege
no pmittit vel a decre. sanctoz pm no e ab
hoie psumendu ¶ No q confirmatus vi ar
tari ad petenda consecracione i sex meses.
qd qualr intelliga recurre ad ea q notat p glo
i c si electio. de. elec. i vi. et facit qd he in c.
qua sit. eo. ti. et li. et in dictis iuribz etia pz
a quo tpe currat dictu tps ¶ No pena no
facientis se consecrari i dictu tps. qz pt repelli
ad cedendu iuri sibi acquisito ¶ In v sane
¶ No q translacio attribuit superiori bnficio
s. illius bnficij ad qd fit translacio. absolucio
vo uel concessio licentie attribuit illi superiori
bnficio a quo transfert ¶ No pena transferentiu
epos sine licencia pape et etia illoru qui trans
lacioni consenciut et translatos confirmat a
consecrant qz suspendut a pontificali officio
¶ No q ceteris paribz plus peccat superior
qi inferior et plus peccat inordinate pmo
uens aliqm qi pmotus et min peccat alioz
errores psequens qua inducens alios ad psequendu
¶ No. parcendu ee spote confitenti delicti et
venia postulanti si peccauerit ex errore uel
simplicitate Secus si ex certa scia et malig
~~ta~~ nitate. na talis no d parcere ex malign
tate. s ex simplicitate peccare d qui peccat ex
errore eciam si error cadat in lata culpam
q contingit in errore iuris. facit qd no. i l. in
s si ff. de li. cau. et quod no in l i pelagii C.
ad. l. iu. de. plagi ¶ No q vbi qs consecrat
vi qd ad certa et determinata ecclaz i q no sit
sponsus cu ad illa no fuerit consecratus nec
ad aliqua in q no e sponsus qz ad illa no
pt consecrari. et p h vi q si qs consecret i epz
ad ecclaz in q no e sponsus et sic no canonice

pmotus q no recipiat brm consecrationis et sic
videt q si postea inde remoueat et sic no erit
eps. talis e eiusde ptatis cui e eps nullatenen
qui renunciasset epatu lz no ordini. et sic tns.
do Anto in no. Et contrariu vr tene Hosti. ut ipe
etia qui tangit circa fi. q saltem tuc d consecrati
ad ecclaz vniusale ad qua quilibz consecratur
tu vnita tn sit vniusal etia vij q j nuciam
et xxiiij q j. c loquit et p h etia facit qd hr
in fili m. c. no solu. t. c. se. de regul. uirc li vj
vbi medu pfessus etia religione si pfiteat illa
infra anu no obligat illi religioni in spe sed
tn obligat in gne ut contingit i pfitente reli
gionem mendicantiu infra anu ut ibi patet
Dic g h q lz fuerit consecratus ad certu ecclam
et no valuerit consecratio illius ecce valz tn
respectu ecce vniusalis et id sm eunde Hosti. poss
iste eps. si inuitat ab alio epo expedire ea q sut
ordinis. qd intellige nisi anq fuit suspensus
ab executione pontificalis officij ¶ No q co
sensus nullus ex ipius pseueran opari pt
medu quo ad facilitatem dispensandi lz no
opet quo ad valitudine electionis. de q sup ti
xi audit r c bone ¶ In glo j qua constituerit.
na requirit q dns tradat in peculiu ut consitu
at rs peculiares et tn solo aio reuocat pecu
liu ¶ In eade glo i fi ¶ Ite etia differentia int cor
poralia et incorporalia sm hostie. p ea q hnt
mb in ff. p solo q ibi fit societas oim trasit
dniu reru corpaliu sine traditioe ut ibi. no.
Item ex legato rei corpal secuta additioe he
ditatis q trsfert dominiu. l. si tibi ho § cu
seruus ff. de lega j et tn ex legato iure corpal
puta actionis competentis c debitore no trsit
sine cessione. l. ex legato C de leg q intellige
respectu directi iuris. na vtil actio transit bn
sine cessione ut ibi pz ¶ In gl spualia i fi. vel
dic qd contrariu lo de interiori destructioe q fit
p petente. h at de exteriori q fit deponendo ab
ordine r sic a sacramentis ¶ In gl destruat.
aduerte q glo. dicit vez in se p l qua allegat
tn no dicit de mente h textus qui no loqt
de matrimonio carnali vel de carnalibz sed de
spuali uel spualibz Et si dicas istud qd dicit
glo facit saltem contra regula h posita du dicat
q carnalia facilius construunt q destruat
potes dice q fallit in casu isto qn ageret de
matrimonio corpali seu carnali et fac qd dicit
j. cu glo i v fortius ¶ In glo. solus in fi. no
obstat qd hr xxiiij d. c. eps. vbi dicit qd eps
no solus ordinat. s cu consilio sui capli fac
qd hr in f. de pben. cu sm. qr rnde q h vm
solus no excludit clericos suos sed alios epos
efaciat qd hr xv q vij c solus Ite q h d q eps
solus no pt auferre honore intelligo deponedo
ab ordine sacro xv q vij felix et c. si autem. sed
posset suspende ab officio et suspensioez reuocare
lz tn depositu ab ordie no posset dispensare
l q vij. cu lo. et fac qd hr i. de cle no resi. ex tue
pt ex auferre honore deponendo ab officio lz
no possit depone ab ordie j de hs q. fi. a pla nouit
Ite qd hic d q metropolitan consecrat suffraga
neos intellige pncipalr adiunctis tn sibi duobz
epis ut hr m. c. nec epi j de tpe. or. ¶ In glo.
fortius i fi d hosti q so. glo. vr litteram violare.
lo d q pt littera sustineri capitul dicit q spirituale
matrimoniu e fortius q carnale ex eo q spuale
matrimoniu aduocat et trahit ad se coniuges inuici
ente cum consensu etia p carnale copula j de con
iugi. c coniugatus. vbi pz q coniugum etia p
carnale copula religione intrando pt trsire ad
matrimoniu spuale. sed no e sic econ. q si ali
qs trsiuit ad religione et sic contraxit matrimoniu
spuale no pt postea trsire ad matrimoniu carnale
i de. eos qui. de con sang. et affi ¶ Ite medu dis
soluit matrimoniu carnale altero solo volente
p contractu matrimonij spual ut si trseat ad reli
gione an copula carnale j de conuer. coniuga.
ex publico ¶ Ite dissoluit carnale matrimoniu
altero solo volente in casu c ij de eo q dux. i
ma. qua pol p adulte ¶ Ite i alio casu qn
videlz alter infidelium venit ad fide alio nolete
venie j de diuor. gaude Sz matrimoniu spuale
no dissoluit ex volutate vnius tn p'mo nec ex
voluntate videlz ingredientis religione et
recipientis ¶ Item etia censet matrimoniu spi
rituale fortius q fortius opat in construendo
et difficilius in destruendo q faciat carnale
q spuale imprimit caractarem qd no facit car
nale fac qd no in rubrica j de sacra. no. ite. c. j
et. c. pastoral et sic fortiore imprimit gram Ite
fortius etia copulat ~~plures~~ q no solu corpa s
etia aios. et no solu duos s plures. vt pz q hn
h in tex. r s. de cler. c. cu int caz. r xij q j papinij
¶ Ite carnale soluit p morte. sed spuale non
q remanz caracter impressus i aia etia p morte
et sic quo ad dissolucioez vr ee fortius vinculu
matrimonij spual. facit qd hr xl d. an oia Et
lo pt pdicta sm hosti. pt littera stare h ipe potes
dice ut hic tangit do An. q si qrit an carnale
matrimoniu quo ad se facilius cthit q dissolua
dicendu e q sic ut etia voluit glo. i v destruat
idem e etia dicendu de matrimonio spuali q ad
se q facilius construit q destruat. Sz at qri
an equiparatur contractus matrimonij carnalis
spuali. pt dici qd facilius contrahit matrimoniu
carnale qua spuale q carnale coniugium. solo consensu
momento pficit. sed i spuali contrahendo multe solep

nitatis requirunt de quibus i. c. qz ppt i. c. i genesi
8. t. pz. Si at copulac velis distractu vnius ad dis
tractu alteri9 tunc certo respectu e fortius i dissolue
do carnale matrimoniu qz spuale qz carnale dis
soluit auctoritate dei sz spuale auctte ppe. Sz
certe ut dicit do. An. possunt dici paria. qz qd
auctte ppe fit auctte dei e. sz melius dici pt q
carnale p9 carnale copulam no pt dissolui in
vita coniugu auctte ppe. sz solut p morte. Sz
spuale pt dissolui i vita illud autenticis aucte
ppe. vt h pz. Certo tn alio respectu pt dici qd dissol
uit difficilius spuale qz durat etia p9 mortem
ppt caracteris impressione qd no contingit i carnali
ut supi9 dixi. Ite ex eo q contractu matrimonij car
nalis no dissoluit spuale sz econ. sic i multis
casibz de quibz dixi sup. Et ex pdictis vi q mat
moniu spuale nedu sit dignius sz etia fortius
Sz adiute qz lra h dicit q matrimoniu spuale
sit fortius q carnale. Et argumentu h ma
a minori. qz cu carnalia facilius scdm regulam seu
regulr destruant q construant et dissolucio mat
monij sit reservata do et coniter ppe eius vicario p
auctoritatem illa. qd do coniunxit etc. multo fortius
dz intelligi reservata dissolucio matrimonij spual
do et sic ppe gnli eius vicario attenta regula pdca.
qz regulr facilius dissoluunt corpalia q spualia.
et difficilius dissoluunt spualia q carnalia. no
obstat si dicat q carnale matrimoniu no seqt
natura et regulam corporaliu qz ipm matrimoniu
carnale facilius contrahit
q dissoluit. ut pz in l. ex consensu C. de repu.
et no glo h i ij destruant. p h no sequit q no
procedat argumentu pdicta de q etia in lra qz
lz ipm matrimoniu carnale
exorbitat a regula alioru corpaliu tn ex
quo e ius corpalis et eius dissolucio reservat soli
no pontifici pocius dz reservari dissolucio matri
monij spual qd no exorbitat ymo se hz spua
liu q facilius contrahunt et difficilius ee soluunt regulr
q dissoluant corpalia na fortius dz operari actus
q precedit scdm sui naz et scdm ius coe q actus qui
operat contra naz. et sic de iure speali exorbitando
a iure coi cu facilius tolli debeat ius speale q
ius coe ut s. qz vbi versile i aut. de no ali. colla.
ij et l. eius militis s. militia missus. ff de testa
mili et no glo in cle cau de ele. et fac etia qd he
c i i de ordi ab epis. q reuiuta episco. In glo dicta
i fi et p h facit qd. no. glo. in c no e i de voto vbi
no q papa dispensat de voto sine iusta ca no
e quis tutus quo ad deu. fac etc q dici sup c
cu int i. h ij et qd ibi p primo. In gl vicariu ibi
s vicarius eius supple q ad ea q concedunt epis

In gl confirmatus i fi. s cete p9 confirmacione an
te sectacione posset p excepcione repelli ut pz i c
sup his allegato i glo. Vn hosti dicebat q etia an
confirmacoe no poterat electus cede iuri suo sn auctte
sui superioris sz ut h pz gl ista lz contrariu et ibi glo in
s post et hec opinio vr verior p istu textu a contrario
sensu et ista opinio gnlr tenet. de q p gl i c si elco
de elec i vi. In gl nil addit qui vult glo. q q ad
substancia et vinculu matrimonij consecracio nil addit
sz quo ad consumacione bn pt dici addere qz
d consumari i ipa consecracione. et p illa accipit
ptatem conferendi ea q sunt ordis epal. facit qd dic
in. d. c. lz i glo j i. co. In gl. similitudie i fi. solue q
ibi no erat omnimoda similitudo vt i eis pz h scdis
et de ma e de consti. translato et de preben. no pt ad fi
p Jo an h vi. In gl vi menses i fi quo saluat
litteram illa pt dici q dupl saluari poterat
primo ut intelligat h p9 sex menses s. inchoatos
et qd d in canone de quo h fit mencio s i c j c di
ad fi. intelligat de quinq mesibz completis. facit
qd no in sili i c litteras. de tepo ordi. i. l. q an
kal. ff. de vbo obli et l. ij s fi. si cer. pet. Et sic
no hanc conclusione p concordandis testibz quorum
vnus dr aliqm fuisse p quinq meses alt p sex
menses ut primus intelligat sensisse de quinq co
pletis. alt de sex inchoatis. de q p Azonem i l.
ij s i fi. et facit etia qd consueuit dici i c cu tua
de testi. et qd etia plene i. l. int stipulantem s. si.
ff de vbo obli. Et ad pdicta facit et etia pz adduca
scdm Jo an qz dicimus xpm fuisse passu dum eet
xxxij an et sex mesiu. et sic xxxij anno cu di
midio et tn sex meses a tpe natiuitatis xpi
q e de mense septembris no currebat usq ad tps
passionis completi qz fuit de mense marcij et
sic erant sex meses cepti sz no completi vel pt
dici scdo q h tex voluit approbare opinione vul
gari qui voluit dicere mora posse purgari infra
mense p9 dictos sex meses facit qd no s. tu
cu in cunctis p Jo an in v. cu vbo. In glo. intile
i v sane melius dixisset v ite a morte. q v e
sb s h ide. et facit etia qd habet in l. paulus. ff
d v sig. i. l. elegant s qui repbos. ff. de pig. ac
tio. In glo muenit. ibi secus in bnficijs. no.
diligent gl. q i h v iuncto qd dixi sup i v et i p
iuilegijs. videt facere differencia int puilegiu et
bnficiu. puilegiu est stricti iuris secus i bnfi
cio i bn dr gl stricto sumpto vocabulo qz puilegiu
d qi priuans legem in di puilegia. Et sic e gnr
ius cc et io lati9 interpretatur ius bnficiu q
puilegiu. fac qd dic i c fi i c et qd ibi no
p Jo an et i c olim e de v sig facit etia qd no p
legistas in l. bnficiu. ff. d consti. pri. In eade gl
ibi ar. pt intellige tex. no ad primo dicta qz cu
illo concordat id qd se. In ea. glo h i fi intellige

nisi qs veniet con̄ preceptū superioris vel nisi qs fa
ceret alii qd sibi fieri nō vellz. nā talia etiā nō erāt
licita sm̄ primeuū ius nāle. i. di. i. pri. ¶ Aduerte q̄
potes aliṫ concludere ī maiā q̄ dixit gl. nā id ex quo
querit̄ e de maria regularit̄ ī suo gn̄e pmissa et sic
sum̄ in his q̄ sunt de gn̄e pmissorū et tūc procedit
in tali materia q̄ oē illud qd nō repit̄ phibitū
intelligat̄ concessū ex quo sum̄ ī maiā regularit̄ et
ī suo gn̄e pmissa. facit qd hē ī l. i. ff. de. testi. vbi
regularit̄ quilibz pt ēe testis nisi repiat̄ phibitus
et sil'r quilibz pt pcurator ēe nisi repiat̄ phibitꝰ
l. mutus § qbꝰ ff de pcu et sil'r pt qs contrahe ma
trimoniū nisi repiat̄ phibitus. facit qd hē in fi
de spō. cū apud. vn̄ in p̄dictis dicim̄ qd edictū
ē pmissorū regularit̄ et in suo gn̄e et ē phibi
toriū etatū psonarū vel totorū casuū. facit q̄ no
ī. d. c. cū apud. et ī. d. l. mutus § i. Si aūt sumus
ī maiā q̄ regulr̄ ī suo gn̄e ē phibita et sic ē de
gn̄e phibitorū et tūc procedit q̄ oiā intelligunt̄
phibita q̄ nō repiunt̄ pmissa et ita intelligunt̄
iste textus. nā alio nō apparente recurrendū ē ad
regulā et standū ē regule. l. oīs diffinicio. cū ibi
no ff. de regu. iur. et facit qd no de reg. iu. ī ru
brica. l. vi. Et io si sum̄ ī maiā regularit̄ phibita
debz psumi phibitū nisi appareat pmissū. nā
regularia sunt sm̄ nāz ipius regule. io facilius p
sumit̄ aliqd ēe potius sb regula q̄ procedit sm̄ coīa
accidens q̄ sb specialitate q̄ ē ex accidenti et
singularit̄ contingit contra nāz regule. facit qd hē
in l. nā ad ea. ff de le. ¶ Si aūt querit̄ quō cognos
ceret̄ an maiā sit ī suo gn̄e phibita vel pmissa.
dic q̄ h' poterit colligi ex eo q̄ tetigit gl. circa fi.
¶ Queritur si constitutio vel lex loquit̄ pmissiue
psumit̄ et dicet̄ maria pmissa. si aūt lex negatiue
dicet̄ maiā phibita ut pz ex iuribz h' allegatis
circa fi. glo. Si aūt eēt casus in quo nō bn̄ appareret
an in tali maria lex loquat̄ pmissiue aut phi
bitiue tūc recurrendū eēt ad ius primeuū nāle
q̄ intelligeret ēe pmissū nisi veniret contra phi
bitione superioris vel nisi qs vellz alteri facere id
qd sibi fieri nollz. Et p̄dc h' io an de multiplici
lege videlicz de lege nāe. de lege iurisgenciū
de lege moysaica. et de lege ciuili et de lege ca
nonica. et sic de quinqz legibz. de quibz etiā
tetigi ī. c. i. de sūma tri. et fi. ca. Et tangit
q̄ eēnt licita et q̄ phibita intelligunt̄ p ipsas
leges. nō ē opus inistare q̄ p ea q̄ de nō habes
pfectā doctrinā sed melior doctrina hē ex his q̄
dixi supius ad maz q̄ qr consuluisti et le nr
nō & § qd eis. ff ex quibz cau ma. ¶ In glo. cō
ī fi. et de maiā hē ī. d. c. christianꝰ hō et ī. de
iureiur. cū quidā. ¶ In gl. pe. ī fi. solue qd ibi
volūtas nō fuit contra ptati. q̄ poterāt mutare
ī adiciendo condicione ~~adiectam~~ institucionum

et psumit̄ mutasse ex quo nō adiecit lz a prin.
dixisset talis heres esto sm̄ condiciones ī fra scriptas.
vn̄ lz postea nō adiciat condicione erit heres q̄
psumit̄ ipm̄ mutasse volūtatem ī adiciendo
condicione ex quo nō adiecit ¶ In glo. fi. ibi durante
ī suo consensu. q̄ exponi q̄ dicant̄ durare q̄
nō īmutauerūt volūtatem et sic erit sensus
q̄ si durent in eodem consensu ex eo q̄ nō mu
tarūt habet locū qd hic dicit̄. pōt etiā intelligi
sm̄ host. si adhuc durent in suo consensu. i. si de
nouo consenciant ī eo qd prius consenserūt. et
sm̄ istos intellectus loquit̄ de consensu canonicorū.
Posset etiā intelligi de consensu ipsius electi
ut sit sensus q̄ si ipe electus pseuerēt ī priori
consensu q̄ vellz ēe andagauen. tūc procedit
id qd de hic ut sē in glo. Et dicit hostien. q̄ iste
vltimus intellectus vr̄ magis de mente lre q̄
uult facere gnāz principalr̄ ipi epo et nō canonicis.
¶ Vltiō poss dicere quare illi archiepi magis fue
runt puniti q̄ ī c. i. potes dicere q̄ hi plus deli
querunt q̄ ibi. h' nedū fuit confirmacio et trāsla
cio consecracio. s̄ ibi interuenit consecracio. pterea
hi fuerūt plēs et sic poterant maturius consideare.
facit inf. de offi. dele. prudenciā. ¶ Item aduerte
q̄ cōm intellectū tex. bn̄ dicit priorē consensu
pdurante pōt dici q̄ tūc simplr̄ loqt̄ intelligi
indistincte et sic copulatiue de consensu elige
ciū et etiā ipsius electi cū etiā vtrusz consensus
requirit̄ ad pficiendū matrimoniū spūale. fi. de
ele. cū int̄ canonicos. ¶ Item adde qd matrimoniū
spūale contrahit̄ p consensū ~~contrahencium~~ eligenciū
et electi etiā an̄ confirmaō. et h' voluit lrā ī p̄
sicut aūt dū dicit maxime aūt q̄ confirmatus fuerit
et sic posuit dictione replicatiuaz q̄ replicat.
idem eēt etiā si nō fuerit confirmatꝰ quo ad con
trahendū matrimoniū spūale facit qd. no. ī. de.
fi. psbr. ad abolendā. an̄ tn̄ confirmaō nō
dr̄ ēe ratū seu indissolubile. s̄ dr̄ indissolubile
pꝰ con~~fectionem~~ firmaō ut pz ī e. ti. et ex eo
qd dixi ē ī p̄ confirmatus sup p̄ post ubi pz
qd demū pꝰ confirmaō nō pt dissolui sine
lrā pape facit qd. no. glo. de electi. si electio. l. vi. ī c.

Quanto

Quanto Epūs qui ppria aucte de
sua etiā se trāsfert aliā
carebit vtraqz. h. d. primo narrat factū scdo
aggrauat 3o punit. 2a ibi. nō attendēs 3a ibi ne
aūt ¶ In tex ibi in eiā ecc. Rō nō superflue repetit
h' et. ī. e. sc. ī c. pxi. ¶ Nō q̄ licite vr̄ argume
tum de spūali matrimonio ad carnale. de quo
p io an in c tue ī de spon. No. q̄ reb̄ uā do vide
reb̄ uā ipē eiꝰ vicario. No. q̄ concessū sb noie
ppio ī maiā q̄ ē tal' nāe ut trāsire debeat ad suc
cessorem intelligit̄ potius ēe concessū dignitati
q̄ psone Et ex h' etiā no. q̄ ī p̄o dicenda dispo

sicione an censendi sit psonal' vl' real' magis
attendi dz na mae qm vborum expssio. facit qd
dictu e i c j s co. r qd no. p Jo. an. i. l. p ff d fui
le. et l. si seruus cois ff de stipula. seruo. r l.
ps morte ff qn ex fa. tu. facit qd no i de mista
cu venisset ¶ no arg p antiqtate veneranda.
ad idem qd hz in l. semp ff de iure imunita
¶ no qd factu a papa et a vicario xpi cen
set factu a deo cuius locu papa tenet i tris.
no qd transla° et qlibz eius dispensa° dz hre in se
vtilitate uel necessitate alias no e dispensa°
ut consueuit dici i c de mita i de pben. i facit
qd no. j. q vn. § nisi rigor ¶ no qd epi transmissi
ad alteram eccliaz factu no pt ee notoriu. et h
ideo qr tal' transitus consueuit fieri multitudie ppli
concurrente ut docz expiencia Et ex h no. qd frm
actus transeunt transie pt in notoriu. lz Jo. an. bu.
alit dicat i autem q semel E quod r qn uidex.
posset tn dici qd h habebat eccliaz manente ipsu
pseuerabat in ipso transitu seu i eccla p qua
transiuerat ¶ no. qd in notoriis vi° posse ferri
snia pte no citata qd intellige bm no i c. cu
sit romana. ad. fi. i de appella et i de iureiura
ad mut. cl in et p Jo. an. i. de v bo. sig. ex pte
¶ no bm verum intellectu qd alligatus alteri eccie
matrimoniali no pt licite eligi sed debz postu
lari vt ple. le et no. § de postu. c. fi. ¶ no qd eli
gentes sunt priuandi seu ptate eligendi sus
pendendi ¶ no i° vbu vulgatu qd qs puniri
dz i eo i q peccauit. facit qd hr i d tep. or. licus
¶ no qd dictu e i sum. et no. Innoc q ponit h
circa fi. Ex q no. supbia et auaricia rpba
da ¶ In glo. antiqs i fi. ex antiqtate dicimus
eciam tributi i de vbo sig sup quibusda r l. h
iure § aqductus. ff. d. aq. q. et esti. et c. j. d. pscp.
i vj s con antiquitate facit qd hz i l. ij § ps
hos ff de ori iur vbi libri Tuberonis fuerunt par
pbati qr antiq s moe fuit vsus facit eciam qd
hr i l. ij § si vsu. fru. ff. ad l. fal vbi Arist a
veterum opi recessit Potest h dici qd h tangit. Jo.
an. qd no e recedendu ab antiqtate nisi onda
error euidens facit qd hz xv. dic vtique vl' nisi
er cu mutet vl' reformet p se uel qd hz sup
de consuetu. cu consuetudis et l. vnica C d vsur
trans. ¶ In glo vica dei ibi p rone volutas supple
in his q sut iuris diuini p ea q hz i c. no. e
i. de voto et sup. de consue. c. fi. ¶ In gl ibi cu
ita fuis. na nec pt corrige papa nisi incidet
i heresim. na tunc pt deponi p consiliu gnale
xl. d. c si papa ¶ In gl notoriu i fi Adute tn qd
suffiat notoriu ee factu. cu licencia et acto
seu confessio se habeat p accidens i q grauaba
one pbandi ut pz i c h allegato. tales eciam
circustancie hnt se ex accidenti vn no ipediunt

effectu notorii. vt nobilr voluit Innoc i c cua
i de coha cleri. et muli. et p h facit eciam iste
textus. cu gl. et sic eciam vr qd no ipediat pcessu
notorii facti. lz allegent aliq circusta q no sut
notorie qd tene menti ¶ In gl illicite postulado
hildesenen epm. s fecerut illicite recipiendo sn
licencia pape et bm h no elegerut. s postularut.
posset eciam intelligi put sonat lra qd illicite
fecerunt eligendo qr allegatus alteri eccie no dz
eligi s postulari. § de postu. c. fi. ¶ In gl suspe
dimus i fi et plus vi qd dz poni id est puatos de
nunciamus p ea q hnt i. d. c. bone. el. j. Lz potest
dici qd pt dici suspensi Ex gl dicit Jo. an. ps
Inno. qd pena de q h ad fi vlz ut puet prima
eccia et eciam scda pcedit qn dimisit prima sine
licen et sibi transiuit ad alia sine licen. na alis
puandus eet solu illa in q licencia no obtinuit
ne pena plus extendat qm delictu ex. eoz q hnt
i c q sunt i de his q fi a maiori pte cal Tangit
eciam h Jo. an. an transiens ad scdaz eccliaz absq
licen sit puatus ipo iure. dicit qd no s puadus
e p sniaz et id rmanz eps porus eoc et porcs
clerici adhuc obedie tenent anqm puet p senecia
facit qd hr vij. q. iij. nonne ibi dicit vbi renu
cia° fit q no tenz § de renu qd i dubris. et p h
pz qd no pdit eccliaz ex solo transitu s ex supiori
ratihabicione Et h pt pcede i epatibz qbus no
pt renunciari absq licencia pape eciam i religiois
fauore. sed i bnficiis curatis hodie suai debz
qd hr. j. i. c. de multa. de. pben. et c. cu q. de pbe
i vj Dt eciam h Jo an qd p sniaz lata ct aliqui
no stati pdit dominiu rei p id qd hr. in sh.
de offi. iudi. § fi. lz circa iura snia stati sui
seqt effectu. l. i § fiuoz § fi. et l. q ad stati de
penis r l. furti i prin cu ibi no ff. de his q no
in fa. et l. nec pt. ff. de fur. .. et de ma tangit
Jo. an. ps Inno i c. cu inris. j. de conc pbe ¶ Vl
tio h d Jo. an. ps Archa. qd cu allegatus alteri
eccie no poss ad alia assumi nisi p postulacoz
qd no potest administrare eciam i eccia vltrimotana
et si fuerit concordit postulatus nec ob. decreto nichil
§ de cler qr ille lo in electoe no at i postula°e
qd tene menti p limitacione et declaracoe dicte
decretalis rcr.
Rubrica

Licet solus papa transfert epos et i
dulgencias eius sup tali transla°
concessa ad litz e suanda et strictissie itelli
genda. h. d. Et pmo ponit dcm 2° reitat fcm 3° rndz
cuida obiectioni. 2a ibi h at 3a ibi cu n° illa
¶ no. pmo qd licitu e argue d matrimonio car
nali ad spuale no eciam h repeti illa auctcs qs
deus coniuxit rcr Et sic vi qd supflue h auctas
sepius repetat i h titu Lz pt dici bm Archa. qd
diuisi mode repetit et itat na i pmo. c. h. ti.

pbat papa locu ab aucte In 2o pbat p locu
a minori In 3o pbat p locu ab aucte h vo pbat
p locu a simili ¶ no. q matrimoniu spuale ot
hit int eligentes et electu ij. eode c. ij. z de elec
int canonicos z j vt lit. no cotes qm .c. sm at
Et potes dice q voluit inno. i. c. ij. s. co. q othi
int eligentes et electu. et mediantibz ipis eli
gentibz int ips ~~eligentes~~ electu et eccliaz othit
¶ no matrimoniu spuale posse diuidi in tres ptes
de quibz i lra pz et prima pte vi recipe principiu
videlz p consensu eligenciu et electi scdaz
pte recipit i cofirma p qua ratificat etiam
recipit in consecratione p qua osumat. de q ta
git in gl j ¶ no q matrimoniu spuale d otrahi
int epm et ecciaz et no inferiore platu et ppt
h de iure con solus eps debet defere anulu
et posset etiaz alij iferiores plati no deberent
defere nisi h haberent ex pruilegio. fac q
no. i. c. fi. secus i inferioribz platis et exeptis
vn abbas etia exemptus pt eligi de elec. si ab
bate. li. vi. cu ibi no. lz no possit trasire sine
licen pape qn e exemptus. si at no eet exeptus
posset trasire cu licen sui supioris p ea q hnt
i. d. c. si abbatem ¶ no q temerarie d agere q
con iura aliqd agit ¶ no q idulgea concessa o
iuris e stricta intelligenda et obsuada ot li
mites vboz ipi idulgencie An at late itelliga
qtenus ageret de pudicio cocedentis variauit
h do An na in nobilibz vi velle q no s i ma
volunt cotriu et istud vi veri p ea q no p
.Jo. an. i de v sig. i. c. oli tibi ¶ no q ex pmis
sione trasitus ad maiore dignitate no videt
pmissu trasire ad minore Et id e q cu cocessi
onis fudat sup maioritate vtilitatis. q maior
recipit vtilitas i maioz dignitate q i minoz
secus si pmissio fudaret sup habilitate psone
q si aliqs habilitat ad maiora vi etia habi
litatus ad minora fac qd no et le. i. c. j de fi p s.
i. vj. ¶ no q ar. a maioz no pcedit i exorbita
tibz. et io no sr dispensatu e i maioz g co
cessu uel dispensatu cense a minoz. fac qd
he. inf. de pben. cu de no. li. vj. ¶ no de effcu
istoz vboz du tn etc q restringit gnaz et dispo
sitione gnalem. et p illa clausula dat co
nicio sup eo qd subiciat et sic no simplr so
nat i monicioez imo et cbuit cogni z ex
aminaz. facit qd no in cle j de offi dele i
q. no. p inno. i. de psup. c. fi. ¶ Et ex pdictis
no q gra codicional no opat an purificaz
codicionis et ei ratificaz fac qd hr i c prude
tia. i. de offi. dele. et qd no. i. l. i. illa z l. iure
ff de vbo. obl. In gl j ibi qntu ad sbam
matrimonij et vinculu ipm matrimoniu no di
uidi in ~~tr~~ ptes Nec miru q tuc i momento

pbat ipa p locu ab aucte In 2o pbt p locu a minoz
In 3o pbat p locu ab aucte. h vo pbt p locu a sili ¶ no
q matrimoniu spuale othi int eligentes et electu. s. e. c. ij.
z de elec. int canonicos z j ut lit. no otes qm .c. sm at
Et potes dice q voluit inno i. c. s. eo. q othit int eli
gentes et electu. et mediantibz ipis eligentibz int ips
electu et ecclaz othit ¶ no matrimoniu spuale posse
diuidi in tres ptes de qbz in lra pz et pa pte vi recipe
principiu videlz p consensu eligenciu et electi scdaz
pte recipit i ofirmaz p qua ratificat. 3a recipit i
consecracione p qua osumat. de q tanget i gl. j ¶ no q
matrimoniu spuale d othi int epm et ecclaz et no i
feriore platu. et ppt h de iure di solus eps debet defre
anulu et poss etiaz alij iferiores plati no debent de
ferre nisi h habent ex pruilegio. facit qd. no. i. c. fi.
secus i inferioribz platis et exemptis vn abbas ex
exemptus pot eligi. de. elec. si abbate. li. vi. cu
ibi no. lz no possit trasire sine licencia pape qn est
exemptus. si at no eet exemptus poss trasire cu licen
sui supioris p ea q hnt i. d. c si abbate ¶ no q
temerarie d agere q o iura aliqd agit ¶ no q idulgea
concessa o ius est stricte itelligenda et obsuanda sm
limites vboz ipius idulgen An at late itelliga
qtenus ageret de pudicio cocedentis variauit h do
An na i notabilibz vi velle q no s i ma volunt otriu
et istud vi veri p ea q no. p. jo. an. i. de. vbo. sig.
i. c. oli tibi ¶ no q ex pmissione trasitus ad maiorem
dignitate no vi pmissu trasire ad minore Et id e
q cu ocessionis funda sup maioritate vtilitatis.
q maior recipit vtilitas i maioz dignitate q in
minoz. secus si pmissio fundaret sup habilitate
psone q si aliqs habilitat ad maiora vi etia ha
bilitatus ad minora. facit q no. z le. i. c. j de fi p s.
i. vj ¶ no q ar. etia a maioz no pcedit i exorbitantibz.
et io no sr dispensatu e i maioz g cocessu uel
dispensatu censet i minoz. facit q no i cle. j. de
offi dele et q no inno. i. de psup. c. fi. ¶ Et ex pdictis
no q gra codicional no opat an purificacione
condicionis et ei ratificaz. facit q hr i. c. prudeciaz j. de
offi dele. et qd no in. l. i illa et. l. iure. ff. de vbo obli
¶ In gl. j. ibi qntu ad sbaz matrimonij et vinculu
ipm matrimoniu no diuidi i ptes Nec miru q tuc
i momento p consensu eligenciu et electi pest osensu
canonicorum eligenciu stati matrimoniu pficit. et
sic q da eode tpe recipit principiu mediu et finem
qo ad esse ipi matrimonij s q ad sollempnitates q
pcedut et sequut matrimoniu spuale vide tres ptes
Equal at h obligat p no declarat h prima so. scd
hoc declarabit glo in scda solucione q ppie loqdo
no vi alia sol. s potius declare h prime In ea
gl. ibi variare no pnt et sic pot dici q da principati
ee matrimoniu spuale ex q pcedit q da principiu
necessitate ad ipm matrimoniu spuale sco et ptingit
i matrimonio carnali qn pcedut spõsalia de futuro

pōt dici q̄d dā matrimoniū īitiatū q̄r p ipm deuenit
postea ad matrimoniū carnale et necessitat etiā
ad id. fac qd hē. j. de spō. ij. q. j. etiā. le. oratio ff.
de spō. Et h̄ mō ꝯsiderando pn̄t eē ptes matrimo
nij spual' ut pat' pt ex his q̄ sequūt' ī gl. ¶ Nā
pᵒ īitiat' p ꝯsensū eligentiū eᵒ pficit' p ꝯsensū
electi. 3ᵒ fit ratū p ꝯfirmaᵒ̄ 4ᵗᵒ ꝯsumaᵗ p ꝯsecᵒ̄
tn̄ tex. h̄ nō posuit nisi tēs ptes ex eo q̄r ꝓpie loquēdo
nō pt dici īitiatū matrimoniū qd nōdū ē in eē. et
qd nō ē nō pt dici hr̄e ptes facit qd no. legistē.
ī sili. i. l. stipulacioēs nō diuidūt. ff. de vᵒ. obli.
et id h̄ ī spāli lrā dicat qd īitiat' p ꝯsensū eligētiū
et electi lz ēēt verū sic dicē qd etiā pficit'. Et no.
q̄ ꝯsensū p sile induat ꝯsecᵒ̄ in matrimonio spūali
sicut copula carnal' induat ꝯsumaᵒ̄ ī matrimonio
carnali nā sicut demū p' copulā carnalē pōt
sequi ꝯsensu' filioꝝ ī matrimonio carnali. ita ī
matrimonio spūali. demū pt clericos ~~ꝯsecrare~~ ordi
naē p' ꝯsecᵒ̄ ¶ Itē aduītē q̄r matrimoniū carnale
p actū ꝯsumacoīs et sic p actū copule carnal'
fit ratū seu indissolubile et sᵒ p eūdē actū videlz
p copulā carnalē rcipit ꝯsumaᵒ̄ ita etc fit ratū
seu indissolubile Secus in matrimonio spūali.
q̄r p diūsū actū rcipit ꝯsumaᵒ̄ ab actu p quē
fit ratū seu īdissolubile. nā p actū ꝯsecᵒ̄nis rcapit
ꝯfirmaᵒ̄ s3 p actū ꝯfirmacoīs fit ratū seu īdis
solubile Circa aū ꝯfirmaᵒ̄ possit dissolui sine auctē
ppē nō tn̄ p' ut dictū fuit. s. c. int' corpalia. 2 no
. sup. de elec. . si electio. li. vj. Et id diūsitatis ī'
matrimoniū carnale et spūale ē q̄r ī matrimonio
carnali nō exigit' extrinseca ap̄pbaᵒ s3 sufficit qd
etiā nō ꝯtdicat nec habeat cām ꝯtdicendi. Secus
aūt ē ī matrimonio spūali. q̄r oz qd pso examinet'
et qd etiā videat' an electio sit canoica et q̄ ꝯueniēt'
ap̄pbet' psona et etiā ipā elcō. et istud fit p actū
ꝯfirmacoīs s. de. elec. cū nob oli. et ī matrimonio
spūali actus p quē ratificat' ē diūsꝰ ab actu p quē
ꝯsumaᵗ lz secus sit in carnali ¶ In gl. ad pāte.
. ī. fi. et sic vult. gl. q̄ lz aliqd etiā pᵃ facie vīr eē
maius nō alio rspcū dr̄ eē minꝰ videlz q̄ minꝰ
eē ꝯt' ius ꝯ et minꝰ id ledit id facilꝰ ꝯcedit' q̄
id qd pᵃ facie ē minꝰ et magis ledit ius ꝯē. Nā
p illo rspcū pt dici eē maiꝰ lz pᵃ facie ī se vi
deā eē minꝰ. facit qd hē ī sili in c. nēo de cleps
de. elec. ī vj ubi pz q̄ lz minꝰ videā eē ecclesiā
pꝛochiale dare ī ꝯmendā solū q̄ dare ī titulū ꝑpe
tuū cū ꝯmenda nō valeat ~~dari~~ dari ult' sex
menses ut ibi pz. et sic videt' q̄ cui pt ꝯferri ec
clesia pꝛochial' ī titulū multo fortꝰ possit ī cōme
dā. tn̄ ꝯtrriū ibi statuit' q̄r etiā pꝛochial' pt ꝯferri
ī titulū et nō sacdoti. c. licet canon. 2. c. cū ex
eo. de. elec. ī vj. 2 de ꝑbē. si clericus. c. li. et tn̄ nō
pt dari ī cōmendā nisi existenti ī sacdocio ut ī
d. c. nemo Et id ē q̄r lz pma facie ī se dare ī cō

mendā videat' minꝰ q̄ dare ī. ti. tn̄ alio rspcū pt dici
eē maiꝰ q̄r magꝰ ē ꝯt' ius et maiꝰ ledit ius ꝯē q̄ dare
ī titulū. q̄r s̄m ius q̄ē dari dz ī titulū ꝑpetuū nō tpaneū
vij. q. j. pastoral' et ad idē etiā facit qd hēt. ī. de. si vna.
d. ix. et. nō. alie. vbi pz q̄ tō etiā etiā vacante sede
et sic si careat. 2 sic si careat rectore pt vniri alteri
eccīe et sic alienari. vt ī. d. de. si vna et tn̄ vnū pdiū
eccīe nō possz alienari vacante sede. vt. d. c. Ad idē
etiā possz īduci qd hē ī sili de elec si religiosus
li vj. in textu. c. ij. ne de. uel. mo. li. c. ¶ Itē aduītē q̄r
vī q̄ lrā h̄ maledicat dū dicat qd facilꝰ dispensaᵗ
ī maioꝛ digntate q̄ in minoꝛ nā pmo facilꝰ videt'
dispensaī ī minoꝛ q̄ maioꝛ vn facilꝰ dispensaᵗ
ī ordibz minoribz q̄ in sacris. de fi. p̄s. c. j li vj et facilꝰ
dispensat qd ad epātū q̄ ad archiepātū. ut no p
gl. s de elec p sciptū et fac' ad h̄ lvj. di. c. cenomanen
S3 potes dicē qd ꝯtra pcedūt qn darēt īpedimētū
rspcū psone defectus forte ꝑt accidēs criminis uel
aliꝰ defectū puta illegitimacōis. nā tūc facilꝰ
dispensat in minoꝛ dignitate vel ordīe q̄ ī maioꝛ
q̄r ī maioꝛ rquirit' maior hūilitas psone q̄ in
minoꝛ et id facilꝰ qd ap̄pbat et dispensaᵗ ad minorē
q̄ ad maiorē s3 h̄ id qn sbest īpedimētū vinculi
q̄r alligatus ē eccīe matrimonialit' sbsistente habi
litate psone ad vtrūq3 bn̄ficiū id tūc in dissolucōe
vinculi p trāsitū ad aliā dignitatē facilꝰ ꝯcedit'
dispensaᵒ ī maioꝛ q̄ minoꝛ vt sic potius ascēdat
q̄ descendat uel ad parē incedat q̄r magꝰ iuri ꝯsen
tanea agit' cū q̄dam debeat fieri ascensꝰ de minoꝛ
ad maiꝰ et nō ꝯᵃ. xxiij. di. legiꝰ. ad. fi. et. l. ut q̄dam
ff. de mu et hono. et q̄r etiā in maioꝛ dignitate
maior ꝯfert' eē vtilitas. facit qd hē s de postu. c.
bone. el. ij. ¶ In gl. fi ibi vel dic h̄ q̄ scdā melior ē
q̄ pma q̄r pma nō instruit nec declarat ītellectū
¶ In ca. glo. in fi et si vult gl. in effectu q̄ ista
indulgēcia opat' duo. pmo q̄ possit ꝯsentire postulaᵒⁿⁱ
de se facte vbi als nō posset nā lz electꝰ possz ꝯsentire
electioni de se facte nō tn̄ postulatꝰ possz ꝯsentire s3
tm̄ ambiciosus rpellet' vn̄ dr̄ gl. ī. c. cupientes. s.
deniq3. de. elec. li. vj. q̄ postulatꝰ dz dicē si grā eius
consensus Ego nō ꝯsencio nec dissencio s3 voluntati
mei supioꝛ me subyicio ¶ Cui at sūt eligendi 2
q̄ postulandi plene hr̄ in c. fi s de postu. et tetigi
ī eo pcedenti Scdm opā indulgēcie s̄m glo videlz
q̄ p' ꝯcessioᵉ̄ postulatus si rpia postulaᵒ canoica
et etiā psona ydonea potit ad illā trāsire sn̄ alia
licēcia nā lz ydoneus sit ad illā ad quā postulat'
nō tn̄ trāsit sine licēcia. vt. no. gl. ī. c. sciptū. s. de.
elec. et id bn̄ dixit et psona rpia ydonea poterit
tn̄ trāsire ad ipā maiorē dignitatē sine alia licēᵃ
ppē qd als nō potuissz ut pz ī. c. pce. ¶ Itē opā 3ᵒ
s̄m Goff q̄ posteq ꝯsenciet postulacioni d' ipo facte
ad maiorē poterit petē ꝯfirmaᵒ̄ ipius ex q pt ꝯsētire
ipi postulacioni ut dictū fuit sup. qd als nō possz

ut h̄ r̄ i p̄dicto capl̄o cupientes §/ deniq̃. de elec. li
vj. Hosti. tn̄ dicebat q̄ ubicu̅q̃ ꝓpt̄ necessitate uel
utilitate ecce fiebat postula° q̄ illa debebat ↄfirmari
~~uel īfirmari s̄ postula° r̄gularit~~ et peti potrat e°
ↄfirma° ꝑ ea q̄ ipe no. i. c. cū mona. §. de elec. s̄ iȷ
opi̅o. dic̄ nō tenē q̄ electio bn̄ pt̄ ↄfirmari uel īfir-
mari sed postula° r̄gularit nō ↄfirma̅ri uel īfirmari
s̄ admitti uel nō admitti ꝑ supiore ut ↄsueuit dici
i. d. c. cū mona. s̄ ut dixi fallit ī casu isto v̄tute h̄
indulgen° ꝑ quā potuit ↄsentire postulatoī et suc-
cessiue pete illā ↄfirmari / ite q̄rto et ultimo opa-
q̄ ubi de iure n̄ postula° q̄ fit de alligato ecce mri-
moīali ut sūt epi̅ et supiores dz exaiari ꝑ papā
q̄ illā de iure n̄ dz admitte. fac̄ qd̄ h̄ i. c. s̄ ē de
postu. et d̄ i. c. j. ij. et in. s̄ in casu isto v̄tute īdul-
gentie potrit exaiari postula° ꝑ pxi^m supiorem
ipi° postulati siue fueit patriarcha siue archieps
tal̄ primus supior et istud voluit līa h̄ d̄ ī ꝓso-
nal̄ d. ꝑ eū examinata ut tn̄ fueat facienda re-
Et sic pz q̄ vigore h̄° indulge° potrit postulari q̄-
tuor q̄ als nō potuiss̄ q̄ potrat assentire postula°
intelligo etiā an̄ examia° ipi° postulatois sicut
etiā ↄsentire pt̄ electus etiā an̄ exaia° electiois / ite
potrit pete h̄ corā suo ꝓp̄o ī īmediate supiore ī
successiue a ppba̅ postula°. potrit tn̄ sine licen̄ a°
pape uel alti° trāsire ad ecclaz ad quā fuit postulatus
Et no q̄ aliq̄ epatus h̄eat maiores reddit° q̄ alii
tn̄ oium cense ē par digitat̄. xcīj. di. c. legim°.
et sic videt q̄ de nū ad maiore dignitate dicā trāsire
q̄n de epali trāsiet ad archiepale ut h̄ voluit etiā
sentire io. an. Et ult̄ p̄dca pt̄ ēē dubiū q̄lis dz ēē
examina° de q̄ fit metio in līa dici pt̄ s̄m io. an. q̄
potrit ēē ext̄ iuditiū s̄. etiā q̄n māda̅ aliqu q̄
alti° ꝓuideat si ē ydone° / nā nō necessitabit tal̄
executor itare aliq̄ s̄m. Inno. i. c. s̄ ī d̄ ꝓsup ī tangit
etiā i. c. ꝓposuit ī de cōces. ꝓbe et fac̄ ex qd̄ ipe no
in. c. j. s̄ de postu. pla. et c. cū int canonicos. d̄ elec.
et d̄ ma̅ etiā ꝑ glo ī ee ī d̄ of. dele et s̄m p̄dicta
intelligo etiā qd̄ dixi in notabilib° / ite aduite q̄ ꝑ
ea q̄ supius dicta sūt et q̄ h̄n̄ h̄ etiā ī tex ad fi-
dū dicat postula° fuiss̄ vi° q̄ ille epo cui h̄ īdulge°
fuit ↄcessa debuit postulari et nō eligi ēz ī ↄriu
faciat q̄ vide q̄ īmo potuerit eligi nā ex q̄ dā ē
licen̄ trāseūdi nō obstante vinculo matrimoniali
vide ex eo sublā difficultas trāseundi et ꝑ ↄns
īpedimentū qd̄ obeat posse eligi fac̄ qd̄ h̄ sup d̄
elec. cū vintoniēn. Inno h̄ p̄mā pt̄e videlz q̄ ī
casu isto debuerit postulari et nō eligi ꝑ istū tex.
Et sic vi° q̄ h̄ dispense° cū aliq̄ ī habili q̄ nō po-
terat eligi s̄ postulari q̄ ꝑ tale dispensa° nō habi-
lita° q̄ ad modū ꝓuidendi ut sic poss̄ eligi sed
debebit postulari Et istud ꝓcedit ī casu isto s̄m eū
ex eo q̄ dispensa° seu indulge° nō tollit ex toto
īpedimentū a q̄ necessita̅ via postulatois seu

postulandi. nā h̄ ꝑ indulgen° det licen̄ trāseūdi nō
ꝑ h̄ statim tollit vinculū matrimoniale de q̄ surgit
īpedimentū ad viā ~~īpedim~~ eligendi et io postulari
dz / ite ē alia ro s̄m eū q̄ istud īpedimentū ē fauorabile
q̄ surgit a vinculo mr̄imonij spūal̄ fauorabili
Et ꝑ ↄns dispo tendes ad id tollendū cense° odiosa
et io nō tollit ipm̄ īpedimentū ipo iure. Secus q̄n
ipm̄ īpedimentū eēt odiosū ut ē īpedimentū illegit-
timitat̄. faciat qd̄ h̄ in. c. j. et. ij. de fi. ps̄. i. vj.
et ī de fi. ps̄. c. lib°. ꝓ. c. fi. / io tn̄ dispensa° cense°
fauorabil̄ ex q̄ tendit ad tollendū īpedimentū odiosū
et io istud potencia° tollit q̄ tollat īpedimentū fa-
uorabile. fac̄ qd̄ h̄ i. l. si tibi ī sili. §. q̄da. ff. de.
pac. ubi pz q̄ ꝑ pactū tollit ipo iure actio desce-
dens ex delicto tā odiosa s̄ alie actiones nō tollunt
ꝑ pactū s̄ eliduntur ꝑ excep. ex ipo pacto. l. si vnj.
§. pactus. ff. de pac. / de eode ī dispensa° tēdes
ad tollendū īpedimentū odiosū potencia° illud tollit
ut sic inducat etiā facultate eligendi. et sic pt̄
intelligi qd̄ h̄ in. d. c. cū vintonien̄s. q̄ si tēdat
ad tollendū īpedimentū fauorabile ut ↄtingit ī
casu ꝓposito. et io nō habilita° ꝑ viā eligendi
Aliqui tn̄ dicūt q̄ h̄ potuiss̄ eligi ex q̄ habebat
licenciā trāseūdi s̄ / īmo d̄ q̄ tuci° ē q̄ postulet
vel ꝓpt̄ dubiū opinio. eligat in postulandū
uel postulet in eligendū s̄ ecce ista forma hodie ē
ꝓbata i. c. j. de post. pla. i. vj. ubi cū sint opi
ꝓcedit h̄ for̄ si dicā eligo et postulo. ꝓut de iure
melius fieri pt̄ ut ibi h̄. Hosti vo d̄ h̄ q̄ tuci°
ē q̄ oiā fiat ꝑ papā et q̄ in isto casu nō ↄsenciat
sine pape licen̄. q̄ h̄° dubij papa ē supior nō
aut ipe postulatus. s̄ Inno. et io. an. ī side q̄ de
iure potrit ↄsentire sine licen̄ alia pape ī q̄ etiā
examina° potrit fac̄ inferior a papa ut supi°
dixi sup. gl. Vide etiā q̄ in dubio sit inhendū
lre q̄ faciat mentione de postula°. et sic vi° q̄ debeat
postulari nō eligi in casu h̄ c. / ite attende q̄ ten°
dici q̄ dispensa° sup illegittimitate tollit īpedi-
mentū intellige q̄ ad effectū e° sup q̄ ē dispēsatū
nā q̄ ad glia mani° illegittimi° exa ꝑ ~~ista~~ ipaz
legittima° tollit īpedimentū et sic ꝑ dispen° q̄
nō faciat cū legittimū h̄ faciat cū h̄ū ꝓ legittio
q̄ ad eo sup q̄ fit dispen° vt plene no ꝑ io. an.
i. c. ꝑ venera° sup gl. ij. q̄ si sūt le / Vltio tctat
h̄ io. an. an priuilegiū possit extendi et ↄclud°
q̄ a° loquim ni priuilegio a° bn̄ficio. p̄mo casu
q̄ priuilegiū d̄ eo q̄ priuat lege et sic ē ↄt̄ / iub. dz
stricte intelligi et interptari et sic nō dz extendi
fac̄ qd̄ h̄. ī. de priule. c. sane ī de reg / iur. q̄ a pnc
li vj et suffiat qd̄ aliqd̄ ope°. faciat qd̄ dictū fuit
cū glo ff et qd̄ h̄ i. l. j. ff ad muni Et h̄ ꝓcedit
ubi agit de interptacione facienda de ↄcedente
q̄ tn̄ q̄ ad ipz cense h̄re naz bn̄ficij et io r̄spōn
iuris ipi° ↄcedentis late interptat̄ si ex h̄ alti°

non fit preiudicium quam ipsi concedenti. facit quod dicitur
fuit cum gl. fi. et quod no. per Jo. an. in c. olim tibi in
de verbo. sig. Secundo casu quando loquitur in beneficio
concesso per principem sive per papam. et tunc aut est
ambitiosum seu odiosum aut est favorabile. primo
casu stricte intelligitur. quia odia sunt restringen
da de re. iu. Odia. li. vi. ff. de li. et posthu. l.
cum quidam. Dicitur autem ambitiosum seu odiosum mul
tipliciter. primo quia forte est contra naturalem rationem
vel equitatem. vel tangit periculum animarum. extra. ti. pr. x.
c. dudum. el. ii. ad fi. unde dispensatio super plu
ralitate beneficiorum alicui concessa tamquam odio
sa restringitur. facit etiam quod habetur in tex.
isto. Item dicitur ambitiosum seu odiosum ratione
qualitatis persone propter quam iuri communi est odiosa
ut contingit in illegittimo. quia tales illegitti
mi exosi iuri sunt ideo fit stricta interpretatio.
in. de fi. pres. c. i. et ii. in vi. Item tertio potest dici am
bitiosum quando contra ius alterius est impetratum.
exemplum patet ex his que habentur in l. ex
facto. ff. de vul. et pu. ubi olim concedebatur
indulgentia principis ut posset testari pro filio fu
rioso vel mente capto. hodie vero de iure com
conceditur sibi potestas pro ipso testandi ut l. humani
tatis. c. de impu. et al. substi. Secundo casu quando
est favorabile nec concernit incommodum vel
preiudicium alterius quam ipsius concedentis et tunc
latissime interpretatur. in. de dona. cum di
lecti. et l. beneficium. ff. de consti. prin. et in de verbo.
sig. olim tibi. Quod dicit hosti. procedere etiam si in
aliquo derogat iuri. Sed istud secundum do. An. pro
cedit si deroget iuri communi concernenti ipsum con
cedentem alias stricte interpretaretur. si concerneret
preiudicium tertii et tunc transiret in naturam
privilegii. facit quod habetur in c. i. de rescrip.
Et quod dixi late debere interpretari intellige quantum
tum verba patiuntur. et non ultra per tex. istum. et per id
quod no. in c. olim tibi. Et hanc differentiam inter privi
legium et beneficium etiam sentit glosa magna
in c. ii. de con. et de ma. etiam per legistas in l. be
neficium ff. de consti. prin. et ad idem etiam quod dixi
posse beneficium esse ius et tamen esse aliquando rationem
vel equitatem. bene facit quod habetur in l. prospexit.
ff. qui et a quibus. patet quod interdum lex aliquid dis
ponit et tamen habet in se contrariam equitatem

// De auctoritate et usu pallii Rubrica

Visum est tractatum quia supra de postula
tione et electione et translatione. verum
quia assumptus per hos modos seu alterum eorum li
citum est uti pallio si hoc habeat dignitas
ad quam quis assumitur. ideo restabat videre
de auctoritate et usu ipsius pallii. ideo ponitur hic ista
rubrica de materia in decretis. c. di. per totum et
xxv. q. ii. in gallia. // Super hac rubrica

no. doct. quid est pallium. Dic quod est insigne orna
mentum archiepiscopi vel episcopi de corpore beati petri as
sumptum. Contra istud ultimum sic dicitur habes s.
de ele. significasti. ubi per glo. Jo. autem de episcopo
fecit mentionem. quia licet regulariter pallium compe
tat archiepiscopis et superioribus puta primatibus
et patriarchis. facit quod habetur in c. de rob.
xxi di. tamen ex privilegio speciali potest etiam compe
tere pallium episcopo ut patet in c. cum in iuventute in de pre
sumpt. Sed de iure communi sibi non competit sed archiepiscopis et
superioribus. Qualis autem sit forma huius pallii pa
tebit ex sequentibus // Secundo tangit Jo. an. quis ha
beat concedere pallium. Dic quod quattuor patriarche
de quibus infra de privi. antiqua. habent illud concedere
archiepiscopis sibi subiectis. Aliis concedit papa. facit
quod habetur in c. nisi. et s. de ele. quod sicut ad
fi. // Tertio advertendum quod scribi debeat is
tud nomen palleum per e et non per i. et sic non debet
dici pallium. Unde secundum eum proprie palleum est digni
tatis. sed pallium est honestatis. quod etiam deferre
potest laycus in de homi. suscepimus. Et utrumque dicitur
a pali grece. latine vero motu et concussione nam
plurimum movetur pallium. multotiens contingit
ministrando. et pallium etiam movetur sepius. Vel
dicitur pallium a pallere et a palleo es. quia pre ce
teris habens usum pallii debet deum diligere ieiuniis
et vigiliis pre ceteris insistendo propter quod quis pallidus
effici solet // Quarto tractat iohannes an. de for
ma pallii. et dicit quod in eo ponuntur quattuor cru
ces nigre seu nigri coloris. quarum prima est
ante pectus seu in pectore. Secunda est super brachio
sinistro. Tertia retro. Quarta super brachio
dextro. Et significant dicte cruces nigri co
loris mortificationem ~~carnis~~ viciorum que debet
esse in palliato. et sic ut apostolus dicere possit.
Michi mundus crucifixus est et ego mundo. Ad
gala. ult. c. Alii dicunt quod dicte quattuor cruces
significant quattuor affectiones carnales scilicet gau
dium dolorem spem et timorem. prima enim que est ante pectus
significat gaudium. secunda que est a sinistris significat spem. tertia
que est retro significat dolorem. quarta que est a dextris significat
timorem. et ideo opposito modo ponuntur una
contra aliam. Ratio quia huiusmodi affectiones aliquando ni
mis excedunt et tunc sunt potius affectiones ideo in
primis crucibus tribus ponuntur tertia acus ad pugnandum
et premendum seu ad denotandum quod religiosi debent af
fectus ne excedat. In quarta non ponitur acus quia per
illam significatur timor qui portat secum sotium acule
et sic habet suam picturam. Vel secundum alios prima
notat gaudium quod ideo preponitur ante quia debet incedere
leta facie. In secunda significatur dolor etiam ex parte
sinistra quia in sinistris pendet omne malum. Unde
appellatur malum sinistrum. Per tertiam que est retro
significatur timor quia illa non videtur et timemus

q nō videm⁹ P q̄rtā q̄ ē a pte dex̄ significat
spes Et illa ē sīn aculeo seu sine acu ad de
notādū q quis debet magis sperare q̄ time
Vel scd̄m alios p ipsas cruces designāt q̄t
tuor v̄tutes cardiales q̄ debet ēē ī palliato
P p̄mā q̄ ē an̄ pecty significat· iusticia vt s
semp̄ eis p̄ oculis P secūdā fortitudo q̄ adu
sa· iō ponit a sinistris P 3ª q̄ ē retº desig
t prudēcia p quā p̄uidet· etiā q̄ ea q̄ nō vi
dēt P 4ª q̄ ē a dextris desigt tēperācia Et
q ista nō excedit sed alias tēpeat iō caret a
culeo seu acu Et sic resīdet Jo· an· ⁊ do· An·
Sed p hoc nō dare habes formā istiꝰ pallij
ideo potes dicē vt colligi pt satis ex sup̄dcis
q ē quedā albi seu pallei coloīs rotūda seu
circulais seu q̄ claudit admodū circuli vel
coloria excepte postcloi. licet coloia extēdant
circa collū. sed palliū circa brachia. qd̄ habz
4ºr cruces modo supeiꝰ descripto et ponit sup̄
planetā. et debz talit ēē stricta seu tal' abitꝰ
q̄ nō descendat de brachijs

Cum super Intra q̄libet eccle
siā p̄uīcie sue archieps̄ pallio vti
pt. ex ecclesiā nō. h· d· In pª ponit· q̄sultacio
ī 2ª r̄nsio. ~~in 3ª~~ 2ª ibi Cd̄ ita In tex. ibi p
cessionalit. i· ī p̄cessioīb⁹ Itē ibi vel alio mō
puta p cimiterijs q̄secrādis No pº q forma
data ī c̄diacoē rei ē seruāda. Fac qd̄ habē ī l· i
c̄diacomb⁹ ⁊ c· de pactis Itē nō de dc̄oē intra
q̄ notat intrinsicatatē eiꝰ cui apponit· Facit
qd̄ habē· ff· de flu· l· j· § ī flumib⁹ Itē nō q
appellatioē ecclie interdū q̄p̄hēdit· etiā ca
thedralis. ⁊ nō solū ipā etiā s̄ etiā ecclē totiꝰ
ciuitatis. diocesis. et etiā ecclē totiꝰ p̄uīcie. q̄nz
tū strictiꝰ sumit· appellaº ecclē. vt tāgi hic ī
glo. ij. et facit qd̄ habet· i· c· ij· j· ne p̄la vi· suas
Itē nō q insignia p q̄ denotā· iurisdictio
vel p̄emīnēcia nō posse videt portai seu defer
ri ex limites iurisdictiois etiā ī hijs q̄ sut vo
lūtarie iurisdictiois. de q̄ tāget inf· e· ex tuaꝝ
Itē nō. q q̄n archieps̄ exit etiaꝫ nō pt vti
pallio etiā ī dieb⁹ alijs sibi p̄missis. vt nō j· c· cū
sis et etiā p̄bā in tex. isto Itē nō q p̄cessioēs
dn̄t fieri ab archiep̄o cū īdūmētis archiepalib⁹
In glo. ij. ibi plenitudo. vel scd̄z Jo· an· denot
⁊ significat q vtēs pallio habet alas ligatas·
q nō pt trāsiē sine licēcia pape s· ti· px· p to
tū Jō sup vtrūq̄ brachiū extēdit· In eadē
glo· ī fi· supple ⁊ int etiaꝫ tn̄ vt h· et opor
tet etiā q talis etiā sit ī sua p̄uīcia vt hic
etiā dicit An aut vti possit pallio ī etiā sue
p̄uīcie si illa etiā sit exepta. dic q sic. vt ho
die ē expssū ī cle· ij de p̄uile. An aut ī tota
p̄uīcia poterit vti pallio ī f· etiaꝫ dieb⁹ p̄missis

q̄dā dicit q nō sed solū ī diocesi sua. vn̄
exponit hic lrām dū dicit p̄uīcie. i· diocesis
Sic alias cōi diocesis ponit p p̄uīcia. viij·
q· ij Epi Sed hostiens̄ dicit lraꝫ intellige
dā vt iacet Et sic ex diocesi ī q̄libz etiā
sue p̄uīcie poterit vti pallio Sed aut si
fiat de diocesi mētio ī lris ad lites vel
de etiā cathedrali an tuc q̄p̄hēdatur·
Dic vt s· d' r̄script. Radulph⁹ In lris v'o
ad bn̄ficia dic vt ī· c· accepimꝰ j de etā· ⁊
q̄li· cū ibi no· p glo· ⁊ ī· c· Pillorꝫ j de p̄be·
⁊ c· ti· q̄uis· l· vi

Habet Archieps̄ alteri archiep̄o
palliū q̄modaē nō pt. h' dicit Et
ī pª q̄sultacio. ī 2ª r̄nsio. scd̄a ibi Inq̄sicioi
Nota q palliū ē qd̄ p̄sonale et sequitur
p̄sonā vsq̄ ad mortē. et ideo debet cū pal
lio sepeleri Itē nō q iura p̄sonalia nō
possut ad alios trāsferri. Et p q̄seqꝰ q̄mo
dū facit. qd̄ habet in· l· p̄sonale· ff· so· ma
⁊ j· de regu· iur· p̄uilegiū l· vi· Vltro
nō qd̄ dcm̄ ē ī summaio. videbat tn̄ q̄rīu
q archieps̄ pt inuitaē aliū archiepꝫ ad ce
lebrādū ī p̄pa dyocesi vij q· i· ī c· Epi Et
iō videbat q p quadā q̄sequēciā possz etiā
ei palliū accōmodaē ar· j de offi· del' pru
dēciā Pz q̄riū h' decidit· p rōeꝫ lrē. et q̄a
etiā posset īuitatꝰ sine pallio celebraē j
e· c· fi. ⁊ iō nō seq̄t q licet possz īuitaē ad
celebrādū q p h' possit palliū accōmodaē
In gl· j· ibi cui ē prochia. De hº dic
vt dicē ī· c· ex tuaꝝ h' allegato In ea· gl·
j· ī fi· ⁊ de ma ī r̄gula p̄uilegiū· j· de reg·
iu· l· vi· ⁊ p legistas ī l· q' p̄soāle ff· so· ma·
In gl· ij ī fi· n' debz etiā layci īuolui
vestib⁹ vel or̄metis p̄ciosis etiā nō sacrat
vt pꝫ ī d· § funeis Posset etiā dici ad. c. neo
q p̄hibz tuc clericī sepeliri cū vestib⁹ sui
ordinis vt etiā seruat q̄suetudo vlis ecclē
Et sic qd̄ dix· glo· de vestimētis sacdotali
b⁹ habet etiā locū de alijs vestimētis clei
coꝝ īfeioꝝ a sacdote Con̄ eos q effodiut
sepulturā cū derobādi vestes ē statuta
pena sacrilegij vt habē ī l· p̄it C d' sepul·
vio· ⁊ ī auctē. ibi etiā posita ē statutū vt
an̄ noue dies a die mortis defūcti nō de
beat q̄s molestari ex p̄sona defūcti Extra
glo· Dicit h' Jo· an· q ibi q̄tū h' p̄hibet pal
liū accōmodari. debz intelligi q̄n q̄modaē
p vtēdo s nō p videdo. puta vt factor pos
sit vidē eū aliud faciēdo Tangit etiā. qd̄
si archieps̄ trāsferat ad aliū archiepatū
cū nouū palliū debeat hrē p etiā ad q
trāsfert nec poterit vti p̄ori. vt habes s

de posti. bone l. ij. ad fi. Nd fiet tpe mor
tis. Et dic q debebit cu abob sepeliri Et po
terit p pom. pmu palliu. z scdo sr i pom
zm Alij vero dixerut q corp vestie ultimo
pallio. z pmu pone sup corp vel sb capi
te scdm innocetiu Et h vide ratioabilius. Hosti.
Et qd dem e de duob pallijs ide eit dicedu
si archieps ad plues ecctas fuiss trslat z
sic plura pallia habuisset Et no bn pcti
ca. q p ea vide q pmu palliu no rmaneat
i ecctia ad qua archieps p fuit pmot. s de
beat secu ipm portare. licz i ~~amo~~ no debe
at uti aplis. s nouo dato sibi p eccia ad qua
e trslat Glo. tn vide sentie grru i dco c.
bone l. ij. ad fi. q palliu p datu rmane
at i eccia p. Sz doc. h no dicit. tene vt ptz
ex superius dictis

Nisi specialis p palliu trsfer.
plenitu potificalis officij et no
archiepale. h. d. Et p deciso narrat fcz. z
illud agguat. z o cludit. z ibi Sane. z ibi
In g. In ter. ibi z ibi forte. decidit q pp.
dicebat q nisi fuisset dilectio qua habebat
ad ipm acriter puniuisset ex eo q dederat
licetia q troianus eps postq trsmeat ad ec
clesia panormitana ut mr sequi. se appel
lauit ut archiepm Na h facere no debuit.
Vel dic ut decidit id qd habe. i. c. nisi. i.
de offi. leg. qd e ps huius Nota p q an tra
dicione pallij no ofert. p aliq actu pleni
tudo potificalis officij n nome potificale
seu archiepale. z sic ptz q an pallij tradici
one qs no dz appellari archieps Et ex h no
q no seqt p plenariu officiu z oplemetu
plenarie ptatis Et p h vide q a noie lici
tu sit argue p effcu qd vide pcede i noie
appellatio. fac qd nota p legistas i l. ij §
Appella. ff. si cer. peta. z i l. eu q. ff. de vbo.
signi. secus i noie ppo. qa iponit ad bnplaci
tu. l. si § pe. ff. ad municip. z no p Bar.
sup rubrica ff. so. ma. z fac qd habe i l.
ad rcognoscedos. C. de ige. z manu. Aduerte
tn q licz an acceptioez pallij qs no oseqt
no archiepi nec plenitudine potificalis
officij tn p actu ofirmationis rcipit ptate q
ad ea q sut iurisdictois b. de elec. trsmissa.
z dem fuit sup. c. j. qd itellige saluo q i ma
iorib sicut e conuocare osiliu gnale puinciale
ut i. c. qd sicut § ptea ~~z c. d. i. c. j. z~~ b. de elec. et
eccia ptz i. d. c. trsmissa ubi excipiut maiora
seu maiores cause Ptas aut i hijs q st ordis
demu habe p rceptione pallij d. c. qd sicut
§ ptea z c. d. i. c. j. z b. ti. pxi p totu Ite no
q maleficiu plati pt z dz licite palliari

et emedari ne trseat in exeplu ppli ut scan
dalu euite Intellige qd iustu e palliare du
tn no metiat. q h no e licitu xxij q. ij. p
totu. palliare metiedo. dicedo q ptas fuerat
sr h a sede aplica data. cu vero no eet. s poterit
h mo palliare scdz Inno. q i suis fmoib et
excusatioib poterit uti vbis duplicib ut di
cedo q q eu rphedut no viderit sua puilegia
z q bn ess supping si specialit rserua ppe
sn speciali madato psumet i hijs p q no me
tiet. s palliabit qd fecit Et de istis vbis du
plicib q ad alia maz ecia posuit spe. i ti. d.
aduo. § Ja nuc. i pn. Et ad pdca fac. q bo
simulao. apppba qd me. cau. i. c. j. z saluator
nr. ecia finxit discipul longius ire qn apparuit
ut pegrin p rroez i q i § ex hijs Ite no.
q ubi ex fcto iferioris seq pt ofusio ipius supio
rib ad verecudia subiecti e itincit culpa q
ledit suu honore Et ex h pt no. id vulgatu
q p caritas dz icipe a se. fac qd habe C. de
seru. z aq. l. pest Pt notari eccia q qs debz
z licite pt honore suu alteri pferre. fac l.
Julia ff. si qs omis. cau. testa In gl. i. sic
nec elect eps dz appellari eps anq sit ofecra
tu. vn pmot i archiepm an pallij rcepti
one licz sit osecrat i epz seu ad ordine epa
le no appellabi archieps. s appellabitur
electus z no eps. ut eccia no. gl. i. de reli.
domi i. c. j. In glo. i fi. i fi. solue ut no. i
grriu p glo. z i. de reg. iur locupletari li. vj.
Conclusio e q si quis faciat aliqd qd tedit
ad omodu suu z facit illud pncipalit ut
noceat. h no e licitu. z sic debet itelligi g
ria. secus si h faceret pncipalit ppt omodu
suu. licz i osequetia alius dapnu patia ga
tur h e licitu dumodo als iuridice fiat
h ptz sup de elec. cu eccia vulterana z l.
i § denique ff. de aq. plu ar.

Ad honorem Roman poti
fex semp z ubiq utit pallio. a
lij vero tatumo i suis eccijs z certis dieb
tatu. h dicit Et duo sut dca q patet. zm
ibi. alij aut. et ro utriusq assignat ut ptz
ex lra No q solus ppa sp utit pallio i mis
sarz sollepnijs i oi loco i q otingit eu cele
brare Ite no q palliu sigt pleitudiez po
testatis seu pleitudiez potifical officij ut
ptz b. c. px. Et sic no q unu z ide alr sigt
i psona unius. alr i psona alterius. fac qd
habet i. d. sa. vn. c. j. z d. psump. c. j. Ite
no q archiepi solu utit pallio i eccia ppa
et i eccis sue puicie z solumo certis tepo
rib Et q sut i certa tpa seu illi dies tagit
hic glo. Ite no q dictio sp no tps. dic

tio vbiq locu. z de ista dictioe sp habet in
c(a)p(ite)lo i. i(n) de vesti i mite z. ff. so. ma. l. i. In
qb9 ptz q etia quz notat tep9 ‖ In glo. i. ibi
de corpe bti pet etia i altari ascrato i hono
re sci pet. vt no. p glo. de elec. significasti
‖ In eade glo. vbi trib9 dieb9. hosti. dic de eor
et dic Jo. an. q ei plq videt credendu q fuit
palliatq ex eo q archieps licet postea fuit
cardinalis ‖ In eade glo. i. fi. no. bn ex glo.
quib9 dieb9 de iure pt vti archieps pallio
vn i alijs dieb9 no poterit nisi aliud habeat
puilegiu ecc(lesi)e sue vel sibi cmissu ‖ In glo.
ij. ibi cu cingulo scz militari In eade gl.
ibi l. i. § scq etia i archiepo q no vti pal
lio nisi i sua puicia vt hic ptz z i. c. pxi.
z q sit ratio diversitatis ibi dicet ‖ In e
ade gl. ibi i scena. dr scena locq obumbratq
cortinis i q fiebat ludi ad placendu pplo
vt tagit gl. ij. i. fi. ff. de hys q no. infa vl.
scdz Jo. an. scena erat locq ad modu domq
cu pulpito vbi stabat recitates comedias
z tragedias ad placendu pplo Et forte cer
ta veste vtebar i tali loco io appellabatur
vestis scenica. vn ex qlitate vestis videt
qs habes vsufructu illiq vestis no vtar nisi
i scena ‖ In eade glo. i. fi. Sol. qd ibi dicebar
ex puilegio vl' csuetudie cpete ius por
tadi isignia ex puicia. h aut dr q iure
gni no e licitu illu deferre ex puicia. z io
no ob. ¶ Ex glo. dic h Jo. an. q palliu dz
fortit z cu mag istantia z frequter postulari
vt. c. di. prisca. nisi de gra aliud fiat z de
postu. pla. bone. el ij. z de elec. significasti
‖ Ite debet palliu peti infra 3b meses a
die csecracois. et si h no fiat carebit co
missa dignitate. c. di. c. i. Et feret h sn(ia)
c ipz p papa q iferior h no posset ij. q. vi
accusatq. z h vera ni fuerit ipeditq q tuc
interdu etia poss hre anu z vlt. vij. q. i. co
stitutu z lxx dis. qmqde pz cessate ipedime
to vide q elapsis trib9 mesib9 a die csecra
cois icurrat hac pena Et tenuerit h hug
z Jo. an. Nec obstat qd habe de cnsla. i. c. ij
i v. § neq. vbi vide q elapsis quiq mesi
b9 hac pena paciar qs. rnde q ibi loqt in
archiepo cu miq tps det ppt maiq piculu
qd versar i dignitate archiepali ar. c. qesiuq
xlij dis. Refert tn it Jo. an. q alij dicut q n
etia metpolitaq paciet hac pena ni demu
elapsis quiz mesib9 Et hac pte vide tene
hosti. dices q vide magis amicari lre. z sb
dit etia q licz de rigore videt pcede opi hug.
z Jo. an. tn de csuetudie no servar. z sic pt
dici q de csuetudie abijt ini di § leges Dic

etia q sufficit nuciu mitte inf quattuor me
ses nec e nece q infra illos petat palliu
vel se rpsentet. q scdm eu qda sut tatu lo
ginqui q no poss nuq i pa die csecracois
cstitutq inf illud tep9 ad sede aplica puc
nie. z de ma habe i d. c. qm. c. di. z d iure
satis vide pbari opi. hug. z Jo. an. lz vt dixi
p9 hosti. no servet ‖ Qd aut si misit nu
ciu infra tep9 z morit i via vel alit infi
deliter agit an sufficiat ad pena vitadu
q semel inf 3b meses nuciu miserit. dicit
q no. ymo ex q scit ex i tpe q ad metropo
litanu puenerit ipedimetu mitte debebit
cstato cmode poterit vel salte inf alios 3b
meses a tpe noticie. fac qd habe s de. ele.
cupietes § ad h z c. si electio. li. vi. Et si ite
ru ipediat 2q. tene mitte 3m eode modo
successive. fac qd hr i. l. ij. si mr. cu § se. ff.
ad tertul. ‖ Qd aut debeat hre i madatis
iste nucia q mitti p archiepz p pallio poit h
Jo. an. ponedo vi vl' vij q dz hre i madatis. de q
b9 h p eu z q dixi sup pcedut de iure. § de csue
tudie curie fm hosti. electo no habz pete pal
liu p9 csecracoez § pcuiator capli vl' vnq ca
nonicq noie elci. Jo atteta tali csuetudie no
noceret ipi electo si no peteret palliu. de q h p Jo.
an. z tagit etia do. An.

Ex tuarii. Archieps ex sua pui
cia pallio vti no pt. etia si h habz
csuetudo. h. d. In pa pte ponit. peticio gre
cotines motiuu peteris. z a ponit peticiois li
mitata exaudicio motiuu rpbas. z ibi. licz
No. q archieps no pt vti pallio z isignijs p
eminetia notabib9 ex sua puicia. ‖ No. q p
csuetudiez no pt iduci vt archieps ex pui
cia vtar pallio etia si sit csuetudo gnalis.
No. q dicat csuetudo gnalis q servar i vna p
uicia. de q i c. cu dilecq s de csue. ‖ No. q p
uilegio pt ccedi vt iminete ncitate ordia
cois vl' csecracois archieps vtar pallio ex
puicia. Et sic ptz q de iure gni no pt Et ex
h habes etia q plq pt interdu puilegiu q
csuetudo ‖ No. q puilegiu de vtedo pallio
ex puicia intelligi. si i ad q ptinet eccia
i qua vult vti ccedat h. qd qualit itelligar
inf dicet. Et ex h etia no. q puilegiu
stricte intelligi z interptari debet. qteq tagit
alteriq pudiciu. z io talia puilegia de q
b9 loquit lra intelligut ccessa absq pu
dicio alteriq. fac qd demi fuit i. c. fi. s ti. px.
‖ In gl. ij. ibi racoale. qd aut sit racoale di
cut doc. q e ornametu potificale vl' sacerdotale
de q habe in veteri testameto Exo. xxviij. c.
Na erat pannq qdragulais ad latitudiez pal

me habens xii lapides preciosos infixos et in eo
scripta erant haec verba. manifestatio et veritas. Alii vero
dicunt quod erat ornamentum rotundum positum in pectore
ubi scriptum erat. manifestatio et veritas. Sed istud or
namentum hodie non est in usu. In eadem gl. ibi in
fula potest intelligi ad literam prout sonat. vel potest
accipi infula pro mitra nam illa poterit uti ubique
etiam extra provinciam celebrando missam prout ea que dicentur
infra e. ti. c. cum sis. et que no. per glo. de privi. in de iii
fi. Et est ratio diversitatis quare hiis insigniis utatur
etiam extra provinciam et non pallio quia per illam non designatur
plenitudo officii sicut per pallium. Facit quod habetur 6.
c. nisi. In glo. iii in fi. forte voluit glo. quod ad
in proconsule qui utitur insigniis etiam extra provinciam sibi de
cretam. quod in archiepiscopo tamen non aliter assignant ratio
nem diversitatis. Unde dicebat Goff. quod id contingit in
proconsule ratione mittentis. nam mittitur a principe et
habet iurisdictionem voluntariam et illam extra antequam
veniat ad provinciam sibi decretam l. i. ii. et iii. ff.
de of. pro. et simile contingit in legato pape. quia etiam
extra iurisdictionem voluntariam et utitur etiam insig
niis legationis extra provinciam sibi decretam. ut in de of. le. c. ex.
hic autem loquimur in archiepiscopo qui non mittitur per papam licet
confirmetur per eum ideo utitur insigniis solum infra provinciam suam
Hosti. vero dicebat quod in proconsule in sibi licet si utatur insig
niis sue dignitatis nulli fit preiudicium. Hic semper est
insignium videtur significare id quod locus in quo talia insig
nia portantur subiaceat iurisdictioni insigniti. facit quod
dixi in no. et sic residet Io. an. et do. an. non declarant
quare per insignium alterius magis fit preiudicium. Sed potes di
cere quod istud insignium datur ut infra certum locum ipsius in
signiti utatur. Unde per consequens quod denotaret locum alterius
provincie in quo uteretur esse illius subiectionis et quodammodo
fieret alteri preiudicium ideo illo non potest illo uti de iure communi
extra provinciam. Vel potes dicere quod istud contingit ex eo quia ex
persona sit limitata concessio ut infra provinciam suam sive extra
sive provincie utatur. Et ideo multo non potest uti extra provinciam
quia excederet limites concessionis sicut facit quod esse non debet. cum
limitata concessio limitatum debeat parere effectum. in de of.
deleg. p. a. g. et 8. de rescrip. cum Ol. et l. in agris limitatis
ff. de acq. re. do. sed in proconsule non reperitur limitata concessio
insigniorum. sed illud utitur quod ad voluntariam iurisdictionem
extra provinciam. In gl. consue. in fi. non bene gl. que videtur velle quod
pallium concessum pro prima ecclesia remaneat in illa si archiepiscopus
transferatur ad aliam et idem videtur voluisse gl. in c. bone ad fi.
al. ii 8 de p. Sed contrarium tenent doctores. in c. ii. 8. c. et ibi
dixi. Unde dum gl. dicit quod non transfertur quantum ad usum. sed bene
portabitur illud secum ut cum illo sepeliatur secundum formam
quam dixi in d. c. ii. In glo. indulgentia in fi. sentit glo.
quod ubi invitatur episcopus vel archiepiscopus in aliena diocesi vel provincia
quod de communi iure possit predicare et celebrare divina. Sed contra
rium videtur velle lex. lra. que videtur velle quod privilegium pape
requiratur. sed forte gl. hic voluit sentire opinionem quorundam qui vo
luerunt quod quando archiepiscopus invitatur in aliena provincia quod de

iure communi possit celebrare et uti pallio et hoc quando solum vult
celebrare. Sed si vellet ordinare clericos suos vel consecrare
suffraganeos suos tunc non posset sine indulgentia vel pri
vilegio pape. Et ideo secundum eos verbum indulgentia hic stabit
proprie et improprie quando solum vult celebrare. Nam tunc sufficit
quod accedat consensus illius ad quem spectat ecclesia in qua celebrat
nam de iure communi poterit tunc celebrare. Et hoc est proprie debet
exponi indulgentia i. indultum est ordinarium. Sed ubi in ecclesia
celebraret ordinando clericos vel consecrando suffraganeos
tunc necessaria est indulgentia pape quia non sufficit tunc indulgentia
illius ad quem spectat ecclesia in qua vult celebrare. Et tunc hic
proprie verbum indulgentia stabit proprie. Et sic voluit isti quod
non possit episcopus in aliena diocesi ordinare suos clericos de
licentia vel consensu diocesani ipsius contra licentiam. Sed certe ista
opinio videtur esse contra textum in quantum hec opinio vult quod sine pri
vilegio possit archiepiscopus extra provinciam uti pallio interveniente
consensu ad quem spectat ecclesia in qua vult uti nam violat
literam et proprietatem illam que ad verbum indulgentia ut ex supradictis
Item non est vera in quantum vult quod episcopus non possit ordinare
clericos suos extra diocesim loci contra. immo verum quod de iure communi
hoc possit ex eo quod episcopus invitatus in aliena diocesi potest de consen
su episcopi sue diocesis ipsius invitantis in diocesi ut ex hiis que habentur
ix q. ii. c. i. et iii. et c. cum invitati ubi patet quod de permissu
illius potest subditos ipsius permittentis ordinare et iudicare et ex
multo magis debet posse suos proprios clericos iudicare et ordinare
in diocesi aliena de consensu ipsius diocesani. cum in casu precedenti
interveniat duplex gratia. scilicet concessio respectu loci et concessio respectu
personarum quas ordinat que non sunt subditi ordinantis. Sed eo
casu quo episcopus proprios clericos ordinat vel iudicat in diocesi
aliena vel de consensu ipsius diocesani tunc intervenit una
sola gratia seu concessio. quod ideo debet fieri posse et quod est contra
tenetur ut ex hiis que no. i. de of. leg. novit et de offi. ord.
ut litigantes. li. vi. et ideo quod ad hoc non requiritur licentia
pape. Summo non utetur pallio per totum pall. Et per predicta
videtur quod si solum archiepiscopus vult celebrare cum pallio in aliena
provincia non poterit uti pallio sine licentia pape et si interveniat
consensus illius ad quem spectat ecclesia in qua celebrat. Et istud
est procedit multo fortius si vellet celebrare ordinando
clericos vel consecrando suffraganeos. nam talia non debet facere
archiepiscopus sine pallio. s. de elec. quod sicut supra. Episcopus tamen qui non
est archiepiscopus posset ordinare suos in aliena diocesi et de
iure communi si interveniat consensus diocesani loci. Et ad predicta facit
quod no. gl. in cle. ii. de privil. Et quod dixi posse ordinari
per episcopum vel iudicari clericos suos in diocesi aliena de consensu
diocesani intellige si in hoc etiam consentiant ipsi clerici alias secus
facto eum clericus de fo. comp. que lo. in episcopo exemptos
Et per predicta patet quod ergo quod ad hoc ut archiepiscopus in alia provincia
possit uti pallio de quo in litera tria requiruntur. videlicet
privilegium. Item permissio eius ad quem spectat ecclesia in
qua vult uti. Item quod alia de causa hic expressa interveniat
Unde alias predictorum deficiente non poterit uti pallio quia
verba privilegii diligenter sunt servanda. ut s. de privi.
porro. Quis autem sit ille qui habeat consentire ut possit
uti pallio dicatur illud quod tenet quod de iure communi possit

uti possit pallio celebrando si non ordinet clericos aut
conferret suffraganeos et sic solum celebret missam sollemnia
conveniente consensu illius ad quem spectat ecclesia in qua celebrat
quod necessaria est licentia nedum dyocesani loci sed etiam archiepiscopi illius
provincie quia illi archiepiscopo proprie videtur preiudicari quod habet usum
pallii in illa provincia ubi tamen habet indulgentiam sufficeret
licentia dyocesani que sola alias non sufficeret etiam si ipse dyocesanus
esset palliatus salvo nisi esset exemptus et hoc quia pallium est
signum prelationis ut c. pri. Sed ut dixi ista opinio non est
vera quia de iure communi nullo casu potest uti pallio in aliena
provincia ideo semper requiritur indulgentia illius ad quem ecclesia
spectat iure metropolitano vel alias quoad usum pallii.
ar. contra quod habetur in ff. inc. cum nullus. de temp. ordi. li. vi.
Et sic non sufficeret licentia dyocesani palliati et forte etiam non
sufficeret quod sit palliatus nisi forte esset exemptus quia alius archiepiscopus
episcopus potest ibi uti pallio et sic de utriusque preiudicio agi
videtur et sic consequenter utriusque licentia requiretur. ar. in de reg.
iur. quod omnes tangit. li. vi. Predicta autem inducunt in ar.
ad. q. predicatorum et minorum quod licet sit privilegium super
confessionibus audiendis requiritur tamen licentia prochialis sacerdotis.
sed dic ut habetur hodie in c. de sepul. ubi dentur contrarium.
Ultimo tractat hic Io. an. an archiepiscopus de quo in littera et subscriptione
possit hodie uti pallio secundum indulgentiam hic positam
et concludit inspicienda verba privilegii quia si fuit reale
et sic concessum ecclesie et dignitati extenderetur ad successorem
nisi appareat revocatum. Si vero fuit personale tunc non
posset uti privilegio hic archiepiscopus compostellanus. pro quo de
reg. iur. privil. li. vi. Si autem verba essent dubia recurrendum
esset ad no. in de off. dele. quoniam abbas. quia inspiciendum
esset an privilegium concederet persone an dignitati ut ibi patet.
Et etiam no. per Io. an. in dicta regula in mercurialibus privil.

Quum sis. In quibus ecclesiis sue provincie potest archiepiscopus
uti pallio h. d. in prima decisa consultatio
in secunda ricisio. ibi. utrum. Et addite quod forte aliqui
interpretabantur per provincias ecclesias intelligi debere solum
de cathedralibus quod removet ista decr. d. quod in qualibet
ecclesia sue provincie et sic etiam si non sit cathedralis quia potest
archiepiscopus celebrans uti pallio in diebus predictis. et ex hoc
potes colligere casum in decr. Nota primo quod archiepiscopus potest
uti pallio in quibus ecclesiis sue provincie etiam si non sit ca-
thedralis cum littera indistincte loquitur et indistincte debet
intelligi ar. in de privil. quia ecclesia. Nota quod archiepiscopus demum
potest uti pallio quando celebrat missam et in diebus sole-
mnibus de quibus dictum fuit per gl. in c. ad honorem. Et nota
etiam quod significet pallium in archiepiscopo. fuit quod supra habetur e.
ut. in pall. c. ad honorem. In glo. in verbo ecclesiis quod dicit etc.
Et per hanc primam so. fuit quia non est absonum quod volens dis-
positionem restringi ratione subiecte materie. ut le. et no. in l.
i. C. de de sa. san. ec. In ea. gl. ibi. vel dyocesani. Nota
bene quod videtur velle gl. quod sufficiat licentia dyocesani in cuius
dyocesi archiepiscopus in eius provincia virtute privil. vult celebra-
re et uti pallio et sic videtur velle quod non requiratur demum
licentia archiepiscopi ut celebret. de quo dixi in c. pre. Sed videtur
per ea que ibi dicta fuerunt quod hec gl. non procedat. Nunc potes

concludere quod si in aliqua ecclesia prochiali alterius provincie
vellet celebrare si ipse sacerdos prochialis non contradicat
videtur quod ad eius preiudicium possit sive quod habetur in l. dim. ff.
de sim. ri. pdi. et quod habetur in c. sc. unum ipso contradicente non
posset ibi celebrare cum pallio. Nota etiam non sufficit licentia
dyocesani loci. Et hoc clarum si dyocesanus talis non sit palliatus
ex privil. apostolico quia non solum agitur de eius preiudicio sed de
preiudicio archiepiscopi qui usum pallii habet in tota provincia et ideo requi-
reret licentia ipsius archiepiscopi in cuius provincia ipse vult cele-
brare et illa sufficit si episcopus non est palliatus et non contradicat
ipse vel sacerdos proch. Sed si esset palliatus tunc videtur
requiri licentia ipsius archiepiscopi nec sufficeret licentia solius
dyocesani absque licentia archiepiscopi licet esset palliatus per ea que o.
dixi c. pri. salvo nisi forte aliquis talis dyocesanus palliatus
esset exemptus quia tunc sufficeret licentia ipsius dyocesani absque
licentia archiepiscopi et ista videntur seq. In. et idem Io. an. ut tetigi
etiam s. c. pri. Sed forte posset dici contrarium per ea que habentur in
cle. archiepiscopo de privil. ubi archiepiscopus potest uti pallio etiam in
loco exempto sue provincie ut restringas illud procedere quando
talis locus exemptus non habet prelatum et hoc modo intelligendo
posset salvari opinio In. et Io. An. etc.

Quia nos. Cum pallio et sandaliis potest
archiepiscopus celebrare. h. d. et po. in prima decisa
consultatio in secunda decisio. secunda in inquisitioni. Nota quod archiepiscopus
potest cum pallio celebrare et demum in certis diebus et sic
non in omni tempore de quo o. eo. ad honorem. Nota secundum verum
intellectum quod non potest archiepiscopus uti pallio quando celebrat per quod
nisi hoc contineat in privil. ecclesie sue. Quid autem sit sandalia
de quibus fit mentio hic in littera habetur in s. compag. xxiii. di.
Nota ut dicit hic petrus sunt calciamenta aurea vel depicta
quibus utuntur episcopi quando celebrant. In gl. in ff. no. bene glo.
que in sui principio videtur velle quod de licentia dyocesani possit
archiepiscopus vel episcopus celebrare in aliena dyocesi et quia aliter
non distinguit videtur velle quod possit celebrare etiam in ponti-
ficalibus et maxime pro quo est quod tangit in s. Sed In. aliter
hic dicit quod de licentia dyocesani vel etiam proch. sacerdotis possit
episcopus vel archiepiscopus in illa dyocesi celebrare dummodo celebret
sine pontificalibus quia illis sine indulgentia non possunt uti nisi sint
forte sint privilegiati. alle. quod habetur in gl. c. ad sup.
in ti. pri. Hos. vero tenet contra gl. et dicit quod etiam in pontifica-
libus poterunt celebrare et predicare nisi specialiter prohibeat
et debet servari ex generali consuetudine ecclesie. quod no. s. de
haer. excommunicamus et in cle. archiepiscopo de privil. Indulgentias
tamen dare non possunt quia illas dare est iurisdictionis et ideo
non possunt dari nisi subditis. in de peni. et de re. c. quod autem.
et ix. q. ii. c. i. et illud etiam videtur tenere gl. in de cle. archiepiscopo
de privil. Ex hiis tamen cessante consuetudine videtur verior
opinio In. pro quo quod habetur in c. ad suppl. in ti. pri. Item ad
uti quod predicta vera sunt in episcopo qui non utitur pallio de iure
communi et idem in archiepiscopo si vult celebrare sine pallio. Cum
pallio autem non posset celebrare extra provinciam sine privil.
proprie et licentia episcopi vel archiepiscopi per ea que dixi in c. pre. et in c.
ex tuarum. Item hic vera quando simpliciter voluit celebrare
missam. sed si vellet ordinare clericos suos in aliqua p

uicia vl dyoc. q2 archiepus no dz ordinare clicos sin
pallio. sup de elec. q sic. §. preterea no poss sin ppal
aplico 7 sin illi licentia ad que ecclia ptz i q vult
celebrare 7 ordines 9fre qd' i tel. ut dem fuit i c. pce
7 i porro c. ex tuarz. Sz si eet epus q no utit pal
lio. tunc i aliena dyoc no poss ordinare clicos
sin licentia epi dyoc. A ec tengi i d. c. ex tuarz
7 voluit gl. i d. cle. archiepo 7 licz archiepus i aliena
dyoc possz celebrare i potificalibz sin alia licentia
dni no phibeat ex gnali 9suetudine. fcit qd' hz
e silr. i l. diui ff. de sui. nisi pdi. no tn potit or
dinare clicos ei sucos sin lice dyoc. dicit et p gl.
i d. cle. archiepo. In gl. fi. nulla fcit c. porro qd' ibi
fe. An. vo dicebat q 9tra qo de q hic solunt ex
eo q no possit archiepus uti pallio ni i diebz soleb
q si potit uti qn celebrat p defunct q2 no ceset
ee solemnitas. Sz hosti. tenet i tel. gl. q2 h i lra
no fit mencio de solemnibz sz solu de diebz. Sz for
te An. huit respon ad id qd' dem i c. pce. ubi
fit mencio de diebz solemnibz. tene cu gl. q n i
pcul. ecce exprimant no potit uti pallio.

De renunciatione Rubrica

Nunc ea q p postulacoem elcoem i translacoem
acqrunt sepe p renunciacionez pdunt. Io post pce
dentes ponit ista. De matia tetat vii. q. i. 7 ii.
xvii. q. ii. 7 repent in sexto 7 cle.

Litteras. ppt senectute no datr
licentia cedendi epo si sit necarius
vl util ecce sue. h. d. In pma den
sa supplicao. In 2a ppsi repulsio
In 3a 9clusio. 2a ibi si tua. 3a i morte
In tex. i emeriti. i. no meritu
tenet 9ratiu. Abi relaxari s. a viculo ecce epal. No.
p duas cas p qbs 9sueuit peti cessio. viz p defem
scie 7 ee p senectute. An at qlibet illaz causaz sp sit suf
ficiens. patebit cu gl. 1 7 ij. No. q cu tpe iuuetutis dis
crimis vl pculi seu belli. pallii mutacio vi ee piclo
sa. n euidens alia cnstancia aliud suadeat. No q in
9gnito no z dimittedu regime ecce. Et ex h ee no. q sal
ua 9scia no elige vl pmouet pso magnitu. fcit 8. de
post. pla. bone. el. ii. ad fi. No. q ad mutatione cor
pis seqt sblimatio spc. 7 e vi q ad sanitate 7 robur
corpis seqt depssio spc. Na ad depssione viri ec 9t
rio seqt q vi altius sblimatio. fcit qd' hz xxxii. q. i.
cu renunciat 7 xxxii. di. c. hospitioliu. No. i ptuitate
repelleda. fcit qd' hz i l. vna. c. de peti. bo. sbla. li. x.
No. q miles no e licenciand a milicie tpe q durat
belli 7 tunc ecia hoc no dz eradiri ei 9paticio. Ex h
potes no. 9 viciu distancie 7 pusillatis. fcit qd' er no.
gl. h. No. q certis pibus mags cresscit deuocio i sene
q i iuuene. No. de dece c. q2 alin stat puatiue de
sbto matie ut h ptz. In gl. pesy ieptu i iutile. qro
cu fuit sufficiens 7 ca iusta ca ad renunciand viz defco
scie. qre no admisit pp renunciacionez istius. Potes dice q
qn defcs scie est magns. ut e vide ex i c. vl. de eta. 7 ql.
tunc e iusta ca cedendi. secus qn no z magns defcus. q
bn ipsm scie supple pt p suo chit ut i c. nisi. §. p
defcu h alle. 7 tuc tal' defcus no z legitia ca cedi
7 mane tpe piculoso. ut h coll' i glo. fi. q2 nil actu e
actu du aliqd restat agendu. Et no. ex ro dicy
reqsit posut i gl. q no dz desisti ab icepto sz psciari
us i finem

Quum inter. Renuncia abiura de
bnficiu refert solu ad ius de psnti vl de
pterito 9petens renuncianti. 7 io excepcoe renunciacois
a iuramenti no repell agens ex iure 9p renunciacoes
a iuramentu qsito. h. d. Vl breui. Cle abiura bn
ficiu suu licite petit illd si de nouo eligat. h dt 87
i tell. gl. In pa pte narrat fcm. In 2a dat iudices. 3a
i dcz. No. p q ius canonie 7 ee accesso ad illud
ius. ut stalli i choro 7 loci i caplo dnr spualia iu
ra. fcit qd' no. p gl. de 9sti. c. cu m. fiar. Et no q
stalls i cho 7 locs i caplo censent de ptibz bnficii
canoicalis. Et p h vi q p pbata qi possessione illoz
ut argui 7 psumi deat qi possessio bnficii qd' est
not. p arti 9tendis. fcit qd' hz 6. de ele. c. cumana.
No. q iuramentu 7 renunciacio i dubio restrigunt ad
ius sbsistens seu 9petens scdm tpe renunciacois. 7
io no excludut que a peticoe respu iuris p9tren
ciacioez 7 iuramentu creati seu qsiti. Et io renuncias
7 iurans no pete bnficiu. no excludi si postea ac
cepter 7 petat illd p9textu noui iuris qsiti p9iurato
ex disposicoe capli vl pp vl utrisqz. Et no q istd
ee pcedit si i renunciacoe vl iuramento appo aliq dco
respiciens futuz tpe. puta si pmittat de iure de no
petedo ulterius ex ca sbsistete de psnti s tpe renu.
fcit qd' hz i l. qd' sui. ff. de 9di. ob cau. 7 qd' plene
no. bar. i l. q rome. §. duo fres. ff. de v. obli. No. ar.
p opi. qhz q ptius 9fendi pclaria bnficia i ecca
collegiata spectat ad collegiu ecce. de qn c. cu ecca
vult. 6. de ele. No. q ex iuestitura bnficii vide
transferri qi possessio ipius bnficii ut h vi collige in
9ntum hoc pp mandat istu q fuerat iuestitus q
faciant gaude qi possessione ipsius bnficii. Et sic apte
9uincit q heat qi possessioez. de q an viz ex iuestitu
ra transferat possessio 9sueuit dici i c. transmissa 6.
de ele. 7 fac qd' no. i. de 9sti. audite. i 6. de 9sti. c. ij.
Vltio no. q qs no vi pacifice posside bnficiu si
quo pante iudiciale 9troversia. ut h de mau ecia si.
iuito psn. 7 fac i ar. q p 9troversia iudiciali dari
deat interdum uti possides. de q p bar. i l. si pues.
ff. de ope noui nunc. 7 p do. An. i de resti. spo. i c. au
dita. In gl. 1. i pnc. h gl. fac e timore 9trarii
c. si vo. de iur. iur. 7 eo. ti. cu 9tingat de resti. spo.
accepta. In qbz pts iuramentu ee suandu 7 no dice
audi iurantem veniente 9tra suu iuramentu. Sz gl. voluit

solue istud contrarium quia hic non veniebat contra iuramentum ex eo quia
non repetebat beneficium ex causa subsistente tempore renunciationis
et iuramenti sed volebat repetere ex causa noviter superveniente post
iuramentum et renunciationem et sic ex iure novo postea quesito
ad quod non extendebatur iuramentum quia simpliciter renunciaverat
beneficio et iuraverat non repetere. Et dicit iuramentum in dubio restrin
gitur ad causam subsistentem secundum tempus renunciationis et iuramenti facit
quod legitur in l. si de certa C. de transac. non autem ad iura querenda in
futurum ex nova causa si forte itaque eliget pro id quod legitur in c.
ad audienciam in quod me. cau. et c. dilectus in de iureiur. et
facit quod no. per gl. et doc. in d. l. si de certa et ideo non licet obstare
iuramentum si vellet agere ex iure novo quesito. si illud fuisset
quesitum ex dispositione capituli sui per se sine iniuria quia ubi est
eadem ratio et per omnia idem ius ar. c. ii. li. vi. de transla. et li. de elec. in
stato. Nota ob. iste tex. quia videtur velle quod ad hoc quod possit repetere
beneficium duo debent concurrere. videlicet quod sit receptus auctoritate pape
et de consensu maioris partis capituli et videtur quod requiratur ius quesitum
esse ab utroque. et non sufficit ab altero tantum quesitum. quia potest
dici quod istud fuit ex eo quia forte se astrinxerat ad utrumque
probandum ar. eorum que leguntur in de proba. licet tamen alias suffe
cisset probare ius quesitum ab altero eorum et sic a papa vel a capitulo.
Vel forte potest dici quod illud fuit ex eo quia forte receptio papalis
quia mandabatur istum recipi in canonicum et assignari sibi benefi
cium si ad illud cadet consensus capituli. facit quod legitur in c. si pro te
de rescrip. li. vi. Unde potest dici quod iste petrus renunciaverat omni
iuri quod habebat in beneficio vel ad beneficium et iuraverat ipsis de capitulo
non repetere beneficium dominum postea impetravit a papa quod reciperet
in canonicum si ad id accederet consensus capituli. Sed postea quia
maior pars capituli consensit et per omnes pro maiori parte repu
tatur l. quod maior ff. ad municip. li. de elec. quia papa
fuit receptus et investitus de beneficio. Pars quidem minor prius
contradicebat et opponebat de iuramento huiusmodi iterato recursu
ad papam qui in eius favorem dedit litteras ad iudices de
quibus hic in suprascriptione et mandavit eis ut dicitur in litera. Et
elec. gl. plana est. Innocentius vero solvebat aliter contrarium dicendo quod
iste petrus per renunciationem et iuramentum fuit a maiori parte
capituli electus et admissus ab ipsis canonicis qui potuerunt remittere
iuramentum si prestitum per dominum petrum ad eorum utilitatem et absolvere
illum facit quod le. et no. in c. i. in de spo. ideo merito fuit au
ditus repetens beneficium non obstante iuramento. Et sic
dicit quod non obstabat iuramentum si postea ex mandato pape
reciperetur quia iuramentum non extendatur ad casum quem papa providet
ar. l. ex facto ff. de vulga. et pu. et de illa sl. modicum
facit ut patet per illam inventi. Et contra hoc dominum facere videtur quod
habetur supra de rescrip. constitutus. ubi papa non videtur velle in dubio
tollere iuramentum. Unde finaliter dicit hoc dominum debere intelligi quando
papa huiusmodi notitiam iuramenti et causa subsistente dispensavit contra
iuramentum seu notitiam iuramenti in d. c. constitutus. Vel etiam
si non intervenisset iusta causa dispensandi contra iuramentum quia hic
non esset ei consulendum quod veniret contra iuramentum. quod quia ad deum
ligasset ipsum iurantem et ligatum teneret. facit quod no. in c.
non est in de voto. Et sic vult Innocentius quod contra iuramentum non possit
papa dispensare causa non subsistente. adeo quod in foro conscientie
non esset tunc tutus talis dispensatus si veniat contra iuramentum

quod tenere mentem. et idem voluit gl. in d. c. non est. quod facit
et no. vii. q. i. scias. et i. q. vii. §. in rigore. et §. necessitas
cum §. se. et in de iur. iur. quanto. et xv. q. vi. c. auctoritatem. et
lxxxvi. d. c. florentinum. Et no. etiam quod istud videtur etiam in
materia beneficiali. ut hic dicto dicto In. In alia
materia videtur esse magis clarum quod quo ad forum conscientie non possit
fieri dispensatio sine causa contra iuramentum de quo dixi in d. c. quanto.
Advertite tamen quod ut dicit dominus An. quod in foro contentioso in du
bio causa presumeretur si appareat de dispensatione pape. ar.
in eo. in presentia. et de re iudi. c. sicut. et facit quod no. in C.
in sili. l. fi. C. si contra ius vel uti. pu. et ideo in foro contentio
so non possit argui de periurio dispensatus. licet aliter
non appareat de causa dispensationis quod etiam tenere mentem.
et per predicta habes solutionem ad contrarium In. Sed hosti. tenet
intellectum glo. Tu potes dicere ut etiam in effectu voluit
sentire do. An. quod sol. gl. procedat quando iuravit simpliciter
non repetere. Sed quando iurasset non repetere ex occasione
iuris querendi in futurum tunc posset procedere so. et intellectus
In. Et predicta faciunt ad q. si aliquis fecit pacem alicui
et promisit eum non offendere sub certa pena quod talis promissio
referatur et restringatur ad casum offendendi ratione inimicicie
presentis vel preterite. non autem si ex post facto inimicitia insurgat
ex nova causa. Et hoc tenuit bar. in l. a fratre §. cum ff. de pac.
Facit etiam iste tex. ad q. si scholaris licentiatus iuravit
non recipere ductum alibi quam in loco ubi est graduatus possit
de novo facere se graduari in alio studio et per certum non
ne licentie recipiat ibi doctoratum quod per hoc non sit periurus
quia ex nova causa assumit ibi doctoratum. quod est no. secundum
do. An. Faciunt etiam predicta ad q. si aliquis renunciavit
omni iuri quod habeat vel habere sperat contra habentem an in tali re an
hec renunciatio trahatur ad ius postea de futuro superveni
ens. Dicit videtur quod non nisi ius superveniens fuerit ex causa vel
per supervenientem tempore renunciationis. facit quod legitur in l. qui fundum
ff. de condi. ob cau. quod legitur in l. i. et ii. ff. de sta. li. et quod no.
bar. in l. cum rome. §. duo fratres. man. in x. et vi. q. ff. de
verbo. obli. Ultimo advertite quod inveni dixi li. quod si aliquis
iuravit non repetere beneficium et occasione iuris querendi sic in posterum
quod talis renunciatio licet sit nocere per tale iuramentum non relaxaretur
per illum cui fuit prestitum vel per papam. An hic simpliciter vel indistinc
te procedat. Et concludit quod tale iuramentum licet sic nocere nisi
necessitas aliud suadeat etc. vel quia alius non reperiretur ydo
neus non ipse cum tale iuramentum non ligaret in casu dicto
nec in dubio ad dominum casum trahere et si expresse volu
isset trahi censetur illicitum et non obligatorium ut
voluit gl. in c. florentinum. lxxxvi. d. Et idem per archi. sed
gl. ubi concludit tale iuramentum ligare quando alius reperitur
ydoneus alias secus. Et omni casu quod ligat sufficit quod relaxaretur
per capitulum cui sit prestitum vel per papam. Ultimo dixi post
In. quod etiam contrarium quod forum in principio gl. solvebat aliis du
obus modis non superioribus videlicet quod hoc iuramentum non preiudica
bat quia erat prestitum post spoliationem secus si ante ut in
contrariis. Sed certe ut ipse dicit iuramentum sponte prestitum etiam post spo
liationem prestitum debet servari per ea que leguntur in c. venerabilem
de ele. Nota ob. c. sollicitate de testi. spo. quod intellige quod ad

possessorium recuperande. quia tale iuramentum prestitum post spoliacionem non videtur respicere possessorium sed solum petitorium ut ibi plenius continetur no. et facit quod dicitur in e. ti. li. Unde
et dabat aliam solucionem quia hoc iuramentum non nocebat quia prestitum fuit coram iudice non suo. facit quod habetur in c. ad nostram
secundum istam so. et si non placet. quia tale iuramentum sponte prestitum obligaret donec fieret absolutio per ea que habentur in dicto c. venientes
ideo tene menti quod supra dixi cum gl. et post In intelligendo
dominum In. prout supra dixi secundum glo.

Ex translatum sua. Qui renunciat beneficio
suo tacite vel expresse illud repetere non potest. h. d.
Dividitur in partes: primo ponit querelam. In 2a providet. 2a ibi. Verum quia. In
tex. ibi Indulgentiam. non tamen forte prout hic fuit habitus datus. sed
postea dum accessit ad monasterium recuperata fuit sanitate
Uotum i. complendum votum i. desiderium vel propositum quia re vanullum votum fecerat. ut in gl. ii. Uel i. a ceperano. i.
ab hominibus de ceperano seu illius loci et potest continere potestatem. facit quod habetur in l. ciuitas. ff. si cer. pe. No. quod ille qui ad
sui peticionem licenciatus transit ad ecclesiam aliam videtur perdere ius quod
habebat in prima. No. quod ex qualitate inherentem alicui certificatur
persona ut colligitur hic dum dicit petrus rubeus. facit quod plene
no. per bar. in l. demraeo. § quod autem. ff. de condi. et demo. sic
et alibi certificatur ex singularitate nominis ut voluit gl. in l.
hac consult. C. qui testa. fa. po. dum posuit exemplum de gallo presbitero
quia fuit bidellus azonis et possumus ponere exemplum in cerbaro bidello
No. quod corporis infirmitas non videtur impedire actum voti vel
professionis et videtur quod valeat votum emissum in infirmitate sic et valet
alius actus dummodo infirmitas non sit tanta quod excludat sanitatem
te et discretionem mentis alias secus. i. de successi. ab intes. c. fi.
No. quod per peticionem habitus monachalis quis videtur tacite vovere dei
trado religionem. sed contra tene. l. z. w. An sit transeat. Vide hic verius
per ea que tetigi in tex. et que dicentur cum gl. ii. et per hoc et non videtur
procedere aliud notabile quod ipse hic colligit viz quod notat quod post
votum simplex si quis ingrediatur monasterium et moram ibi aliquam
contrahat non est professus nisi aliquis intercedat. Nam isto non probatur
hic intelligendo quod non intercessit votum simplex. Et et videtur contra
no. per hosti. in c. consuluit. i. q. de c. vel vo. facit quod dicam secundum gl.
ii. No. quod per receptionem collatorum ecclesie secularium quis videtur renunciare beneficio seculari cum bona contulat. Et ex hoc no.
quod sic bene prius accedere personam in ingressu monasterii qui potest
postea repeti quando ab ecclesia recedi. secundum no. ple. i. de de.
cui. c. quod autem. sic et videtur quod bona que clericus ecclesie secularis contulit
tempore quo in ecclesia fuit beneficiatus potest repetere eo recedente
ab ecclesia et transeunte ad aliam. quod est no. secundum do. An. quia de
facili non invenitur. No. quod late sumpto vocabulo potest dici
monachus esse intus beneficiatum et ecclesiam in qua est beneficiatus et ab
illo dissolutum quando renunciat ipsi beneficio ut hic videtur colligi.
No. quod ad capitulum et prelatum videtur spectare collacio beneficiorum in ecclesia inferiori a cathedrali. de quo in c. cum ecclesia vult.
de elec. No. quod verba hortatiua non inducunt necessitatem
de quo per legistas in l. sepe. ff. de off. psi. No. quod priuatus et
postea nouiter receptus non recuperat prima iura nisi est
hic receptio retro ut rediret eque ad ius pristinum. facit quod
habetur in l. ii. § 1. ff. de decur. ubi expresse probatur quod licet relegatus ad tempus

qui erat de numero decurionum post tempus non recuperet primum locum
tamen secus est in simplici priuato ad tempus ut ibi. In gl. i. sed dicit
Io. An. quod in Apulia presbiteri seculares appellant abbates. Et
similiter in hyspania et cathalonia et per ea que dixi in glo. patet quod non liceat obstare contrarium si dicatur quod iste pe. videbatur esse monachus ex quo
dicebat se beneficiatum in ecclesia in qua erat abbas. et videtur
quod non possit repetere beneficium quia monachus non potest habere proprium
xvi. q. i. c. nolo. et c. non dicatis. et facit quod habetur i. de sta. mo.
cum ad monasterium. circa fi. In glo. votum ibi sed contrarium probabat
et non fuit hic votum et simplex alias debuisset cogi ad observandum votum ut in c. et si xpe. i. de iur. iur. et facit quod
habetur in c. consuluit. i. q. de c. vel vo. et ideo non debuisset recipi aliquo modo in ista ecclesia de ceperano que erat secularium. et si
sponte prelatus et clerici voluissent consentire. No. ob. iste tex.
quia debet exponi dum dicit votum i. desiderium vel propositum ut in
lita dixi. No. autem stat propter predicta quod supra dixi. Et quia ex hosti.
in c. insinuante. et extra. qui cle. vel vo. videtur velle quod susceptio
habitus nouiciorum facta post votum simplex inducat professionem
et ideo non est mirum si hoc casu nullo modo debet audiri cum isto habitu
nouiciorum inducat professionem an annum. sicut professionem in
ducatur recedendum est ad ea que habentur in c. i. de regula. in vi. et in
de. eos qui co. ti. Si autem aliquis recipiat habitum professorum
et qui consueuit tamen dari professis tamen alias non fuit professionem
tunc recurre ad tex. in c. statutum. de regula. in vi. ubi est expressum quod per hoc ante tempus non obligatur religioni. si vero sciens per eodem tale habitum detulit obligatur religioni
in genere ita quod non potest amplius ad seculum redire. tamen non
obligatur in specie illi religioni cuius est habitus et ideo sufficiet
quod intret aliquam religionem approbatam. In gl. sed ubi iure
poli. i. de equitate. et quod secundum i. de iure fori expone i.
de iuris rigore. Secundum hoc so. tendit qui ad eundem effectum 3a
so. est in se bona. Adverte et quod possit induci quod c. ut constitueret
sub condicione si ibi remaneat. Ac hic tex. ex quo tempore introitus
in ecclesiam ipse contulit. facit quod habetur in c. quod a te. i. alle. et
potest dici quod quedam illa contulit accessione ad personam ut tangit
do. Anto. de quo et plenius per eum in palle. c. quod a te. Vel potest
dici secundum Io. An. quod fuerit collata causa mortis vel locum habeat
prima ut l. cum mortis. ff. de do. cau. mor. Ultimo no.
ex gl. videtur obstare huic tex. maxime tamen vult quod iste pe.
non possit repetere beneficium. Nam videtur oppositum ex quo non fuit
professus sed tamen fuit in probacione per ea que habentur in c. beneficium de
regu. in vi. Et potest tamen dici quod ibi loquitur quando non interuenit renunciacio
expressa nec aliquis actus intercessit ex quo sequatur voluntas renunciandi. Nam tunc non vacabat beneficium et ideo potuit ipsum
repetere. et ideo hic debet intelligi secundum hosti. quod hic expresse renunciauit
beneficio. facit quod no. gl. in c. bone. Uel potes dicere ut hic
voluit do. Anto. quod hic interuenit actus ex quo sequitur tacita
renunciacio viz actus repeticionis bonorum que fecit ipse
petrus et ideo non potuit repetere quod est no. per limitacionem
dicti c. Sed ergo et canonicus beneficiatus intrans religionem
cum illam probandi ne aliquod signum ostendat ex quo tacite videtur
renunciare suo beneficio. facit quod habetur in tex. et gl. in d. c. beneficium
Et fuit pedam ad questionem illius qui transiit de religione ad
strictiorem an vocandus sit ad electionem abbatis prioris mo.

stati vacant in tpe pbacois. Na vz q no si cu licencia
trasiuit. sz no sn licencia secus aut infra anu poss reuerti
j. de re. statuu. Sz contu vz in hoc casu dz p id qd no. gl. i d.
c. bnfi. cu ea ex q vult ee in pbacoe regul. vi oit itee
velle i elcoe et io nco no z vocandus pea q hnr in c. qa
ppt. de ele. et dt glo. i clico sclari q erat canonicus trasear
te ad religione ut si vacet i anu pbacois ecca in qua
erat canoicus no sit nece eu vocari. de q ple no. i d. c. bnfi.
Adute q sut hic dec. ad q an monachus pmonis ad albiaz
alti monstij si pea illi renunciat an possit pea repetere
locu i illo monstio. Na sut qd no. Et ee h tenuit fred. i
eiq suo osilio xj. Et sic ee tetat an remanebit monachus
scdi monstij et tetat q no erit solu sb epo. Dt tn q
si dicet eu remanere in 2o monstio faceret noua pfessio.
An at et qui poss qs eligi i abbez alti monstij recres
e ad ea q hnr i cle. de elec. Plno iduat tex. iste
ad q. de clico deposito a bnfi an poss eu eps restitue
inuito prono. Na vi q no p istu tex. cu videat qda
recepcio noua de q dz ut no. p gl. i dor. i c. qius.
de resc. l. vi. i gl. pe. An at clicu depositu ab ordie
poss epi restitue. no. i de clerico resi. ex tue. ubi p
Jo. An. sz sgl. et dz e q sic si e tm vbalr depositus
sec si fuiss actualr et solenit degdatus. ut c. degd.
de pe. l. vi. q tuc solus pp pt tale restitue p id qd hz
i d. c. ex tue. ad fi. et xj. q. vi. c. Ideo hnc.

Hdmonet. bnficiatus absqz licencia
sui plati bnficiu renuncia no pt. h. d.
Et pimo ponit phibicoez. 2o 3 fnentes pnum pcipit.
2a ibi cu si qs. Jo. pimo q de iure coi ius osfendi bn
ficia vz spectare ad epm. qd e vez i ecca no pro
nata vl collegi. de q ple no. i c. cu ecca vulte. de ele.
Si at eet bnficiu i ecca cathedli. videt q spectet ad
epm. et capitlm et fili. i alia iferiori collegiata vide
spectae ad plati et capitlm. de q ple. i palle. c. cu ecca.
Ubi at bnficiu e prionatu ius pntandi spectat ad pro
nu ius istituendi pntatu spectat ad epm. de isti. c. i. et ij.
li. vi. At no. q absqz aucte illius ad q spectat collacio
qs no pt bnficiu recipe. At no. q bnficiati no pnt
ditte bnficia vl illi renunciae absqz aucte epi et vz
q no sufficiat aucte iferioris. qd vi itelligendu ni
ad iferiore platu spectaret collacio bnficij ut tangit
hic glo. ij. At no. q vi sufficere osule epm ad hoc ut
qs poss ditte bnficiu. qd vi cotr id qd hz i c. qd m
dubijs i. e. ubi pt q no sft pere osiliu i renunciacoe
bnficij imo exigit osensus. dic q h accipi dz osiliu
p osensu p illu tex. et fut qd hz i fili. j. de offi. dele.
venabili. qd e itelligendu ni bnficia peret licenciam
licz no obtine. j de regla. lz sr hosp. qd e no. q
p hoc hes aplianoez ad ordinem dec. licet. Na sic
de laxiori religioe ad strictiore pt transiri licencia
petita licz no obtenta. ita ee potit de ecca sclari
trasi ad relig. licencia petita lz no obtenta. qd e no.
s. do. An. Sz ecce gl. ij i v. ad religioez. videlz velle q
clicus sclaris possit trasire ad relig. ee nulla licencia
petita. qd io fut. q religiosus hz magis ligata volutatem
q clicus sclaris. de elc. c. nllus. li. vj. et io vz q facilius
trasire poss clicus sclaris q religiosus. Tucius m e
ad opinione vitand salte pete licenciam salte i clico
sclari. Et ex pdcis ee no. osilium capli ponit q pcessu
lz de pp significato differant ut coll. ex hijs q hnr
i c. cu oli. j. de arbi. In gl. j. i fi. et hr pt dici canon
ca de q in lra. vl pt itelligi q eit pena arbitraria
ex q de illa h no exprimit. fut. qd h j. de off. dele. de
caus. An at qd hic d in bnficijs heat locu in
hospitalibz ut no possit qs accipe amistracione
hospital sn amistracoe epi vl illa acceptam dit
te. dic q sic. q illa sut ee sb disposicoe epi. j. de
relig. do. de zenod. ee si plarcos heant amistracoe
xviij. q. ij. i c. qda. et fut qd hz i cle. q ogit de rel.
do. ubi ee de co. ple. hes q pnt ee rcores hospit.
In gl. ij. i ade z i clicus e et vult gl. q si collo bnfi
cij no spectat ad epm sz ad iferiore platu no potit
dare licenciam cedendi. sz iferior platus ad q spectabit
ius osfendi. vl istituendi rcore in ipo bnfic. Et p
hoc fut tex. iste du dt q ad ordinacoez t. Hec no
tauit gl. i c. epc. de loco alle h m pa glo. et no.
ee p gl. i cle. cu illusio. de renuc. refert tn illa glo.
opi. Inno. qua ponit i c. qd i dubijs. ubi dicit q
sit tenend. Jo. ee gl. i d. c. epc. de loco an clicus
volens trasire de minori ad maiore possit cogi ab
epo suo. Na vz q no cu nemo cogat cresce inuitus
lxxiiij. i c. gesta. de q dz ut no. i d. c. epc de loco. p gl.
i Archi. fut ee qd hz i c. fi. sup. de post. pl. cu ibi no.
Qual at exigat osensus ut clicus possit ditte eccam
dic q si trasit ad ecciam alia eiusd dyoc pt exire
de tacito osensu epi. q sufficit q eps sciat et no odt
dicat. Si at vult trasire de tacito osensu epi qd
sff. ee ut no. gl. vij. q. i. placuit el. i. et xvj. q. i. c. ij.
hoc ee tenet h. vic. et tanc. In ea gl. ibi ponit ecca illa
ordinai. ec. Adute p declacoe gl. q pt ee dubiu an
elcus ad eccaz alia possit illi elcoi osentire absqz licencia
plati pme ecce. 2o an possit trasire absqz licencia illius
3o an si trasferat potit collator pme ecce stati osfe
rre. Circa pnu coclude q eno i pimo bnfic pt eli
gi ad aliud et elcoi osentire ee sn licencia plati qn e clicus
sclaris q no repit phibitu sz potius ocessu. s. de el.
cu int. eam et in religioso si eligat i plati altius mo
stij. recte ad c. nllus et c. si relig. de ele. l. vj. Circa 2m dt
q trasire no pt sn licencia supioris alr reuocari poss
ut coll. h ex tex. et gl. et maxe ex d. q si fecit. Circa tciu
vz q si bnficia sint opassibilia no possit pmu osfe
re aliqz pueniet illo. fut qd hz i c. pe. et fi. j. de de. no resi.
Si at eent bnficia icopassibilia ut qn utrqz e curatu
tuc vz q pmu vacat ipo iure p id qd hz. j. de pben. de
mlta. i S. i. Sz In. dt h ee slim. ni trasiuit de licencia
supioris sr In. qd e no. vl ni supior heat ratu tra
situ. Nec obstat c. de mlta q dz itelligi qn clicus trasit
de licencia supioris scds Inno. qd e no. pntelu dci

c. Na nō vacab' pma eccā lz alla possit puari p id
qd' h3 de ele. nō resi. c. pe. 7 fi. Intelligit q ubi trāsitu'
sn licētia nō vacabit pma eccā saluo n' expssit ratifi
cet' trāsitu vl tacite. Et h' tacite ratificat' si tpe sex me
siu ult' qd' bnfī nō pl9 dz vacare. ut i c. ii. §. de resi.
pben. platu nō reuocauit ipm n' ei mouerit qōnē
Et p pdca dt In. q si ad alios spectat elcō vl pntacio
pme ecce 7 ad aliu datio licēcie de trāseūdo q nō potit
eligi n' pntari alicui ad ipaz pma eccā; hns ius eli
gendi vl pntandi i pmo bnficio n' pus petat licētiā
ab ipo vl alio supiore ad que spectat licētiā dare
trāseūdi. Na si det licētiā tūc vi hic ratū trāsitū io
tūc censet' vacare 7 p pns postea potit fieri elcō vl pn
tacio. Si aūt nō petat licētia ab ipo q h3 dare licētiā
trāseūdi. tūc q' itez nō vacat eccā nō potit fieri elcō
vl puacio. saluo n' ux' fine vi mēsiu §. qd nō reuoca
uerit ipē supior cliū q trāsiu' e sn licētia q tūc ta
cite vi h'e ratū trāsitū ex q tāto tpe tacuit 7 nō cōtr'
Dt tn q si spectaret ad ipm q h'et dare licētiā tūc col
latio bnfīcij demū lapsi sex mensibz deuoluit pt'as
cōferendi ad supiore p id qd h' §. de pben. de multa §.
i si ult'. Dic er' q tūc h' e q ad aliu spectat dare lice
tiā trāseūdi 7 ad aliu elcō vl pntacio bnfīcij q pe
tat añq fiat elcō q ratificet' trāsitu p hūtē dare li
centiā. Et sdit er' q si i vi. mēses ctātatiue moti
tū alicub; ctiuall' ut dcat vl reuocare cliū vl ra
tificare trāsitū nō voluit tūc q er tūc p xa ee añ
fine vi. mēsiu potit fieri elcō. p id qd h' i c. i. §. de
sup. neg. pla. si nō puidēdo videat' tacite ratifi
care trāsitū. Sz iux' pdca insgit dubiu q fc'et
vi dyocesani vl platu ad cui' eccā trāsitu' sn lice
alteri' plati i cui' dyoc' tenebat pmū bnficiū
Dt In. q dyocesani scdē ecce potit ipi cliō sta
tuē tmi i que obtineat licētiā a pmo dyocesi
alioqn lapso pmo tmino si nō obtineat potit ille
puare eccā 7 de alia pso puide' ar. c. qm frequēt'
§. si vo alii. i. ut lit. nō cōtes. 7 i. de ele. nō resi. c. qn
nulli 7 c. relatū. Et pdca dt hosti. ee via de iure.
Dt tn q con' de fco tales sn licētia eligūt' 7 trāsf
ferūt' 7 er' q sic trāslati 7 recepti s' ad platura vl
ecciā cū cura. pora bnficia silia q hēbāt ipso
iure ita vacare q tn plerq de fco retinēt. Sed
ob' ilb pt rnderi p' eu p id qd h' i c. cū iā dudū
§. de pben. q iā nulla p pacia3 tolerant' 7 fat qd
no. i d. c. de multa. Ad hoc er' emanat' extrauagans
Jo. xxii q incipit execrabil' 7 tenētes plia bnficia
curata vl plēs dignitates 7 ibi er' multas penas
ipōnit talibz ¶ In ea. gl. Ibi ad relig. No. glo.
ex eo q dixit 7 h'er se In. Nec ob. si dicat' q po
tius dz hnt trāsiri posse ad aliā dignitate vbi cōsta
tur pblica utilitas. s. i trāsitu ad relig. cōsatur
puata utilit' trāseūt solū his sex i dignitate
fnt qd h' i l. barbari9. ff. de offi. pto. q pt rnderi
q psūptio abicionis q desilit cadit eā dignitate

potius q eā trāsitū ad relig. toll' Sūu. ut no. gl. i c. lns
xvi. di. fnt qd no. h. de post. bone e. l. In ea. gl. i fi.
Et sic te. gl. q platu vl cliciy vni' ecce dūmō sit ydone'
pt eligi ad aliā eccā; n' 3 nce q postulet' pt er' elcōi
cōsentire utz i c. cū ante cañ. alle. i gl. nō potit tn trāsire
ad aliā eccā sn licētia sui supioris Et h' e cois opīo
quā er' secutu fuit Vinc. i no. app. que fec' si' hac no.
opilacoē. lz i antiq. opilacoē tenet cōiu. ut dic' glo.
Et cū glo. xcix. er' lo. i §. s; aliud. lxx. di. Alij tn vo
luerūt facē driaz int' platu i curatu ex vna pte
7 alios clicos ex alia. ut plati 7 curati vinculati 7
alligati ecce nō pnt eligi s; dnt postulari s; alij
bn pnt eligi. Sz h' opi. ut dt Jo. An. expsse reprobat'
p id qd h' i c. si abbes. de el. i vi. vbi abbas eccā
exēptus nō poss; trāsire ad aliā eccā; sn lice'' ppe
tn pt eligi 7 nō dz añ postulari ut h; 7 nō valet
cōcia nō pt trāsire sn licētia supioris g' e postulādu
nō eligend' q illō nō 3 vez er' si reqrat lice'' ppe
ut ibi e expssū 7 speciale e in epo 7 supioribz ut nō
possint eligi s; postulari debeant. q sūt monialis
alligati ecce 7 nō pnt dissolui a dco vinclo sn lice''
ppe ut ple cōsueu' dici i c. fi. h. de postu. pla. 7 p pp
ista te locūdo q soli epi 7 supiores pnt defe'e anulū
licet alij cliones er' ex puilegio potint. Et p pdca er'
pz abbate vl aliu platu nō dici pp e ee monialis
alligatu sue ecce alls nō poss; eligi s; dz et postulari
7 ptipue qn nō poss; trāsire sn licētia ppe. ut q est
exempt9. qd' e 5 ter. i d. c. si abbate. H' adūte q ubi
elig' cliciy ad aliā eccā; si epc suo scndiut dari licētiā
potit epc cogi p suu supiore 7 p ar' epm suu ad da
da licentiā. ut dicit glo. p id qd h' i c. nulli alle. i
gl. 7 fnt qd no. i le. c. si religios'. de ele. i vi. 7 hor
itell. ut dt glo. p id qd h' i c. nulli 7 c. si relig. Ses
aūt sit supior q h'eat cōpelle' ipm eo casu q cōpelli pt
q dicunt q ar' epc ut' dixi. Alij vo dicūt q erit
pp' q nō alius i hoc pt re alcius dare vl iuri al
teri' pindicare. fnt qd h' i c. dilcs. i. de offi. dele. 7
§. de reli. do. i c. cstitut' Sz Jo. An. dt q aliud e q're
qs possit eū cōpelle. Na p'o casu vi. dz q pcedit 2a
opi. ut supior tūc itellat pp Sz si qrat qs s' supior
q ad cōpellendū pcedat p'a opi. vz q sit ar' epc cui'
epc er' sbiect' p ea q hnt' d. c. nulli. qd' itel. qn sl'
est cā cōpellendi. si aūt nō sbest tūc er' q ad cōpelled'
supior eet pp. q er' nō sbsistete cā cōpelledi. sol' pp
potit cōpelle. fnt qd no. p gl. i c. si relig. i eli. i vi.
Vltio dt Jo. An. q vi. posse fudari posse dispositioe
h' dec' p ea q hnt' i. de reg. iur. bnfī. li. vi. Na vo
lēs renūciare bnficio epo aūto potit ipedi religioz
pbacoīs cā 7 de pcipi cōsensu potit alteri cōcedi bnfīm
ut h' pz. Sz dici pt q si bnfī spectat ad collacoēm
epi. nulla potit fieri fraus. q si cōferat epc q; cōfere h3 n'
fraudat eū q ipē epc vl tacite pcare aūte tacite
renūciationi cōsēdo alteri de illi cōsensu s; si bn
ficiū eet electiuū 7 ad aliu spectaret electio vl

pntacio. et ad epm confirma vel institue. tunc bn possz fieri
fraus si sufficeret consentire hntí elige vel pntare. ß requirit
ergo qp consentiat hnti instituere vel confirmare et illi qui hnt ptm
te auctorizandi renunciationem. de quo ex p Io. An. In ea.
ex ore j. de his. q fi. a ma. par. ca. et et tangit in regula
ut q tacet. de reg. iur. li. vi. Dt tunc qp tracaverat qp expresse
renunciasset in manibus superioris hntís ptate auctorizandi
renunciatione.

Super hoc. Hic dec. consuevit reputari difficilis
ppt multiplices intellectus et ex pp ea q scripsit In. et aliqui
confuse adeo qp multa ex dictis In. omiserit hosti. et Io. An.
dicebat qp ipotius intellectum habeant obfuscare qp declarare. Io.
An. hic nitit declarare dicta In. Potes dicere qp dec. hic duos prin.
intellectus. Unus est qui hic inter. fiat solum una q. viz an qui repe
tat bnfm et si obyciat si exceptio spontanee abiurationis
et renunciationis facte cum iuramento et actor replicet qp coacte
et non sponte renunciavit. quer. tunc an dicti debeat pbatio rei
sup spontanea renunciatione. Et in effectu tunc qp testes utriusque
dum recipi. et ille obtinebit qui melius pbab hita respectu ad
dignitate et opinione testium iusta fuit opi. tamen. et ex sentit
hic In. in qdam gl. et ß istam dz exprimi dum lra dt sup cause
cognitione .i. anteque plenarie cognoscat de causa coactionis vel quo sub
sequit et an actoris debeat exponi et gl. id est fuit qd no. in sil.
in l. pe. C. ubi causa sta. Et ß hanc lec. in v. porro toll quandam
tacitam obiectionem de qua ex tangit hic gl. circa fi. Sz certe iste
intellectus videt lram violare ut ex exceptionibus quas oz fieri
secundo hunc intellectum de quibus sup dixi. q non videt esse de mente
lre. Io. alius fuit intellectus principal. viz qp hic formant
due q. et ad utraque rndet. Et 2a q. sit ubi. et an actoris Et
iste intellectus sbdi in tres a c. na unus est intel. qp sequitur gl.
p et gl. mag. et iste intel. est cois. et istum ex se Io. An et ß istum
intel. prima qo est an exceptio spontanee abiurationis sit
admittenda sup cause cognitione. s. assignanda vel exprimenda in
ipsa excep. Alius fuit intel. hosti. et ß istum variat prima qo ab
eo qd dixi prius. Nam ß eum prima qo est tal. an viz exceptio
abiurationis sit admittenda sz cum effectu sup cause cognitione
s. facienda a teste et sup interrogatione cause fienda a teste. 2a vero
qo non mutatur. Tercius fuit intel. qp tangit hic Io. An. ut prima
qo sit an exceptio abiurationis sit admittenda sup cause
cognitione s. summaria pmissa anteque admittat ut si videat
an sit verisimilis vel non. 2a vo non muta. Ut adverte qp
primus intel. igitur dixi prima q. est an admittenda sit exceptio
spontanee abiurationis sup expressione cause subiungendo. Na
una fuit glo. q voluit qp ad quest hic positas rndeat
eo modo quo tangit in glo. in prin. glo. magne ß annal. concord.
tpt cum intellectu gl. qp ß gl. ad prima q. rndet qp non est sciuata
nec ß intm qp cum exprimat. Ut circa 2a q. ß intel. gl. videt qp
admittantur quare pbationes utriusque si actor replicat qp non
sponte renunciat. non admittat pbatio rei et de isto intellectu
et ex hosti. plenius tanget sup fi. gl. ij. Sz sequm pmodo
intel. gl. ß quam videt hic d. s petente bnfm admittit spo
tanee abiurationis exceptio et non adverta causa renunciationis
in qua actor potest replicare qp non sponte renunciat et qui melius
pbabit obtinebit h. d. Et sunt due ptes. Na in prima ponit

consultatio et dubitatio qo In 2a rnsio 2a i. tuc. Secunda pt dicit
Na prima ponit quandam allegationes suasuam ut ca exprimat
2a infert ad prima q. 3a excipit In q excepcione includit rnsio
ad 2a q. 4a soluit quandam obstaculum qd potest esse 5 dcam
exceptionem 2a i. loquitur 3a i. ni. 4a i. porro. Et adverte circa
illud qd dixi an summariam alio respectu ex variaui
tpl intellectus dec. Na unus est qp hic ille qp actum fuit peti
torio ad recipiendum bnfm. Alius est intel. qp actum fuit
possessorio et non petitorio. 3us intel. est qp dec. procedat sive
actum fuit petitorio sive possessorio. Et ex sbdi qp aliqui
intelligunt qp actum fuit possessorio recuperande p i. dum
vim vi. Alii qp actum fuit adicione ex dec. sepe j. de resti. spo.
Alii qp actum fuit adicione ex canone redintegranda iij. q. i.
Alii dicunt qp procedat dec. sive in foro iudicii venit adicione ex de
cre. sepe. sive ex adicione ex canone redintegranda fuit actum
et istos omnes intel. tangit hic In. Glo. tamen tenet et sequitur intel
quod actum fuit petitorio. Ut hic in gl. et gl. ij. et in gl. mag. in
v. ad h. Potest ex pmitti ß Io. An. qp licet agens debeat
exprimere causam sive actionis sive petitionis ut hic de hiis q le.
in no. in l. ff. e. pe. ede. et l. edita. C. de ede. et c. ij. de libel.
ob. saltem ubi petitur ut ex his que hnt in decis. Innocentii
et l. fi. C. de an. excep. tamen regulariter excipiens non tenetur
exprimere causam sive exceptionis qp nuda verba videntur sufficere
ad dandam et causandam exceptionem sive liberationis
sive qp hic in l. tale pactum ff. de pac. ubi pz qp nudum
manans ad obligandum sive causa non valet. sed sufficiat
nasci ad liberandum. Pt ex pmitti ß eum qp testis
regulariter non artatur ad iustificandum sive a se relatum
seu sive quo depo. Na sufficit qp simplr recitet sententiam pz ut
sentententia est ab alio et iustificet assercionem suam circa tale sz
ex causa ex qua concludat sententia ipsius testis per sensum corporeum
et vi qp testis artetur ad assignandum causam p quam concludat
scientiam suam p sensum corporeum. ß non artatur regulariter
ad assignandum causam quare id qd refert sententiam sit ex si de
hic interrogetur. fiat qd hic i. de re iudi. sic. An. ac hic in
distincte procedat ptebit ex j. dicendis sup gl. i. Ut adverte
qp dec. An. habet hoc casum hic modo viz qp quidam actione
qp metus causa vel utili in re repetebat bnficium suum nar
rans quod ex collatione sibi facta habebat ius in tali bnficio
ex illud possedat. quod ex hoc bnficium fuerat sibi p metum
ablatum quare ppt petebat sibi bnficium restitui. fuit qd
tangit gl. mag. In vi. Ad h. Sz melius videtur concedi gnt hic
voluit gl. qp q petebat bnficium suum de quo dicebat se
fuisse canonice institutum et illud ad se spectare et ad
usarium indebite occupare. et ideo petebat sibi restitui.
Adversarius vero excipiebat de spontanea abiuratione ut
ex glo. In tex. l. scisitatis .i. pquis ß de resch. scisit.
Ut i. reposcentibus .i. petentibus et pro re abiudat. fiat
qd hic in l. i. ff. de do. ple. Vel pt intelligi qp not quandam
constantiam et sit sensus reposcentibus .i. cum constancia petentibus
Ut abiurationis .i. renunciationis cum iura. Ut in con
cione .i. expressione ß intellectum glo. Ut l. sciuatum ex
non credo qui dicat qp non est sciuatum et inutile ß
pone inutile Et ex his animus qp si solum est inutile non est nam.

fuit qd' na arcti. 7 Io. An. p3eti. i c. j. de ap. i vj. Ar/
q' inqu f. a reo. ꝭ itel. gl. Et ꝭ itel. host. Ar/ f. a teste
fuit qd' di s' gl. j. Ar/ n' metu sigillato a puato 7 p
h' differt ab eo qd' s' de oppssione q' fit ab exnte
ab offo vl dign. l. si p pressione. C. qd' me. cau. Et
no. er q' cu illd' qd' fit vi cpulsiua d' fieri p metu
l. j. ff. qd' me. cau. ista vba no vi n' metu i effcu
supponit p eod. fuit qd' h' i dca l. j. Ar/ q' no post
ponet. qr velit q' si re' excipit de spota nea renuci
atoe 7 iudex repiat illa pbabile 7 p p'm reu ab
soluit reu a peticoe actoris. saluo si actor replica
uit q' coact renuciauit. Na tuc admitent testes
utrisq3 7 obtinebit q' meli pbabit hito respu ad
dignitate 7 opi. testiu. ut j. inuit cca fi. Et si dicat
q' si actor replicet q' no spote renuciat. vi q' no
deat audi volens pbare cu sit negatiua q' p re3
natar no vi posse pbari. 6. de elec. bone. Ad h'
r'ndet q' lz sit negatiua h3 tn in se iplicata affir
tiua f. q' renuciat coact' io admitt' ut s'. Ar/ j'
sufficet. f. 7 i vnca asseat se coactu. No. j. q'
repetentib3 bnficiu obstat exceptio spotanee re
nunciatois fcte cu iuramento. 7 id er vz si no int
uenit iurat' p ea qd' dz. i v maxie si no ituenit.
No. ꝭ itel. gl. q' ubi ppo' exceptio. ff' ds in' ppone fori
ex q' causat' exceptio. ex q' no exprimit' aliq ca tendes
ad iustificacoe ipsi fri. Et ex h' er no. q' lz actio sci
peto' si cae expssiie no admitta saltz si petat' in
le. 7 no. i c. ij. j. de libel. ob. tn exceptio vi admittenda
er absq3 cae expssioe. Et na q' ista vi prede er si
ppona' exceptio no dcisilis qr no vi artari ppones
ad exprimend cam p qua dcisilis redda' n' iudex
er artat ad faciend illa expme. pt tn iudex ex offo
p no rosilitudie3 artare ponete ad cam expme
da si si videat. lz ad petitoe ptis no cogat ex
pme ut hic vi inui. Et ex pdcis pt colligi pctra
ubi ppo' aliq exceptio tm' dcisilis qr si actor pent q'
expmat' ca. lz reus no teneat' ad instancia actoris
h' face tn iudex ex offo suo potit ipm coge si voluit
Et ex h' er potes notare casu i q' iudex ex offo pt
supple de q' ma plene q' s' p. de postu. bone el.
j. Et ex pdcis er potes nore rgula q' ubi iudex ex
offo pt supple no artat' ad supplendu n' appellai pt
si no suppleat fuit qd no. Io. An. i c. pe. j de excep. Adu
te tn qr qnz artat' er ad supplend. qd qn sit no. p bar.
i d. §. h' at. No. q' i dubio no pt psumi q' qs aliter
vl velit iactare id qd' e suu ppu 7 maxie id qd' q' q
situ mltis laboib3 7 expensis de q' dz vini. fuit q' h' ff
de pba. l. cu de indebito. Et io renucia' bnficii i dubio
no psumit' volutaie fca si no appeat de aliq ca
ipa3 i ti sers cpellete. No. mlta accidentia cca renuc.
bnficij q' put illa infice. f. violentia cpulsio vl metus
Ar/ oppssio vl pmissio ul dacio aliq tpal rei vl pecuie
Et ex h' er no. q' sic i cstruedo iuri spuali dacio pe
cunie tz illd' infice. sic er ubi ag' de ipo destruendo.

No. q' q' ad symonie iducedu pana st dare pecuia vl
pmitte vl aliud tpale. fuit qd' h' i l. j. 7 ij. ff. de calu. No.
q' exceptio leg' fuit in fuge actione si actor innet' p re
plicacoe. fuit qd' h' i l. j. 7 ff. ij. de excep. Et ex h' er. no. q'
e replicatio. qr e exceptiois repulsio 7 actoris coadiu
uacio. de q' j. de excep. c. a nob. No. q' 3 ri'tib3 excep
toe spotanee renuciacois admit'tur testes ex utraq3 pte
7 q' ad finale effcm obtinedi attend' qd meli' pbat'
hito respu ad dig. 7 opi. testiu 7 mlt. 7 q' meli' pba
uit obtineb'. j. de testi. i mlt. No. q' lz negatiua no
sit pbabil p re3 nat3. tn sec' e si e negatiua pgnas
hns affir. iplicita tp solet tuc adure i mediate sit
prepubil p sensu test/ de q' ple. i c. bone. el. i s' glo.
Et pdca no. pcedut ꝭ itellan glo. que s' glo. mag.
de qb3 tetigi i eu ide' tralib3 7 tangu si' gl. j. aliq In
gl. j. i' nulla resignacois ca assigta f. 7 p positione
ipi' exceptois ꝭ itellon gl. In ea. gl. i. cam resig' ois
i q'u. f. ab inpoteo opponete exceptoe renuciatois ut sic
exprmat cam ipi' renuc. ꝭ 7 host. itellon. de q' j. Oz
il' s' q' inquiet' ca renuciatois a teste deponete sup
ipa renuciatoe. In ea. gl. i'. alias teno tenet' 7 hor
vult glo. colligi. ex eo q' tex. dt no ee fruacum 7 no ee
i utile reqre de ca resigtois sede porig uule ap' h' a dno
i muet q' no 3 metum. fuit q' no. Io. An. s' d. pudent.
In ea. gl. i'. siletiu actori 7 h' qn ipe actor no replicat
si at replicasst q' spote renuciat tuc admitet' pbatio
utrisq3 7 si actor meli' pbauit obtinebit. ut s' i glo.
iucto eo q' tang' in fi. 7 nl effcu. faret tuc snia p eo q'
meli' pbauit hito respu ad dig. 7 opi. testiu. In ea. gl.
In fi. Adute qr i q'n tii voluit q' no sit nce expme ca
renuc. qn oppo' exceptio renc. no vz pcede. Na vi q'
sic actor vi expme tenet' cam sue actiois seu petitois
pepue qn psupcio e cr ipa3 actoe3 7 cr ip3 agente
f'm ea q' hnt' i c. cstituty. ita 7 reg sue exceptois Oz
potes dice q' aliud i actioe aliud sit i exceptione
7 h' fit fauore rei. qr fauorabilior e q' actor. l. fauor/
ff. de re. iur/ 7 er fauore ipi' defensiois 7 liberacois seu
exceptiois cu fauorabilior sit liberatio 7 defensio q' i
pugnio 7 actio. l. arrian' ff. de act. 7 obli. 3 qua psu
dumo apte ppo' no repellat. lz psupcio sit 3 fem
ex q' dat' ipa actio vl exceptio. saluo si iudex ex
offo suo p psupcoe3 velit a ptib3 iqre de ca. Na tuc
pt ut h' i d. c. cstituty. Et er h'. Sz tn h' fiit pt ad
inte ipa3 actoe 7 exceptoe ut sic postea videat' ex
psecutioe iudicij an tollat psupcio 7 tuc obtine
at actor 7 ipe accipies alr succubat. Precedes solo
pl' vz qr lz ista rgula possit pcede. si pon' alleget
seu no petit expmi cam tn ubi ps petit expmi ca
vi remane dna int' actoe3 7 exceptoe. qr ubi petit
expmi ca actiois seu petitois p pte adusa debit
ad ipsi' istantia expmi ca. ꝭ. na ple. i d. c. ij. de lib. ob.
Oz ubi petit' ab excipiete p pte adusa q' exprmat
cam sue exceptois vz q' ad istan ipi' pt/ no teneat
expme er si exceptio sgat ex fco no dcisili ut hic ps

s. in tel. glo. Na sat est qd exceptio in sua for vel ppone sit fertil
et postea eciam merita cause de ipsis iustis disputa. facit qd
h. i c. iura. de pre. in vi. in titulo in glo. Si querat an actio vel
exceptio contra quam presumitur admitti debeat per iudicem q. itida
actio vel exceptio est inepta ex sui ppone. et tunc non debet admitti
de actore probat in c. examinata. s. de iudi. De exceptione vero
probari in c. sollicite. de resti. spo. et probat et per ea que habentur in c. de
consti. de cler. et l. i. §. labeo. Aut vero actio vel exceptio est
apta quantum ad sui ppone sed contra formam actionis vel exceptionis ius re
sistit et tunc aut resistit tum quod notorie appet de iniustitia actionis
vel exceptionis et tunc videtur actio vel exceptio inepta. ideo tunc
non admitteretur nisi aliquis singulari iure iuvetur per ea que in
decre. c. constitutus habentur et c. ad decimas de resti. spo. Aut actioni
vel exceptioni non resistit ius commune taliter quod notorie appeat
de iniustitia eius. Et gitur tunc alii presumptio contra actorem vel exceptionem
et tunc libellus actore debet admitti non obstante contraria presumptione
dummodo alias sit apta. facit quod no. In. in c. dilecti s. de libel.
obl. ubi dicit quod procedat libellus si quis petat mille ab eo cum quo mu
tuavit esse ipsa mille licet non alleget causam in intellectu esse. quamvis
non presumatur causa nisi probetur. ut no. in c. i. s. de depo. et auct.
hoc ius por. et suff. quod in processu iudicii etiam merita probent ipsa
causa. De exceptione vero quod admitti debeat licet sit presumptio contra
illam et casus hic intell. gl. preter omnibus excipientem ad istam adversa
rii exprimere causam licet iudex ex officio possit. quando suspicatur contra
formam exceptionis compellere partem excipientem ad exprimendum causam
per quam excludat presumptio et hoc ad refrenandum pro clamores
iudiciorum et calumnias seu malicias. licet ipse iudex ad hoc
non necessitetur quia sufficit quod actio vel exceptio sit talis quod si sit
vera debeat legitima reputari. Nam veritas postea suadebit in
prosequendo etiam merita. Et ad pdicta hec una particula quam potest
tenere iudex quando suspicatur quod exceptio non sit vera quod potest
ex officio artare partem ad exprimendum causam per quam iustificet
exceptio. Alia potest colligi ex hiis que habentur in c. cum oliri. s. de
cle. Nam tunc quando ppa exceptio non verisilis vel quod alias iudex
habet suspectam potest artare partem ad promittendum certam penam in
casu quo illa non appet vera. facit quod no. c. postquam in c. quod sic. s.
de cler. Alia potest colligi ex hiis que habentur in c. pastoralis
s. de excep. quod potuit iudex statuere terminum excipienti infra quem
ipsa habet probare per ea que habentur in dec. c. pastoralis. Non autem
debet illam statim repellere pro presumptione quam fit contra ipsam quod possibile
est quod probans iustificabit illam. et ideo si ipsam repelleret non iusti
ficabiliter appello. Ex hoc tamen forte ubi exceptio obiecta si
se statim probaturam per ea que habentur s. de appel. interposita et
per In. de except. preben. post elecionem facit quod habetur in c. i. §. spe. n. q. i.
Alia etiam potest colligi ex hiis que habentur s. de presump. quod verisile
et l. non verisile. ff. quod me. ca. quod pro presumptione aggravabitur ex
cipiens duriori onere probandi. Item advertere quod contra istam intel.
glo. facit quod habetur s. de resti. spol. c. sollicite ubi dicit quod
quando exceptio non est verisilis non sit admittenda. Sed potest
dici quod hic loquitur quando obicitur in petitorio iudicio in quo de
maiori preiudicio agitur in quando opponitur in iudicio possessorio
in quo de minori preiudicio agitur quod licet qui succumbat in pos
sessorio remanet sibi salvum ius in petitorio. l. naturaliter
§. nil com. ff. de acq. pos. Et quod tamen latius tangam cum gl.
mag. Vel etiam advertere quod contra istum intel. facit in contrarium in

contestatione questionis dicit quod testes utriusque partis debeant admitti
super directo contrario articulo. ut in c. de testibus de testi. et facit quod
s. de proba. licet causam. Et dicit quod hic loquitur quando an publicationem
recipiuntur quod tunc possunt recipi etiam super directo contrariis. secus quando
testes essent publicati. quod tunc non admitterentur alii super
directo contrariis illius articuli super quibus testes sunt publicati. ut habetur
s. de. de testi. et ibi no. in c. fraternitatis. s. de testibus. Et ad
ista quod inquiunt dixi supra quod procedit libellus dummodo alias
de se sit aptus licet habeat aliquam presumptionem contra se et non allegaz
id per quod tollatur ipsa presumptio. Dicit contingit quando quis petit
pecuniam mutuatam esse et non alleget pecuniam versam
in utilitatem esse in ipso libello. Nam videtur quod talis libellus non
procedat per ea que no. bar. in l. cum quis. ff. si cer. pet. ubi con
cludit nobiliter quod si quis in libello fundat se ex facto ex fere
lebrato quod non procedit licet ex illo facto procedat presumptio contra
cause obligatorie nisi illa alleget per id quod habetur in l. si
adulterium. et videtur quod si talis libellus non procedit quando surgit
presumptio pro libellante ex facto narrato nisi id quod presumitur
allegetur introforum quod non admittetur libellus quando presumptio
est contra libellantem nisi aliud allegat per quod illa tollatur. Cuius
tamen contrarium voluit In. in c. dilecto s. de libel. obl. et hoc dixi. Ad
potest responderi ad dictum quod loquitur quando in libello deducitur factum
quod per suam naturam habet deducere certam et determinatam obligationem
ut in dicto ex. ut quando narrat factum esse. Nam in dicto casu
tunc tale factum ex sui natura inducat certam obligationem et determinatam
eo ipso quod deducit determinatam quantitatem ita taceat dixisse mutuum
et tale ex quo certam debeat determinari. facit in ar. quod quod in l. ad
rem mobilem et l. ad legatum. Et hoc voluit etiam In. in c. dilecti
Et contra bar. quando narrat factum quod per sui naturam non deducit
certam et determinatam causam obligatoriam. sed potius est vagum et incer
certum et aptum ad plura. Ut contingit quando aliquis recepit
pecuniam ab aliquo ex eo quod dixit tolle istam pecuniam et
ille accepit. Nam illa verba possunt verificari ex pluribus causis
sed etiam verificari ex causa donationis. Item ex causa depositi ex
causa mutui. si ad nichil pecunia fuit tradita presumitur
a iure quod tradita fuit causa mutui. quia in dubio non pre
sumitur quis donare et iactare l. cum de indebito ff. de prob.
ideo tunc non procedit libellus quando nisi ipse libellans alleget quod
ex causa mutui ille accepit dictam pecuniam. et hoc etiam dixit
bar. quod ut dixi loquitur quando factum narratum sui natura non est
determinatum ad producendum certam obligationem et actorem. Et per predicta
quod expeditum intel. gl. positum in gl. i. h. quod iste intellectus
videtur repugnare litere dum dicit sine cause cognitione quod exponit i.
sine cause cognitione expressione. Item alias videtur repugnare
illi verbo evenit quod videtur sonare infinitatem certam meri
torum. non certa preparatoria ipsius exceptionis vel actionis
Non alia fuit lectura Tancredi. videlicet quod hic tamen fuit una
quo ut si aliquis repetit beneficium suum et opponatur ex
ceptio spontanee renunciationis et replicet per actorem
quod immo non sponte renunciavit. an vero testes rei an
vero testes actoris erunt recipiendi et hanc istam dum litera dicit
sine cause cognitione exponi tamquam cognoscatur plenarie
de causa renunciationis sive coactionis etc. Et In. post illud
verbo etc. dicit talibus dicit exponi quod dicit et an
an actor et p dicit Et de violat bonum iste ut ex

p̄ducti. Et io fuit lcura hosti. qꝫ h' ponat' due q̄ones
s. p.ª de q̄ a lec. gl. qꝫ alr ponit illam. pa est qꝫ p.ª
q̄o ē an testes q̄ interrogāt' ⁊ admittunt' sr spōtanea
renūciatōe sr interrogādi sr cā renunciatōis. ⁊ hui
cāe r̄ndꝫ sp̄ d. qꝫ nō ē sticaraneū imo utile ⁊
nccīm dicēs testes interrogari sr cā ⁊ exceptio renū.
sr q̄ deponūt qꝫ psūpcōeꝫ ꝯ sc. q̄ nō ꝫ v̄isile qꝫ
q̄s spōte renūciat bn̄fio mult' laboibꝫ ac sūptibꝫ
acq̄sito. S.ª q̄o ē an admittant' testes actoris sr
nō spōtanea renūciaco̅e an vo rei sr spōtanea
⁊ rn̄ ut h' rest do. an. qꝫ abo admittut' ut dōm ē
i sih. j. l. Et cte do. an. h' alr refert dom hosti. vꝫ
qꝫ dēant admitti testes actoris ⁊ nō rei qꝫ actor
fatet' renūciacōeꝫ lꝫ dicat illā nō spōtanea ⁊ nō
ē expediēs reo qꝫ pbet renū.ª cu sat' pbet p ꝯfessiōem
ptis. i. de ꝯfes. sr. c. ⁊ nō ꝫ nccē qꝫ admittant' testes
rei salvo ni ipe duplicādo allegaret qꝫ p.º spōte
allegarit renūciat ⁊ lꝫ vellet pbaē qꝫ tūc utriqꝫ ad
mitterent ⁊ sih utriusqꝫ testes ⁊ obtinebit q̄ melius
pbab'it ito r̄spcu ad dicta testiū ut ī fi. Et ex hac
lec. hosti. potest ꝯcludē p̄t. f. do. an. p quā instruit'
iudex ut q̄n lꝫ examiare testes sr exceptiōe ꝯ quā
ē psūptio seu ꝯ cuius fcm̄ psu.ª qꝫ dēat ipe examia
tor de curiositate psequēdo cās renūciatōis seu ipsi' fc̄i
ita qꝫ possent appare cause ex qbꝫ ꝯcludat' exceptiōeꝫ
q̄ psūpcōeꝫ ꝯ sc. vꝫ qꝫ nō sufficeret testes pbai exceptiō
ni tali mō pbaret p que ꝯcluderet'. q̄o ꝫ na f. cn. an ar
ut lꝫ dōm̄ simpl' sit vꝫ ptebit ex seq̄ntibꝫ. Et ex hac er'
lec. potest colligi due. p̄mo qꝫ lꝫ test' nō dēat examiari
ex arti. nı' depone ex ipm̄ art.lo utꝫ ex hiis q̄ hnt' ī
c. de testi. j. de testi. tn̄ illd vꝫ falle si interroget de cā fc̄i
deducti ī art.lo q̄n ipm̄ fcm̄ nō ꝫ v̄isile lꝫ cā fc̄i nō
sit ī art.lo expssa utꝫ ex p̄dictis. Et iō pꝫ ee qꝫ tūc pꝫ de
ri qꝫ ī effcu nō d. depone ex ar.lo deponēdo sr cā cū
illa tendat ad v̄ificandū ar.lm vl ad iustificandū fcm̄
deducti ī ar.lo ⁊ hec limitacōeꝫ ad iura palle qꝫ
pcedūt q̄n ad q̄d ē ex ar.lo nō deūt id q̄d ī articulo
ꝯtineti. S.º hec ex hac lec. qꝫ lꝫ test' nō arter' regul'
ad dicendū cām fc̄i regule relati ab alio gesti utꝫ j.
de re iudi. c. sic ubi test' pducti ad pbandū fcm̄
nō artat' ad dicēdū cām sine. na vꝫ falle istud
q̄n ꝯ fcm̄ sr q̄d testificat' ē psūptio si nō iustificat'
ex aliq̄ cā ipius fc̄i sr q̄ depo. ex q̄ tale fcm̄ nō ꝫ v̄isile
⁊ suspcōm tenet' allegaē cām aliq̄ ipius fc̄i sr q̄ depo.
q̄d ıt. utꝫ ī seq̄ntibꝫ. Et ꝯcludit' q̄ do. an. aliq̄ vba.
Sꝫ q̄rit' an testes artent' ad cām exp̄mēdā dicendū
quit. qꝫ ā nō interrogat de cā ⁊ nō artat' ad exp̄me
dā cām aliq̄. s sꝫ qꝫ r̄ndeat ⁊ simplr deponat dōm̄ suū
qꝫ nō dꝫ ee v̄bosus. sic' q̄d no. s. de testib. si q̄n. ⁊ j. de
testi. c. cū cām. Nā lꝫ pcedit q̄n test' deponit sr eo
qꝫ pcipi pꝫ imediate p sensū corpalē. secꝫ si deponat
sr eo sq̄d pcipit' iudi.º ronis. puta si deponat qꝫ ti
cius sit dñs tal rei. nā d̄niū ꝯsistit ī iure ⁊ nō
ī intellcu ⁊ nō pcipit' imediate p sensū corpeū

s p iudiciū rōis puta si vidit ticiū illā rē eme ⁊ tanto
tpe possedisse qꝫ p̄scp̄sit ⁊ iō nō pbaret. lꝫ deponet ticiū
esse d̄nꝫ ni ei nō interrogatus assignet cām qꝫ dꝫ qꝫ pūs
sciu q̄n emit ⁊ vidit eū tanto tpe possidē postea cū p
uenito titlo bona fide qꝫ p̄scp̄sit. ⁊ id ī testib. de qbꝫ p
In. i. c. cū cām. Et q̄n deponet que ee d̄nosū q̄d pcipit'
iudi.º itellcs ⁊ rōis ut tāgit In. i. ꝯ. ei si dicat qꝫ tiius
ē ifamatus apd bonos ⁊ graves que iudicare que boni
⁊ graue vꝫ pcipi ex iudi.º rōis ⁊ itellcs. ⁊ iudicare nō sp
tat ad teste. ⁊ iō dꝫ exp̄me illos apd q̄s ē ifamatus
⁊ iudex de ill' poss' iudicare. sic' q̄d no. In. i. c. cū oꝫ.
j. de accu. Et ad p̄dcā fac qꝫ na ba. ī l. sola. C. de testib.
Unde vo test' interrogat' de cā ⁊ tūc q̄ interrogat' de cā sue
⁊ tūc tenet' illā exp̄me alr nō vꝫ ei' dōm. ut no. ī d. c.
cū cām ⁊ d. c. si q̄n. de testib. Aut interrogat' de cā fc̄i
sr quo deponit ⁊ tūc q̄ fcm̄ pūt q̄lificare dꝫ nō ex
cludere v̄isile absqꝫ aliq̄ cā extrīseca ⁊ tūc oꝫ qꝫ aliq̄ cām
exp̄mat. ut si depo.' qꝫ ticius renūciat bn̄fio. na id v̄isile
nō ꝯcludit ni aliq̄ cām allegaret p quā fuit īductus ad
sponte renūciandū. utꝫ h' ar' vꝫ velle do. an. qꝫ si test'
h' cau interrogatus de cā ipius fc̄i nullā cām exp̄mat qꝫ nō
pbat. s an h.º dōm ꝯsistere pcedat ptebit ex seq̄ntibꝫ
An vo qꝫ dꝫ fcm̄ simpli.' puta qꝫ tal renūciat. nō ad
do sponte. tūc ā ꝯ fcm̄ ē psūptio vl ē suspicio si nō
appeat alia cā ut ꝯtigit ī fco renūciationis. ⁊ tūc ee
pꝫ ⁊ dꝫ iudex interrogare de circūstācijs ⁊ de causis ipius
fc̄i. ⁊ p dicto test' debit tndē ptex. istu ꝯ' vꝫ velle. do.
an. cꝫ ee h' cau si test' interrogatus de cā fc̄i nō exp̄mat
aliq̄ cām qꝫ nō pbet. Ad an pcedat pꝫ ex seq̄ntibꝫ
Si ad fcm̄ nō ꝫ suspcō n' ꝯ illd psu. tūc sꝫ qꝫ r̄ddat
cām sue lꝫ nō r̄ddat cām fc̄i a se relati. j. de re. iudi.
sic ⁊ h' dꝫ ee utilia ⁊ nobilia. Sꝫ adūte qꝫ p dc̄is
vꝫ obstare qꝫ nō vꝫ qꝫ test' interrogari sr negatiuā vꝫ
qꝫ nō vi vl metu. ex quo ꝯcludi timuit lra ista. Sꝫ ad
h' r̄ndꝫ do. an. qꝫ ī p̄tica ar.s nō fortit' negatiue sed
affir. h.º mō d.' qꝫ spōte renūciat ⁊ interrogabit' sr cā renūc.
q̄re lꝫ fecit. Et dꝫ h' do. an. si interrogari an vi vl metu
renūciauit ⁊ testes indicat qꝫ nō pbabitur. s do. an.
h' dꝫ qꝫ ist' dōm nō vꝫ ꝯtra dōm test' ex q̄ cām aliq̄
nō exp̄mat. Sꝫ do. an. no. solr dōm do. an. d. qꝫ pꝫ pcede
q̄n test' alr nō interrogat' de cā ipius fc̄i. Nā dōm test' pbab'
illd q̄d assit sꝫ renūc. spōtanea fcam̄ ee ⁊ qꝫ nō vi nec
metu ⁊ p tale pbacōem tollet' tal psūptio. qꝫ psūpcō
succūbit pbacōi. l. sū poss. C. de pbac. ⁊ lꝫ sit psūpcō ꝯ
allegantē ⁊ asserētē renūc. ad tal psūptio tollet' p pbācōem
credendū eīt teste hūisse noticiā tal' cāe ex q̄ sciuerit
id q̄d assit ex q̄ alr ni interrogat'. Et p p̄dcā vꝫ do. an.
qꝫ putat sufficere si testes interrogati quō sciunt qꝫ spōte renūc.
dicūt qꝫ sciūt ex eo qꝫ nō sꝫ ꝯstiti aliq̄ cāe p quā
potuerūt ꝯp̄hende qꝫ ille nō spōte renūciat'. qꝫ lꝫ testes
h' nesciuerint. nō potuit aliq̄ cā fuisse re vā p quā
nō spōte renūciat. ⁊ ex eo nō ꝯcludit' psūptio p tale
pbacōem talium testiū sic negatiue deponēciū. qꝫ
nō vꝫ clare pbare. sic' qꝫ no. gl. s. de ele. bo. el. j. ad Ala.

Nunc autem causam potest dici sufficienter exprimendo per testem teneri
do quod teneat exprimere. Et hic Go. An. quod debet esse tenet ut si
testis dicat quod audivit quod iste teneat quia non stabat bene sanus
in loco ipsius beneficij. vel si dicat quod audivit quod in presentia sui
et aliorum teneat coram pretore seu iudice in quo plus recedit iam
et non est verisimile quod interveniret metus vel violentia. Sed adverte quod
licet sic teneat Go. An. tamen videtur quod si testis dicat quod talis sponte
teneat et interrogatus quomodo scit dicat quod presens fuit quando re
nunciat et non vidit aliquem metum vel violentiam inferri et non est
verisimile aliquem violentie vel metus intervenisse talis testis probat alio non
apparente propter ea que habentur in l. ff. § sane. C. de his quod ad eccl. confu.
Et per hoc etiam videtur quod si testis dicit quod si talis sponte teneat et in
terroget de causa ipsius tenet quod si testis dicat nescio quid ex causa
teneat quoniam tamen scio et presens fui quando sic teneat et non vidi
aliquem metum vel violentiam inferri quod talis testis probet nam
probatur contraria an ipsa causa fuerit tamen sit si non sponte fecit aliquod
in l. ff. ff. possessiva et ideo videtur quod non debet artari testis ad exprimen
mendum talem casum quod probabiliter potest contrariari sed sufficit quod
deponat sic factum et assignet causam scientie per sensum corporeum ut in c.
cum causam in de testi. Nec obstat iste textus quia licet hic dicat requi
rendam esse causam a teste non tamen dicit quod si non exprimat quod testis
non probat licet sit utile et non sit superfluum inquirere quia potest
esse quod testis habebit notitiam ipsius cause. Hec est hic Io. An. Preterea
iste intellectus videtur destruere textum in quantum tunc vertit quod exponi
tur dicit de facto sine causa expressione i. sine causa a teste interrogatio
quod non videtur de mente littere. Ut autem dubium admittendam non co
gnitur ad principium admissionis sed finalem et effectualem decisionis
quod videtur esse de mente littere. Unde aliter fuit intellectum Jo. Mo. videlicet
quod ponantur due questiones. Exceptio spontanee renunciationis vel ut non
verisimilis non admittitur absque cause assignatione seu expressione
per quam presumptio que est contra illam non excludatur et ea ex
pressa admittitur salvo nisi de non spontanea renunciatione replicatur
quo casu admittitur postea actoris in eius testibus rei ex
cipientis. Et hic quidem i. quod est an exceptio spontanee renunciationis dicatur
fortior ita quod sit admittenda sine causa expressione. Secundo est an
dato quod sit fortior ex expressione cause an debeant testes actoris
admitti sic replicantis. An vero rei sic excipientis. Et ad primam
respondet quod non debeat admitti nisi causa exprimatur propter presump
tionem non verisimilitudinis ipsius exceptionis. Sed hoc dicit abbas
glo. quia licet hic glo. non sit superfluum inquirere de causa specialiter ab ipso
reo excipiente. tamen non est necesse quod exprimat causam alias non esset
admittenda ipsa exceptio. Ad secundum vero respondet quod si actor
non repetat admittende sunt probationes rei sic spontanee renunciationis.
secus si replicet quia tunc admittentur probationes actoris et
non rei. Et si dicat actor fundat intentionem suam negativam
scilicet quod non renunciaverit et ideo non debet admitti ad probandum. Respondetur
quod non est sic negativa sed implicat affirmativam ut tangit glo. in
c. v. pastoralis. Vel predicta glo. Go. Ho. i. quod v. exceptio in facto
non verisimilis non debet admitti per iudicem sine causa expressione.
Secundo quod ubi reus excipit de spontanea renunciatione et actor replicat de
non spontanea quod admitti debent probationes actoris videlicet probationes
rei excipientis. Sed adverte quod predicta Go. Ho. fuit quod non
tenetur exprimere causam sue petitionis nisi a parte hoc petatur et
eo quod [illegible] eo non debet admitti exceptio in ultimo glo.

sine causa expressione. Nota videlicet quod iudex de facto debeat supplere
per c. in notitiam ad fi. de elec. Sed potes dicere quod hic debet intelligi
quod compellitur exprimere parte hoc petente et cessabit contraria. Potest
etiam dicere quod si cessabit specialiter quod hoc casu iudex suppleat
ex officio ad refrenandum exceptiones frivolas que excipiuntur pro
facto non verisimilis. Et sic predicta videlicet quod teneatur ipse exprimere
causam ad istam ipsius actoris vel iudicis propter presumptionem que
est contra ipsam exceptionem. alias non audiatur. fac. c. constitutus de
elec. Sed adverte quod iste intellectus non placet Do. An. quia propter solam
presumptionem non est repellenda exceptio ex quo talis est quod si esset vera
debet legitima reputari. licet iudex possit hoc casu ex officio sed
si vellet artare partem ad exprimendum sed non debet artari ad pre
pensum ut. Nam ex quo est exceptio fortis licet aliquid sit presumptio contra
illam a principio debet admitti. Nam tempore admissionis debet inspici
de fortitudine exceptionis et non de veritate. c. in nostra. Ingl.
in v. inutile i. de pri. quod debet admitti exceptio licet sit
dubia et perfecto casu excludere actionem non licet eius decla
rationem declarari certa manifesta. Nota ob. Jun. Ab. In. et Go. An.
Al. quia predicta dicit quod loquitur quod non tanta est presumptio quod resul
tat non inverisimile et propterea admittenda. tamen quod iudex si magna
sit presumptio calumnie potest exceptionem repellere. non tamen debet moveri
ex aliqua levi presumptione. Nam 2a Gem. quantum dicit quod
actore replicante non admittitur exceptio rei videlicet ob. quod hic in
de resti. spo. accep. Sed predicta dicit quod actor fundabat intentionem
suam spoliationem et reus excipiebat de spontanea renunciatione quando spoliatio
Unde quia ista sunt opposita videtur quod tunc admittatur probatio utriusque
quia non dicitur derivant exceptio et replicatio. Et circa ista sed non
videtur bene quia etiam in videtur dicere quod si causa spoliationis non videtur quod
plus debet dici spoliatio. Ideo videtur quod dictum predictum quando
non replicat. secus quando replicat quod vi et non sponte renunciavit. Ut etiam videtur ob.
quod ubi concurrunt exceptio et replicatio videtur quod debent admitti
probationes utriusque sed In. in c. a nobis i. de except. Sed predicta dicit quod
verum est quando exceptio non habet presumptionem contra se secus quando habet quod tunc
videtur quod non admitteretur excipiens sed actor replicans. Vel predicta dicit quod
hic fuit prescriptio quando facta replicatio et exceptio non sunt directe contraria sed
sunt opposita. Secus quando sunt opposita. Sed predicta posito plus Go. An. ut
tunc propter presumptionem admittatur probatio sic replicationis tamquam
magis verisimilis. Sed tu potes melius dicere quod debet intelligi si reus
bene possit probare de iure suo actore probante suam replicationem.
Ut videtur ob. quod cum actor fundet intentionem suam negativam replicando
de non spontanea renunciatione quod facilius debeat repelli quam excipiens
qui sic affirmative se fundat. Sed hinc littera nisi in c. pastoralis quod licet replicatio
sit negativa tamen sensu implicatam affirmativam. In voluntate solum
dicam non dico quod ubi concurrunt replicatio et exceptio et sic quando
quod probanda replicatio non est impossibilis probatio exceptionis tunc ad
mitti debet probatio sic utriusque. Sed ubi probata replicatione non est possibilis
probatio exceptionis tunc admittitur probatio solum replicationis quia tunc probata
replicatione frustra laborat in probando exceptionem. Nam si actor
probat quod non sponte sed vi vel metu renunciavit videtur esse impossibile probatio
contraria rei excipientis quod sponte renunciavit predicta a fortiori certa
non metu renunciavit quod solus deus scit. Unde ubi apparent signa ex
trinseca violentie vel metus non possit apparere de eo quod sponte re.
et ideo non est admittendus tunc reus dic. de of. dele. in ...
Periculosum est ergo hoc casu admittere testes qui possint esse plures
testes qui videntur eadem reveniant et non viderint metum

et pauciores q videtur metu infir. fac qd qd in l. i ff. quod me. cau. At ponebat ex Boer. in scholari qui in studio renunciat beneficio propter metum q suis attinentibus inferebatur ad palam dicere metum testes tempore renunciationis similiter pape non potuit et pro hoc dicit et abbas de etatis q. fa fuisse fcta quedam puella dum iret ad ecclesiam fuit rapta et inducta ad etiam domum. demum rapiens vocatis testibus eam desponsavit demum puella restituta libertati. dicit et vult dicere q non consensit sponte. sed propter violencias raptoris. Na si eius dictatu fuit. q non admittuntur testes qui adducuntur ad probandum q ipsa consensit sponte allegando forte q viderit eam ridere et filia fare. q non pro hoc ratio concludit ipsam sponte consensisse q hoc dependet a mente arcano et sig extrinseca violencie appareat. hoc dicit q ubicumque appareat sig extrinseca violentie non debet admitti quis ad probandum spontaneam voluntatem.

Ceterum si in dicere vel per circumstancias. puta si reus vellet probare q illi qui dicunt metum intulisse in certo loco erant. facit l. de testi. c. ex tenore et id si per alias circumstancias velit probare puta si reus vult probare q persona inferens metum sit vel q dicitur intulisse est talis q non est verisimile q metum intulit ex eo q potencior est persona illius q dicitur passus vim q illius q dicitur intulisse. vel q ille q dicitur intulisse est persona valde religiosa et non est verisimile q alicui vim intulit. j. de no. op. nu. c. in. quia tunc istis casibus debet admitti reus ad probandum spontaneam renunc. et q probabit obtinebit tanto respectu ad dignitatem et qualitatem testium et intell. tex. ista dicta sunt.

Et iste intellectus sic declaratus videtur esse bonus et valde notabil. tu q iste dicit vi aliquem tractum violare dicit vel sin cause cognitione q debet exponi. i. sin tali expressione. de. An. ponit h aliud ita q intelligatur lex ut iacet. Et erit sensus q si proponatur aliqua exceptio non verisimilis q iudex non debet admittere cum iis premissa quadam summaria cognitione et indagatione sive verisimilitudinis exceptionis informacione se summarie querendo a partibus seu ab ipso reo de causis renunciationis et aliis circumstanciis ex quibus exceptio posse reddi verisimilis quibus apparentibus admittat exceptionem alias repellat. Et isto modo potest intelligi prima questio tertia ad non mutat. Nec obstat si dicatur q ubi exceptio non est verisimilis. ut concludens ad ide deb quit. Vel dicitur potest dici q dictum procedit quando opponit exceptio non verisimilis in iudicio de facto non expedibili. ut modo summario iudicial ut est iudicium possessorium q licet in eo succumbatur remanet ius in petitorio. Sed quod est quando opponeretur in iudicio plenario. Nec obstat etiam si dicatur q ubi exceptio non est veri similis cognicionem debet admitti. sed excipiens gravatur duriori onere probandi. j. de presump. quia verisimile. et l. fi. C. quod me. cau. quia potest dici q illa non tollit istam quia prius debebit iudex desuper de verisimilitudine per istum tex. Secundo probatur duriori onere probandi vel etiam erit hoc eius arbitrio an premittit istam summariam cognicionem an vero illa omissa admittat exceptionem. Et certa incita

cause discutiat de ipsa exceptione eius qualitate et gravet eum ex duriore onere probandi. In gl. in. in fi. melius facit q no. fi. rubri. ff. de dote ple. ubi in simili potest q dictio pre abundat. sic h dicto re. Possit tamen dici q in l. in. q re denotat quandam instanciam petentibus et sit sensus repetentibus. i. cum instancia repetentibus. Non ad intellectus q repetentium beneficium possessorio recuperande q tunc videtur obstare c. sollicite. j. de resti. spol. ubi patet q si agente possessorio non admittitur exceptio spontanee renunc. ratio dictum h innuit. Et ideo ut caveretur contrarium dicit c. sollicite. secundum fuit. h gl. q exponit reposcentibus. i. petentibus et vult q loquitur quando agitur petitorio ad beneficium recuperandum non autem possessorio recuperande. In gl. resignacionis. i. habebat plura beneficia et forte q requirebant residenciam. et non poterat illa simul tenere. j. de cleri non resi. c. pe. et fi. et ideo renunciabat alteri istorum vel forte renunciavit ex eo q timebat ibi residere propter aeris intemperiem. facit quod h. j. eo. ad supplicationes et l. de etate. ff. ad trebel. vel timebat ibi morari propter inimicicias quas ibi habebat. In ea. gl. Ubi sponte renunc. facit quod h. in c. ex ri. j. eo. In ea glo. Ubi quorum signavit re. ex gl. intrat aliam principale difficultatem dicens. An vis h. dicere. valeat et possit intelligi in agente possessorio recuperande An vero debeat intelligi in agente petitorio In ea gl. Ubi duo solvebant. Adverte q ut ex sequentibus glo. voluit ponere duos intellectus. Primum q h intelligatur quando agebatur possessorio recuperande. Aliud q intelligatur quando fuit actum petitorio et non possessorio et q agebatur violencia compulsiva q non inducit possessorium recuperande sed actionem personalem q in me. cau. vel ut lat. in re non violencia expulsiva q illa inducit possessorium recuperande ut h in ti. de resti. spo. Et adverte q secundum primum intellectum h agebatur possessorio recuperande. glo. facit dubium. an excipiatur de renunc. facta post spoliationem et tunc non admittatur tal. exceptio contra agentem possessorio recuperande. An vero excipiatur de renunciatione facta ante spoliationem et tunc tal. exceptio admittitur. et est h. contra c. sollicite. Sed In casu predicti. Dubie ad sit non discusserit glo. hic non bene declarat sed glo. voluit illa sentire in secundo intellectu et maxime in casu q spoliat. et in dicto c. sollicite. Nam potest esse ratio diversitatis q quando post spoliationem quis renunciat videtur potius renunciationi renunciare dure spectans quod quis in ipso beneficio ius ad possessorio q tunc non habebat ex illo est spoliatus antequam renunciaret. Et ideo non dicitur possessorio recuperande non debeat admitti exceptio concludens spectatam et non debet admitti exceptio non causa restitucionis j. de resti. spol. in his Adeo et non admittitur exceptio renunciationis quia est vi adherere spectans non. Na et de ordine iur est q prius expediatur causa possessorii. C. dicit

l. iure. Sz qn oppo exceptio renunciat. fc ante
spoliacoem alla vi eclude nedu ad petitoriu sed
et ad possessoriu. qz si renunciauit tpe q hebat
ppetate z possessione renunciando bnficio vide
renunciasse ppetati z possession. l. si qs vi. §.
differentia. z ff. de acq. poss. zc no pt dici
q postea fuit spoliat possessione qua ia pdi
derat p renunciacoem. Et io minus si talis ex
ceptio admittit qd dicat q renunciauit ante
spoliacoem. q eclud nedu petitoriu sed et
possessoriu cpete. fac qd no. i c. consultacoibz.
§. de offi dele. Sz aduite q cont tesimo intellig
fut qz vi q et qn quis renunciat ps spoliacoe
tal exceptio eclud nedu ad petitoriu sz etia
ad possessoriu q renunciado simplr bnficio
vide ipm tpe p collacio z vide q videat ren
nasse omni iuri qd sibi cpetebat i ipo bnfio
z p cns vide q nedu itelligat renunciare de
animo et ppetati bnficy tue. sz iuri agendi uel
dicto iudi vi ad recupand possessione maxi
me cu int dominu videat esse sepatu in re p ea
q notant in decr c. veniens. do. Anto. Re
fert se fuisse dictu iud pet de pusio fri do.
zbal. qd reperet in gar onaria z dt q se
iuoluit i vbis z no soluebat. Et ipe dt solui
posse q renunciando ipo bnficio ps spoliacoem
vide renunciare iuri psonali qd cz pcompa
da possessione p int dicto iud vide q ius
psonale no adheret rei. nec sequit rem. l. 1.
§. si herede. ff. ad trebel. Et io lz qs pdat
rem seu ius qd hz in ipa re no se q debeat
pdere ius ad ipam re sz psonale. Item lz
iuri reali possit renunciari et in absencia ptc
ut voluit Inno. i c. veiens. Et fac qd no.
bar. i l. no solu. § si libatois. ff. de libe. le. cau.
Secus e in iure psonali qsito fco suo q non
pdat sipli renunciatoe fca in absencia ptis
lz p partiu possit tolli. ut no. p bar. in l. 1.
C. de par. Sz aduite q inquiri dri e ps
do. Ante q int dominiu vii in e in rem scriptu
no z vez. qa lz regulaiter omia in e dicta
psonalia sint in re pscripta. l. 1. §. pe. ff. de
int de. Tn hc fall a int dicto vii vi qd e
re psonale z no inre scriptu io no dat cont
aliu q succedit i reali viciosa et scienter
ut legi. z no. i l. cu a te. ff. de vi z vi. z ar
z i. de restitu spoli cu ad sedem. Et io mi
fuit remediu. c. sepe. de resti. spoli qd dat cont
succedente scient in viciu ut ibi pz. Vlterius
et aduite q qn renunciato fit i manibz ad
que specta admitte renunciacoem tue i clarude
q tenet renuncia. fac qd hc sup pxi. c. Dicer

no fiat i manibz tal habitis admitte renunciacoem
tue fc opi. gl. z coem de q i. eo. qd i dubys renu
ciatio tenet q ad renunciacoem. sz no in pudiciu
supioz si nolit ista hre rata p ea qd hc in deco
c. qd i dubys. z i c. pxi. Et itellige q tenet
quo ad ipm renunciante qd fit i absencia sup
oris q ad ius reale cpetens i bnficio q iuri rea
li pt renunciari et in absencia ptis. ut no. In.
i c. veiens z Bar. i d. l. no sola. §. si
libacoe dba. sz iuri psonali no pt renunciari in
absentia aduersary vz bn posse renunciare q tal
renunciatio vi tue hre vim pacti. fc no. i d. l.
1. C. de pac. Et io sic p partiu no pt renunciari
iuri psonali. Ita et p renunciatioe factam in
pncia aduersary. Vlterius aduite q ponderanda vi
dent vba aduersary renunciationis. Nam a quis
renunciat iuri qd hz in bnficio z tunc vi renu
ciare iuri reali. no aut videt renunciari psonali
p qd no dr qd ius i ipo bnficio sz ad ipm bn
ficiu. ut lc. z ce. no. i c. si de xes pben li vi. z c.
Ante pe z pe. de. seq si qs renunciet oi iuri qd hz
i ipo bnficio z ad ipm bnficiu. qtue vz re
nunciare ta iuri reali ta iuri psonali p ea
q hnt i dicto iuri z q no. i c. veniens
videt tn q renunciatio iuri psonal no valet
si fiat i absencia aduersary p ea q supius
dixi. Si at qs renunciat simplr bnficio tue
attento po. hmoi gl. z tex quid s. dixi z qua
sensit gl. i sing. ut i d. c. sollicite. z et In.
h vide q sic fuit tali tpe q quis hab
ppetate z possessione q tue videat renun
ciare tn ppetati cu possessione. sz ubi fit eo
tpe q quis no hz possessione tue videat re
nunciare iuri ppetat. no at iuri psonali
z ex pssa renunciatio no noceret si fiet i ab
sentia aduersary p ea q s dixi. Vlterius aduite
q inquirendo dixi q ubi opponit exceptio spo
tanee renunciationis si dicat q sit facta
post spoliacoem q no debet admitti vide
fortr obstare qd le z no. i l. 2. C. qd
metus ca z l. pe. C. de edicto. ob turpem ca
ubi pz q spontanea solo fca ps pmissionem
metus z sic extorta purgat viciu pmissionis
z ipius metus z io hz obstare ipi facienti tale
spontanea solo. z vide q eod mo si dicat
factam ee spontanea renunciacoem ps spoliacoem
violenta vide q purgetur viciu precedent viole
tie z vide q hrat obstare renunciatio ipsi
renuncianti. Soluit q Inno. q renuncia
cio e hic cedo prima et ultima spoliacoi.
sic solucio pmissi. Nam solui e executio pmis
pmissionis at tendat ad eius cplementum
Et io minus si p illa vide cplevi ipa p
missio et quis solidatur qs iplet ipam pmiss

siōne soluēdo 7 io tūc dr̄ p̄gari metū p tale solōes
7 tolli viciū p̄cedens. Sz renūciacio nō hꝫ coē
cū ipā spoliacōe n̄ pt̄ dici q sit execucio ip̄sius
spoliacōis. 7 tūc ꝓpt̄ aliā cam̄ possꝫ fieri renū
ciacio videlꝫ q renūciabat bn̄ficio q̄ d̄ ꝯsciam̄
vel q̄ voluit ingredi religionē 7 io p talem
renūciacionē nō sit p̄gatū viciū p̄cedent spo
liacōis. facit e' q̄d̄ ꝗr̄ in l. e. C. q̄d met. cā.
vbi e' p̄z q recepcio p̄cij spōtanea f̄ca p illū q
p metū fuit coactꝰ vende' nō s̄ꝫ p̄gat metū s̄
ambiciū in vendicione adhibitū q̄ pt̄ ee q re
cepcio sit ad cautelā ut sit mag̃ cautꝰ ipi coac
to q tūc nō hꝫ rem nō al' ex eo q̄ vellet ꝯprobare
ipāz vendicionē. vt no. hi. Anno. voluit 7 de
clarat Bar in d. l. in. Ar. Et ex Adit
inquirēd dn̄i q si opponet̄ excepcio renūciacōis
de renūciatōe f̄ca ad spoliatōm q̄ dꝫ admitti
q̄ tūc excludit ad possessionē 7 ꝓprietatē. Nō
vidi q si actor replicat de nō spontanea renū
ciacōne q̄ tūc ip̄e actor audiat p hmōi textū
Sz in ꝯtrariū fac q vid' q e' nl'o reus de
beat audiri licet actor replicet de nō spōtanea re
nūciatione. q̄ e' dato q fuit renūciacio me
ticulosa 7 non spōtanea 7 ita voluit posses
sionē p̄de' 7 ꝓprietatē. q̄ coacta volūtas volū
tas est. l. si mulier 7 §. si metu. ff. q̄d met. cau.
7 i c. merito. xv. q. j. 7 s' siue fuit spōtanea
siue meticulosa vid' q reus excipiens de renū
ciacōe debeat audiri ad tal' renūciacio vtrūq̄
mō vel casu vid' ꝯtineri possessionē vl' ꝓprie
tatē. tūc dz obstare agenti possessorio non
obstante replicacione actoris. Soluit Jn.
q reus nō pt̄ allegare renūciacionē p se ubi
allegat̄ meticulosā q̄ allegare turpitudinē suā
q̄d nō dꝫ admitti. l. si creditoribꝫ. Et fac
q̄d no. j. de dona. int' vir. 7 vxo. Vel 2°
pt̄ dici s̄m Anno. q si q̄s renūciat p metū
bn̄ficio licꝫ p̄dat ius ꝓprietatis ip̄sius bn̄ficij
sic tn̄ nō p̄dit possessionē q̄ s̄ciēdū ad re
p̄sumit t̄pe cam̄ p̄dende possessionis. Nō
dicit aliud singlarit' q renūciās p metū
nō p̄dit possessionē lꝫ secus si q̄s sponte
renūciat. l. si q̄s vi. §. differēcia. ff. de acq.
poss. Sz licꝫ ut dr̄ hic do. anto. ista s̄cd'a
solo nō vid' vera. rr̄ bn̄ vid' pbari dūr
s̄ potꝰ vid' dr̄i oppositū. q coacta volūtas
volūtas ē. ut s' dcm̄ ē. Et sic vid' q sic p̄dit
possessionē sponte renūcians ita p metū re
nūcians. Plus q dt̄ do. an. q q̄do renū
ciacio nō ē spōtanea s̄ meticulosa s̄ꝫ coacta
q pt̄ dici q si fiat d'a bn̄ficia nō tollit ius
ad ip̄m bn̄ficiū q̄ d'z ee libera volūtas i
renūciando 7 in tollendo ius bn̄ficij. Et e'
d'z ee libā in ꝯferēdo ip̄m bn̄ficiū. 7 s' vid' q si nō
sit libā s̄ coacta q ip̄o iure nō tenent. q sit alle.
q̄d ꝗr̄ in c. abbati. j. q̄ me. cau. 7 s' vid' s̄ ei
q tal' renūciacio meticulosa bn̄ficij nō p̄iudicet
i ꝓprietate s̄ i alijs rebꝫ p̄dit. q̄d dr̄ q renū
cians p metū p̄dit possessionē sic' spōte renū
cians. Sz Adit q̄ glo. dt̄ i s̄c'a solōe q p
renūciacioēz factam p metū 7 e' in bn̄ficijs p
dit ꝓprietas 7 possessio sic e' in alijs rebꝫ licꝫ
reuocacōe bn̄ficij ꝯpetat actio q̄d met. cau.
7 e' utl' actio i rem vt ꝯtingit i alijs rebꝫ
7 istud e' tenet dn̄s de rota in suo ꝯsilio cc
lxxvi. 7 de hoc dr̄i in c. ad aures de ꝗ me.
cau. 7 tene mēti. diligent' ꝯsiē tex. cū gl. s' q.
Solu. q̄ illā nō ibi allegaui. Ar. e' Adit
q̄ vid' e' q̄ obicit de renūciacōe an spolia
cionē q̄ illa nō debet admitti q̄ licet q̄s
renūciauit sic tn̄ t̄pe q̄ spoliat' repetat possidere
vid' q nō sit licitū ip̄m spoliare p̄ut q̄d
ꝗr̄ in l. si a stipu. ff. de acq. pos. vbi nō licꝫ
emptori expelle' ꝓpa aucte de possessione
venditore licꝫ ꝓfecta vendicio 7 p̄cio solūto.
Et potest dici p̄mo q illud q̄d dn̄i ꝯs dent
i ꝓllegi q̄ p renūciacionē p̄dat possessionē 7
illā nō h̄at t̄pe spoliacōnis s̄ sorte mera deten
cionē. fac q̄d ꝗr̄ in l. j. §. deiect. ff. de vi 7
vi ar. Vel pt̄ dici q e' si possidet t̄pe spoliacōis
q̄ tūc illa possessio erat colorata p renūcia
cōe ambiciā io nō est sufficiēs ad recup̄andū. Sz
ē colorata. vt voluit gl. i c. lit. cā. de cau. poss.
Et fac e' q̄d bn̄ ꝯsuluit dn̄i in c. i. lib. 7 c. ex
p̄x. j. de resti. spo. et q̄d e' ibi no. p do. An.
Et Adit q̄ gl. h' in v° ꝗ dicat inquantū di
cit q q̄ p metū est f̄ca renūciacio a bn̄ficio q
dat' utl' in re' ip̄i renūcianti. 7 s' vid' velle q p
dicta sit possessio e' modo dicit ius bn̄ficij
p tal' renūciacioēz cū actio i re nō det' posses
sori. j. de iudi. grauata. 7 l. vna. C. de alie. iudi.
7 s' vt tex. cū gl. cōt' epi. An. inquātū dt̄ q p re
nūciacioēz metu extorta nō p̄dit possessio. Alit'
vz ē casꝰ ꝯ opi. do. an. q̄ voluit q renūciacio bn̄fi
cij f̄ca p metū sit ip̄o iure nulla sic' 7 m̄r' dcā
p metū ꝯtractꝰ s̄ no. i c. abbas. j. q̄d met. cau. 7 j.
de spō. cū locū. vl'a vz q imo tenet de mero iure
ut h' ex tex cū gl. s̄m intellcm̄ quē ponit gl. i v° ad q
ꝯpetat metū passo actio q̄d met. cau. utl' i rem.
Et istud e' tenuit do. de ro. i sua dec. cc. lxxvj.
Et p̄z q i hoc nō eq̄parant' interdum spualia 7 carn
alia t̄pralibꝫ alijs dūdis tang' p Jo. An. i c. tue
j. de spon. Ar. Adit in q̄ntū dr̄ q renūcias
bn̄ficio nō dr̄ renūciare iuri psonali q̄d illi
nō obest. s̄m Pe. ut l. j. §. si heres. cū ibi no. Ad tre
bel. ubi p̄z q actio psonal' nō sc̄it' re' s̄ psona.
Nā puta q si expsse renūciaret e' iuri psonali

vel agendi iuri possessorio quod isto casu non admittitur talis exceptio que tantum excludit ad ipsum possessorium et si sit possessorium recuperande. Et hoc etiam tenuit hic Inn. et glo. in c. ex insinuatione j. de prob. in v. canonicum et Io. de ra. sua exclusione ccc. lxxiii. Et quod dicit de renunciatione intellige quando fuit facta adversario presente per id quod dixi et quod no. in l. i. C. de pac. Secundo vide si contra agentem possessorio recuperande opponatur exceptio excludens ad proprietatem iuris tantum ut quia excipiens dicit agentem privatum vel privandum beneficio propter symoniam vel renunciatum esse proprietati quia tunc admittitur hec exceptio velut non extrinseca iudicio possessorio salvo nisi de illa constaret per confessionem partis vel notorie quo casu admitteretur exceptio puta agitur ad ipsam rem sive beneficium licet non admittatur quando agitur ad aliam causam et fructus medii temporis. Allegat Inn. quod q. i. l. ita quod et l. si pluris ff. de vi et vi ar. secundum in (?) fuit l. i. §. si fundus eo. ti. Et ex hoc Inn. probo duo primo quod licet non possit iterum agi ad aliam rem secunda et ad fructus medii temporis propter quod bene fuit d. l. i. §. si fundum. Ar. 2o quod no. ex hoc Inn. quod exceptio defectus notorii proprietatis quod obstat contra agentem possessorio recuperande. Et de hoc vide Inn. hoc precedente etiam si notorium non excludat per ipso opponente sed proprietate sed solum sed defectu iuris agentis sed etiam voluit Inn. in c. de pl. (?) restitutis. Sed contrarium voluit gl. in c. ad decimas de resti. spo. li. vi. ubi vide quod contra dominum contra agentem possessorio recuperande admittitur exceptio notorii defectus iuris agentis quia notorium sunt per ipso opponente. Io. An. tangit de maria de addi. spo. sed vide de resti. spo. ubi vel tenet domini Inn. in c. constitutus et etiam hoc ponit Io. An. in c. i. clem. in de resti. spo. et etc. opi contra. Et quod si quis in beneficialibus tunc predit opi. Inn. hic et c. constitutus. quia sufficit quod excludat defectus notorii iuris proprietas in agente ex eo quod beneficium non potest teneri sine canonico ti. c. de re. iur. beneficium lxxx. Et ideo contra agentem etiam possessorio recuperande potest tale exceptionem notorii defectus iuris agentis licet constet re ius tpe. Sed in aliis non beneficialibus non possit procedere opi. gl. in c. ad decimas ex eo quod alia res potest possideri licet non habeatur titulus in illa et ideo tunc non admittitur exceptio notorii defectus iuris agentis possessorio recuperande nisi sit notorium sub proprietatis reo competere. De quo plenius dixi consuevit in hoc c. in his et fuit etiam ad proposita quod no. Inn. in c. de elect. c. porro. et per petita. Et etiam Inn. quod si contra agentem possessorio obiiciatur exceptio quod donavit rem ipsi possessorio recuperande quod non admittitur exceptio et donatio quod ante donaverit quod fuit spoliatus quia ad tale donationem non intro (?) per verbo spoliationis cum ex solo titulo non probatur possessio nec transferatur. Inn. ci. l. traditionibus C. de pact. Et si talis exceptio obiceret iudicio possessorio, secus si exciperetur quod donavit et tradidit ante aliquem spoliationem vel si allegaret quod donavit alteri prius quod quod ic. ...x de consue. Preterea isto ulterius videndum

verum quia hic sunt tractatur et invenit aliud loco decretis et loco de c. sine. et facit quod no. in d. l. si. s. de sa. can. et c. et l. cum donationibus §. sed et (?) ff. de dono. per gl. ut magis tamen dixi admitti exceptionem quod donavit et tradiderat ante spoliationem intelligit quod tempore spoliationis non possidebat sed detinebat quia tunc non competit si interdictum unde vi. Unde secus videtur si possessionis ex quo agitur de rebus non beneficialibus per ea que habentur in l. si a stipulatore ff. de acq. poss. In. et Io. Anto. simpliciter pertransit cum eo quod hic dixi et per hoc textus expedit secundum intellectum hic positum in gl. Sed adverte quod iste intellectus non videtur congrue in c. sollicite. ubi textus non videtur se fundare ex eo quod exceptio opposita detrahat proprietate sed ex eo quod non est verisimile quod sponte renunciavit. Sed ad quod videtur voluisse eadem glo. Ubi etiam et Inn. hoc quia ratio ibi posita in textu non est perfecta et alia ratio fuit quod supra fuit tacta licet illa non assignetur in textu. Sed certe ille intel. videtur violare literam illam. Io. An. hic tangit alium intellectum verum quod debeat pondari magis opponendi. Nam si quis allegando renunciationem allegat per hoc defectum proprietatis tunc non audietur et intelligatur. Ubi si autem allegat etiam defectum iuris agendi possessorio tunc bene audietur et ita sequitur et vult ista so. quod renuncians beneficio videtur debeat renunciari iuri proprietatis et etiam iuri agendi possessorio et iuri personali. Unde aliquis fuit intel. quod hic tangit Inn. verum quia ubi non admittitur exceptio renunciationis ante restitutionem quia talis exceptio non est verisimilis. Ut in vi et si de quod videtur tangere textus. Et quod in loco quando obiicitur exceptio renunciationis contra agentem possessorio quod est iudicium de facili expedibile et privilegiatum facit quod quod gl. l. si quando C. unde vi. et in c. de resti. spo. et facit quod notatur in c. Est etiam modicum preiudiciale cum succumbens in possessorio non perdat ius proprietatis l. naturaliter §. nihil com. ff. de acq. poss. et ideo non admittitur talis exceptio ex tali iudicio quando non est verisimilis maxime quando allegatur post spoliationem factam esse renunciationem. Secus hoc iter quando agitur iudicio petitorio et plenario et ... preiudiciis cum in eo agatur de proprietate ideo tunc debet admitti exceptio spontanee renunciationis licet non videatur verisimile ut hic probat. Et attende quod dixit Io. Anto. quod non magis presumitur renunciatio quando dicitur facta post spoliationem ex eo quod spoliatus ex quo perdidit possessionem voluit illam facere quod perdidit spe renunciandi beneficio. Sed certe in meo iudicio ista ratio non videtur multo bona immo videtur detrahere opposito. Sed melior ratio videtur quia ex quo semel fuit passus violentiam in spoliatione videtur quod presumatur etiam violentia lata postea in renunciatione. Ar. regula. sed malis de reg. iur. li. vi. et l. si q. §. ff. de re iu. Preterea adverte quod ista sol. non videtur perfecta intellectum quod agatur hic possessorio sed potius ponere aliud intellectum quod ad istum textum. An autem procedat quod ad textum sollicite. Adverte quod videtur posse excludi ut hic tangit Io. An. aliquantum addito quod si agatur possessorio recuperande et opponatur exceptio renunciationis spontanee tunc si non replicatur videtur quod admittatur talis exceptio per id quod quod hic et in c. acceptam in de resti. spo. Si autem replicat quod non sed audi talis exceptio quia spoliatus ante omnia est restituendus l. si quis ad se fundum C. ad l. iul.

Et tunc si obiciatur exceptio quod renunciavit post spoliacionem
non audietur. Si autem simpliciter excipiat de spontanea renun-
ciacione. Et videtur dicendum an valeat illa facta post spoliacionem
non admittetur ut de c. sollicite. Si autem excipit quod spon-
tanee renunciavit et replicatur quod non spontanea facta fuit
renunciacio tunc eciam si allegat quod spoliatus renunciat et non
sponte tunc in possessorio iudicio non admittetur exceptio
rei propter replicacionem predictam si non allegatur aliqua causa concludens
verisimiliter spontaneam renunciacionem. Immo tunc per talem exceptionem
repelletur. Facit quod hic Innocentius voluit secundum intellectum quem tetigit
supra glosa. Si autem non allegatur aliqua causa verisimilis concludens spon-
taneam renunciacionem et excludens spoliacionis metum tunc videtur
dicendum quod tunc videtur quod exceptio admitti et utrumque debeat
probare et qui melius probavit obtineat per istum textum. Facit
hoc quod Innocentius dicit hic vult quod ubi agitur possessorio eo ipso quod
replicatur de non spontanea renunciacione indistincte re-
pellatur excipiens quia non videtur fieri grave preiudicium ex
quo agitur possessorio ut ibi c. sollicite. Secus si non replicatur
quod tunc admitteretur excipiens. Et ita quod dicitur in c. accepta.
de resti. spo. et eciam textus iste et eciam videtur velle Innocentius quod quando
opponitur exceptio non verisimilis si agatur iudicio possessorio tunc
si replicatur contra illam non admittatur propter non preiudicium
secus si non replicet. Item secus in iudicio plenario ut
iudicium petitorium quia tunc admittetur eciam si replicet exci-
piens ut ex supra dictis. Et pro predictis eciam videtur quod non sit
differencia an obiciatur quando agitur possessorio et non agitur de
magno preiudicio ex quo exceptio non est verisimilis quod re-
plicatur non debeat admitti. Et iste est alius intellectus quem
posuit Innocentius hic ad c. sollicite. Et tamen adverte quod textus in
dicto c. sollicite non dicit simpliciter repellendam exceptionem
propter replicacionem solam de non spontanea renunciacione. Sed
dicit quando replicat quod renunciavit iam spoliatus quo casu
minor videtur esse presumpcio contra excipientem quod non fuit sponta-
nea et quod non sit verisimilis et istud eciam videtur tetigisse Innocentius.
Et videtur quod debeat fieri differencia an obiciatur de renunciacione post
spoliacionem factam vel de facta ante spoliacionem. In
hoc in hoc articulo variavit. Immo in una parte videtur
tenuisse quod non sit differencia ut predictum. Et quod tenenda sit
partibus et sequentibus. Item adverte quod videtur quod quando replicatur
in iudicio eciam petitorio et plenario repellatur exci-
piens per ea que dicit post Innocentium secundum intellectum primum supra i. glo.
Et potest dici quod si reus diceret vellet probare sponta-
neam renunciacionem quod actor de non spontanea non admittatur
eciam in iudicio petitorio per id quod dixit post Innocentium supra gl. i.
Et ubi reus vellet inducere vel per circumstancias veri-
similes vel verisimiliter inferentes probare de spontanea re-
nunciacione tunc in iudicio petitorio debet audiri per istum textum
et per ea que tetigi post Innocentium supra secunda gl. ii. Et autem vellet
ipse reus probare de spontanea renunciacione inducere vel per
circumstancias predictas in iudicio possessorio tunc videtur
quod non audiatur per ea que habentur in dicto c. sollicite. Tamen
ut hic materia clarius pateat videtur posse concludi quod contra
agentem ad beneficium opponitur exceptio spontanee renunciacionis
quia non sit aliqua replicacio et tunc videtur quod non admittatur

per istum textum et per ea que habentur in c. accepta. i. de resti. spo.
Aut replicatur quod non spontanee fuit facta et tunc aut reus
vult debite probare quod sponte renunciavit et videtur quod non audiatur
per istum textum secundum istum intellectum Innocentius quem dixi supra i. gl. Aut
vult probare quod sponte fuit facta renunciacio indebite vel per
circumstancias verisimiles et tunc si agatur petitorio debet ad-
mitti et qui melius probabit ~~contra admitti~~ obtinebit ut
dixi contra casum supra in secunda gl. et eciam voluit Innocentius et dixi supra gl. i.
Aut agitur iudicio possessorio et tunc videtur quod simpliciter replicatur
de non spontanea renunciacione et quod non repellatur excipiens
sed utrumque admittatur et obtineat qui melius probavit per ea que
habentur in textu isto et in preallegato c. accepta. Si autem repli-
catur quod non spontanee fuit facta ut quia non verisimilis quia
dicitur facta post spoliacionem. et tunc si habita summaria cognicione
de hoc appareat quod post spoliacionem dicatur facta tunc repel-
letur excipiens quia non videtur verisimilis et probanda non est admit-
tenda ut in dicto c. sollicite. Et videtur quod licet eciam quod dicitur
facta ante spoliacionem non sit verisimilis propter rationes in textu positas.
cum infortunia et ferens non est verisimilis quam dicitur facta post
spoliacionem et ideo tunc magis repelletur. Et quare magis presumitur
contra illam debere suprascripta videtur quod ex quo sit violencia et illa
in spoliacione presumitur postea eciam illa causa renunciacionis per regulam
semel malus. de reg. iur. in vi. Et ideo quia maior est presumpcio
contra excipientem in hoc casu ideo pocius tunc repelletur quam quando
constat quod spoliatus renunciavit sed prius ante. Et sic potest intelligi
c. accepta. Et secundum predicta videtur quod remaneat differencia an obiciatur
de renunciacione facta post spoliacionem an vero ante. Et in hoc
variavit de non spontanea hic velit probare inducere vel per
circumstancias verisimiles tunc non admittetur in possessorio per
eius minoris preiudicii quod quando opponitur de ~~spoliacione~~ renunciacione facta post
spoliacionem quia contra illud iura valde presumunt quod non est
verisimilis et ideo voluit quod admittatur ut dicitur in dicto c. sollicite
secundum primum intellectum superius tactum. Aliud eciam intellectum tetigi
cum solet gl. Et predictis videtur magis hic conformis de c.
sollicite. et per hoc sit expedita i. sol. hic tacta in gl. et primus
intellectus magistri ibi per hoc quod actum fuit possessorio et propterea
eciam quod de lata debent Innocentius quod quis posuit. Circa textum istum intellectus
et multas difficultates ut ex supradictis in glo ut evitentur
difficultates supradicte dedit alium intellectum de cetero in v.
et hoc dicens videlicet quod ibi loquitur quando agitur iudicio petitorio
et quando intervenit vis compulsiva seu violencia que non privat
possessorem recuperanda sed inducit actionem personalem
quod metus causa ad rem recuperandam per metum traditam que actio
est personalis quia inducta a pretore. ut ibi l. i. ff. quod metus causa.
Et eciam inducit actionem utilem in rem l. metum § sed quod pretor
ff. quod metus causa. et ideo intelligas eciam quod in casu isto fuit
renunciatum beneficio et traditum per violenciam compulsivam
et quod petebat actor in rem apud beneficium debere illud
ad se spectare et sibi restituendum et sic in effectu agebat
iudicio petitorio ideo admittitur si agebat de spontanea
renunciacione. Et si replicatur quod tunc admittetur utrumque
et qui melius probavit obtinebit. ut hic dicit secundum intellectum
quem eciam tetigit gl. sed in c. sollicite loquitur quando intervenit
violencia expulsiva que nulla est et relatam passi

violenciam probet solam possessionem non autem dominium vel proprie
tatem. Secus contingit in violencia compulsiua quia in illa con
uenit voluntas licet coacta. Et ideo tunc potest necdum possessionem
sed et proprietatem l. si mulier. ff. quod metus causa. Vnde
violencia expulsiua parit iudicium possessorium recu
perandum quod est priuilegiatum ut non debeat admitti exceptio
aliqua pertinens ad proprietatem et debeat terminari ante omnia pos
sessorium. ut de resti. spo. in litteris et c. literas quod et C. de rei
ven. l. ordinarii. Et ideo Innocentius secundum de c. sollicite re
pellit exceptionem renunciationis que dicitur facta post spoliationem
quia illa videtur pertinere ad proprietatem licet ex hiis que tetigi supra circa
alium intellectum ideo non debet admitti. Et hoc in effectu voluit
gl. de captiuis. Aduerte tamen in quantum voluit gl. in causa hic c.
admitti excipientem. Et quando replicat de non spontanea
renunciatione debet intelligi quando iudicium vel per circumstancias
sciret vellet reus probare de non spontanea renunciatione
per ea que dixi superius et que dixi etiam super gl. sed. Iuxta. An.
Et nota bene et tamen dicit quod glo. hic iuncta cum textu aperte vult
quod si renunciaret beneficio per metum quod de mero iure te
neat renunciatio et non sit ipso iure nulla licet de. Anto. quod
voluit contrarium. Et adeo hinc textus cum gl. ad id quod dixi in
c. ad aures. ff. quod metus causa. metum passo tenetur utili in
rem ut hic voluit gl. Et nota quod ille intellectus plane procedit
intelligendo quod quando actor fuit utilis actor in re simpliciter pe
tendo etiam. Et si intelligitur quod actor fuisset actor quod
metus causa sunt aliqui voluit dicere quod tunc videtur quod non in initio
replicatio de non spontanea renunciatione quia ab ipso principio
hoc allegasset cum sim. vel. in initio in lege et ideo melior
videtur intellectus quod actor fuit actor in re simpliciter petendo
contra non autem actor quod metus causa in saluis sed Jo. An.
Et si actor fuit quod metus causa replicando non debebat
debebat defensio voluntatis super renunciatione quia illud autem de
dixit ut sed super traditionibus. Et ut dixi planior est
intellectus quod actor fuit actor in re simpliciter petendo tradi
tam ut vult gl. In gl. metu An. sed. Et dicit quod super
tantus forte respondit ad verba antiqua textus predicta ubi
dicebatur quod vi metusve causa gestum erit ratum non habebo.
sed de nouo edicto simpliciter dicitur quod metus causa gestum erit
et non sit metu de vi. In gl. peruenit. Item non
dicitur. Nota diligenter gl. que facit contra opponentem de se beneficio
certiore et contra aliquos per depositionem facti in auctoritate
tituli illi que dicit in eis quia ut vertant alike Per istud
non videtur de licito ut voluit hic gl. et facit et quod est
in c. cum prudentie illi. Sed tamen illud aliquis mouet fouet
iusticiam tunc debet posse aliquis dare ad redimendam vexa
cionem ne inferatur ut in c. vel c. ff. de symo. In
ea. gl. ubi. sed quod falsa. Aduerte quod si reus competens
allegat interueniente peruenire et dicat renunciationem factam
per peruentionem repellitur tamquam allegans suam turpitudinem si dicat
peruenit datum ab eo vel per aliud sua voluntate et ipso
ignorante forte quia tunc debet audiri et sic replicans de renun
ciatione allegaret interueniente peruenit non audiretur. Et hoc
si per eum vel aliud de eius voluntate fuisset dicta vel
recepta. Sed autem aliud vellet se fundare in iudicio posses

sorio vel petitorio ipse tamen proprius quia non fundaret se super
voluntaria renunciatione sed ex eo quia allegaret ipsum agentem
ipso iure esse vacuum post symoniam tunc ex quo est priuatus ipso
iure actor petitorium rei non impediret restitucionem et non
audiretur talis exceptio licet iudex ex officio si vellet possit
ipsum priuare et dicitur non restituere per id quod le. et no. in c. de
rescr. ex insinuatione. In gl. in commissione. In fine. Aduerte
quod in c. sane de commissione sunt bigamie tractando re
nunciatio. Non autem de quando probatur commissione peruenit sit renuncia
tio tamen consentit de symoniaca sit quando recepit peruenit
cum pacta videantur et dicitur peruenit vel committitur ut
fiat renunciatio. ar. l. j. et ij. ff. de calu. In gl. fi. Aduerte
quod hic gl. ponit duplicem intellectum. Vnus quod hic loquitur de
cogitatione testium procurandorum. Alius quod loquitur de cogitatione
personae renunciantis et iste est potior. In gl. a. vi. Alii
intelligunt et ultimus intellectus est bonus. In ea. gl. in
intellectus. Et quod si exceptio spontanee renunciationis opponitur
ad probandum quod fuit pro salute ex quo est cum vincitur que refert
exceptio litis finite. facit quod quod in c. j. de li. non
contes. et quod ibi dicit et tunc debet si illa probandum est
sine exigente cum respondeat ipsum. Et si opponatur ad
ambitum tale quod fuit predictum per. sed no. in d. c. et per bar. in l. j.
tunc sufficeret probandum sine principali. sic et quod alia
exceptio in iudicio proponitur respicit medium tale. Non tamen
vel sic inducit probandum probandum sine principali ut
in c. intellectum. In ea. gl. cum negocium sit finitum
No. ex gl. hic quod exceptio litis finite intelligitur et
propter lite finite non solum quando iuratur de iudicialiter
et positum in forma iudicii sed et quando de extra iudicialiter
et positum coram superiore non in forma iudicii quod est
no. sed Jo. An. In ea. gl. Item in contrario legitur
olim erat extrauagans inter constituciones Innocentii. Et de
eodem in c. ff. de lit. contes. in vi. In ea. gl. ubi constabat
vel videri si debeat se negare. Non facit videri tunc
tacite constitui per id quod quod in l. si cuiusdam. § marcellus
ff. de iur. iur. Et gl. predicta quedam tangit videlicet
an quod agitur per spoliationem non de spoliatore sed contra
tercium ad quem fructus violenter ablata peruenit dicitur
per dictum sepe de rest. spo. vel ex causa vel in fine
in. c. ut et mihi licet iste possessorium quoniam sit
priuilegiatum ut non admittatur exceptio spontanee
renunciationis sicut non admittitur quando agitur in iudicio
contra viri spoliatorem. Et dicit ex causis quia non sed
predicta intellectum procedit aliquis intelligeret quod dicit
in hoc casu. sed quando mutatur dominio ex vi de re.
sepe vel ex causa reintegrandum. Et sunt de
In c. ij. c. de exceptionibus. ij. de ord. cog. Et illud sit
tenetur et videtur quod iste intellectus non procedat in hac
de re. ut saluaret eo modo quia saluaui per id quod dixi
postea in glo. In vel designationibus. Et expedita
est de re ista Nicholai panormitani. Deo

gratias 1408. Amen

Et tunc si obiciatur exceptio quod renunciavit post spoliationem
non audietur. Si autem simpliciter excipiat de spontanea renun
ciatione. Sed videtur indistincte an valeat illa facta post spoliationem
non admittetur ut de c. sollicite. Si autem excipit quod spon
tanee renunciavit et replicatur quod non spontanea facta fuit
renunciatio tunc etiam si allegatur quod spoliatus renunciat et non
sponte tunc in possessorio iudicio non admittetur exceptio
rei propter replicationem predictam si non allegatur aliqua causa verisi
milis spontanee renunciationis. Facta tunc propter talem exceptionem
repelletur. Sed quod hic Io. voluit secundum intellectum quem tetigit
… aliqua causa verisimilis voluntarie spon
… spoliationis. tunc valet
… non admittitur et utrumque valet
… obtineat per istum tex. facit
… ubi agitur possessorio cum posseq
… renunciavit indistincte re
… videtur fieri grave preiudicium ex
… c. sollicite. Sed si non replica
… et ita quod quod in c. accepta
… et est videtur Io. quod quando
… si agatur iudicio possessorio tunc
… admittatur propter non plenitudinem
… Sed in iudicio plenario ut
… admittetur etiam si replicet ex
… propter predictam etiam vel quod non sit
… possessorio et non agitur de
… exceptio non est verisimilis quare
… et iste est alius intellectus quem
… Sed advertite quod tex. in
… repellendo exceptionem
… spontanea renunciatione. Sed
… continuat iam spoliatus quo casu
… excipiens quod non fuit sponta
… illud etiam videtur tetigisse Io.
… an obiciatur de renunciatione post
… de facto ante spoliationem. In
… facta in una parte videtur
… predictam. Sed teneudo sit
… advertite quod videlicet quod quando replicat
… et plenario repellatur exci
… secundum intellectum primum secundum glo
… voluerit probare sponta
… de non spontanea non admittetur
… per id quod dixi post Io. secundum gl. i.
… vel per circumstantias veri
… probare de spontanea re
… petitorio sed audiatur per istum tex.
… secundum dictam gl. ii. Et autem velit
… renunciat inducere vel per
… iudicio possessorio tunc videtur
… in d. c. sollicite. Tamen
… videlicet possessorium quod contra
… exceptio spontanee renunciationis
… et tunc videtur quod non admittatur

per istum tex. et per ea que ponit in c. accepta. i. de resti. spo.
Aut replicat quod non spontanee fuit facta et tunc aut reus
vult tunc probare quod sponte renunciavit et videtur quod non audiatur
per istum tex. secundum illum intellectum Io. quem dixi secundum i. gl. Aut
vult probare quod sponte fuit facta renunciatio in iudicio vel per
circumstantias verisimiles et tunc si agatur petitorio sed ad
mittitur et quamvis probabit ~~…~~ obtinebit. ut
supra et causa secundum illam gl. et ita voluit Io. et dixi secundum gl. i.
Aut agitur iudicio possessorio et tunc videtur quod simpliciter replicat
de non spontanea renunciatione et quod non repellat excipientem
sed utrumque admittatur et obtineat quamvis melius probavit. per ea que
habentur in tex. isto et in preallegato c. accepta. Si autem repli
catur quod non spontanee fuit facta ut quod non verisimilis causa
sed facta post spoliationem. et tunc si habita summaria cognitione
de hoc appareat quod post spoliationem valeat facta tunc expel
litur excipiens quia non videtur esse verisimile et propterea non est admit
tenda ut in d. c. sollicite. Et videtur quod licet etiam quod de
facta ante spoliationem non sit verisimilis propter rationem in tex. positam.
cum contemplatione et favore non est verisimile quod dicatur facta post
spoliationem et ideo tunc magis repelletur. Et quia magis presumitur
contra illam declarationem super qua videtur quod ex quo sit violenta et illa
in spoliatione. presumitur postea etiam illa esse renunciatione per regula
Sed mali. de reg. iur. li. vi. Et ideo quod maior est presumptio
contra excipientem in hoc casu ideo potius tunc repellitur quam quando non
constat quod spoliatus renunciavit sed post an. et sic potest intelligi
c. accepta. Et secundum predictam videtur quod remaneat dubia an obiciatur
de renunciatione facta post spoliationem an vero an. Sed in hoc
variavit de non spontanea sed velit probare inducere vel per
circumstantias verisimiles tunc non admittitur in possessorio quia
est minoris preiudicii quam quod opponitur de ~~spoliatione~~ [renunciatione] facta post
spoliationem. quia contra illud iura valde presumunt quod non est
verisimile et ideo voluit quod admittatur. ut dixi in d. c. sollicite
secundum primum intellectum supra tactum. Aliud etiam intellectum tetigi
cum solet gl. Sed predictis videtur magis hic conformis de c.
sollicite. et per hoc sit expedita i. sol. sed tamen in gl. et primum
intellectum inspectum est per hoc quod actum fuit possessorio et per predictam
etiam quod declarata dicta Io. que ibi posuit. Tamen iste intellectus
contra multas difficultates ut ex supradictis ideo glo ut evitet
difficultates supra dictas dedit aliud intellectum de contra. i. d.
et hoc dicunt videlicet quod ibi loquitur quando agitur iudicio petitorio
et quando intervenit vis compulsiva seu violenta que non privat
possessorem recuperanda sed inducit actionem personalem
quod metus causa ad rem recuperandam per metum traditam que actio
est personalis quod inducta a pretore. ut in l. i. ff. quod metus causa.
Et etiam inducit actionem utilem in rem. l. metus. § sed quod pretor
ff. quod metus causa. et ideo intelligatur etiam quod in casu isto fuit
renunciatum beneficio et traditum per violentiam compulsiva
et quod petebat actor in re ipsum beneficium volebat illud
ad se spectare et sibi restituendum et in effectu agebat
iudicio petitorio et ideo tamen si agebatur de spontanea
renunciatione Et si replicat quod tunc admittitur utrumque
et quamvis melius probavit obtinebit. ut hic dixi secundum intellectum
quem etiam tetigit gl. sed in c. sollicite loquitur quando intervenit
violentia expulsiva que nulla est relevatur passi